

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนในเขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา
พฤษภาคม 2552

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนในเขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา

พฤษภาคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนในเขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา
พฤษภาคม 2552

ระวิ พิเคราะห์. (2552). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนในเขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร.

ปริญญาโท กศ.ม.(การวิจัยและสถิติทางการศึกษา) กรุงเทพฯ :

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม :

อาจารย์ ดร.สุพร เข้มเฮง, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ ศลโกสม

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์คาโนนิคอลระหว่างปัจจัยบางประการกับทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้แต่ละด้าน และศึกษาน้ำหนักความสำคัญคาโนนิคอล ของปัจจัยบางประการที่ส่งผลซึ่งกันและกันกับทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้แต่ละด้านของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในเขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในช่วงชั้นที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนในสำนักงานเขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร รวม 4 โรงเรียน จำนวน 318 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบสองขั้นตอน (Two – Stage Random Sampling) ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามวัดคุณลักษณะของปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง และด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .894, .880, .900 และ .986 ตามลำดับ ส่วนแบบวัดทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้ และแบบวัดทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร มีค่าความเชื่อมั่น .710 และ .760 ตามลำดับ ได้ผลการศึกษาค้นคว้าดังนี้

1. คาโนนิคอลฟังก์ชันที่ 1 ระหว่างชุดตัวแปรปัจจัยบางประการ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง และบรรยากาศการเรียนการสอน กับชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ ได้แก่ ด้านทักษะการเรียนรู้ และด้านทักษะการสื่อสาร มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล เท่ากับ 0.320 ($p=.003$) ส่วนคาโนนิคอลฟังก์ชันที่ 2 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ชุดของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลในฟังก์ชันที่ 1 ได้แก่ เจตคติต่อการเรียน และบรรยากาศในการเรียนการสอน โดยมีค่าน้ำหนักคาโนนิคอลเท่ากับ .641 และ .348 ตามลำดับ ส่วนชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ที่ส่งผล ได้แก่ ด้านทักษะการสื่อสาร และด้านทักษะการเรียนรู้ โดยมีค่าน้ำหนักคาโนนิคอลเท่ากับ .605 และ .523 ตามลำดับ

A STUDY ON THE RELATIONSHIP BETWEEN SOME FACTORS AND BASIC
SKILLS OF LEARNING OF INTERVAL II STUDENTS IN RAJTHEVI DISTRICT IN
BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Research and Statistics
at Srinakharinwirot University
May 2009

Rawi phikrorh. (2009). *A Study on the relationship between some factors and basic skills of learning of interval II students in Rajdevi district in Bangkok Metropolitan Administration*. Master thesis. M.Ed (Educational Research and Statistics). Bangkok: Graduate school , Srinakharinwirot University.
Advisor committee: Dr.Suwaporn Semheng. Assist.Prof. Sunan Solkosoom.

The purposes of this research were to study the canonical correlation between some factors and basic skills of learning, and to study the canonical relationship between some factors and basic skills of learning. A two-stage random sampling was used to select 318 interval II students in Rajdevi district, Bangkok Metropolitan Administration in the second term of academic year 2008. The instruments used for collecting data consisted of tests on motivation, attitude towards learning, parental support and atmosphere in learning with reliabilities of .894, .880, .900 and .986 respectively. The instruments also included tests on basic skills of learning consisting of a test on learning skills and a test on communicative skills with reliabilities of .710 and .760 respectively.

The results of the study were as follow:

1. The canonical correlation between a set of four factors consisting of motivation, attitude, parental support and atmosphere in learning and a set of basic skills of learning consisting of learning skills and communicative skills, was .320 for the first function with statistically significant at .01, while it was .150 and not statistically significant for the second function.
2. It was found that the canonical weight of attitude (.641), and atmosphere in learning (.348) contributed to the canonical weight in the first function (F1). While the canonical weight for a set of basic skills of learning consisting of learning skills and communicative skills, were .605 and .523 respectively.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนในเขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร

ของ
ระวี พิเคราะห์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
วันที่.....เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2552

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน
(อาจารย์ ดร.สุพร เชื้อมเฮง)

.....ประธาน
(อาจารย์ ดร.ละเอียด รัชเฝ้า)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ ศลโกสม)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.สุพร เชื้อมเฮง)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ ศลโกสม)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.เสกสรรค์ ทองคำบรรจง)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จเรียบร้อยด้วยดีเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอนุเคราะห์อย่างยิ่งจากอาจารย์ ดร.สุพร เข้มเฮง ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ ศลโกสุม กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ท่านได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยนี้ทุกขั้นตอน พร้อมทั้งตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆให้อย่างละเอียดละออจนงานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของอาจารย์ทั้งสองเป็นอย่างยิ่ง ขอกราบขอบพระคุณท่านทั้งสองเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.ละเอียด รักษ์เผ่า และอาจารย์ ดร.เสกสรรค์ ทองคำบรรจง กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาให้คำแนะนำ เสนอแนะ และตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาสาระของงานวิจัยให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์ และอาจารย์ชวลิต รวยอาจิณ จากภาควิชาวัดผลและวิจัยการศึกษา อาจารย์ ดร.ละเอียด รักษ์เผ่า ข้าราชการบำนาญ รวมทั้งอาจารย์สมกิจ กิจพลวงษ์ จากสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือในการตรวจสอบปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้บริหารโรงเรียน คณะครู และนักเรียนของโรงเรียนในเขตราชเทวี ที่ให้ความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดีตลอดถึงกำลังใจที่มีให้

ขอกราบขอบพระคุณพ่อคุณแม่และพี่ทุกคน ที่ได้สนับสนุนทุนทรัพย์และให้กำลังใจด้วยดีเสมอ นับแต่เข้าศึกษา ทำให้ผู้วิจัยมีกำลังใจที่จะต่อสู้ฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆตลอดเวลาของการศึกษาและทำปริญญานิพนธ์

คุณค่าและคุณประโยชน์ที่พึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้เป็นเครื่องบูชาพระคุณแต่บิดามารดาและครูบาอาจารย์ ที่ได้อบรมสั่งสอนประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัยทั้งในอดีตจนถึงปัจจุบัน รวมทั้งผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้เอื้อนามไว้ ณ ที่นี้

ระวี พิเคราะห์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1. บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	4
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
สมมติฐานของการวิจัย.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
เอกสารที่เกี่ยวกับทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้.....	9
เอกสารที่เกี่ยวกับทักษะการเรียนรู้.....	9
เอกสารที่เกี่ยวกับทักษะการสื่อสาร.....	12
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	17
เอกสารที่เกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	17
เอกสารที่เกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียน.....	26
เอกสารที่เกี่ยวกับการสนับสนุนของผู้ปกครอง.....	28
เอกสารที่เกี่ยวกับบรรยากาศการเรียนการสอน.....	29
เอกสารที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิกอล.....	32
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	36
งานวิจัยในประเทศ.....	36
งานวิจัยต่างประเทศ.....	41
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	47
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	47
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	49
วิธีสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	50
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	61
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
สัญลักษณ์ที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
5 สรุปผล อภิปราย ข้อเสนอแนะ.....	75
สังเขปวัตถุประสงค์ สมมติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย.....	75
สรุปผล.....	75
อภิปรายผล.....	77
ข้อเสนอแนะ.....	78
บรรณานุกรม.....	80
ภาคผนวก.....	88
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	89
ภาคผนวก ข ค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC).....	91
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	101
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	126

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1. จำนวนนักเรียนในโรงเรียนสำนักงานเขตราชเทวีสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่เป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย.....	49
2. ค่าสถิติพื้นฐานของปัจจัยบางประการ 4 ปัจจัย และทักษะพื้นฐาน ของการเรียนรู้ 2 ด้านของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2	70
3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างปัจจัยบางประการ 4 ปัจจัย กับทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ทั้งสองด้าน.....	71
4. สหสัมพันธ์คาโนนิคอลระหว่างชุดตัวแปรปัจจัยบางประการ 4 ปัจจัย และทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ 2 ด้าน.....	72
5. ค่าน้ำหนักความสำคัญคาโนนิคอลของชุดตัวแปรปัจจัยบางประการ 4 ปัจจัย และทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ 2 ด้าน.....	73
6. ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้.....	94
7. ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามวัดปัจจัยบางประการ.....	95
8. ค่าความยากและอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้.....	97
9. ค่าอำนาจจำแนก (Item-Total) ของแบบสอบถามวัดปัจจัยบางประการ.....	98
10. ค่าค่าความยาก อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบวัด ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้หลังการใช้เครื่องมือ.....	100
12. ตารางค่า อำนาจจำแนก (Item-Total) และความเชื่อมั่น (α) ของแบบสอบถาม ปัจจัยบางประการหลังการใช้เครื่องมือ.....	101

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1. กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
2. ความเกี่ยวโยงระหว่างกลุ่มตัวแปร ปัจจัย และค่าสหสัมพันธ์คาโนคัล.....	35

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันการศึกษามีบทบาทและความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าซึ่งตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้มีการกำหนดความสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาไทยไว้ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยให้ความหมายของการศึกษาไว้คือว่า การศึกษาคือ กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมสังคมการเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต จะเห็นได้ว่าภารกิจสำคัญของครู คือ การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาได้ตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ (สวทช มุลค่าและอรรถ มุลค่า. 2543: 21)

นอกจากนี้ในช่วงเวลา 20 ปีที่ผ่านมา มีการประเมินและวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างต่อเนื่องว่า ผลผลิตของการศึกษาไม่ค่อยสอดคล้องกับสภาพของสังคมที่เปลี่ยนไป โดยเฉพาะในยุคโลกาภิวัตน์ ผนวกกับยุคภาวะวิกฤตเศรษฐกิจดังคำกล่าวของ ดร.อมรวิชช์ นาครทรรพ (2544: 2) ที่ว่า “เด็กไทยและสังคมไทยมีปัญหามากมายตั้งแต่ปัญหาความเก่งความดีที่เด็กเราจะถูกชักไปตามกระแสวัตถุนิยมฟุ้งเฟ้อไปจนถึงปัญหายาเสพติดที่ทำลายชีวิตวัยรุ่นนเรารายวัน” คำกล่าวนี้นสะท้อนให้เห็นสภาพของสังคมไทยยุคโลกาภิวัตน์อย่างแท้จริง

มนุษย์ในยุคโลกาภิวัตน์จำเป็นที่จะต้องมีความสมบัติที่แข็งแกร่งในด้านร่างกายและจิตใจ โดยเฉพาะด้านสติปัญญาที่จะต้องพร้อมแก่ไขว่บรรคทั้งมวลได้สามารถพัฒนาตนได้ และดำรงชีวิตได้อย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพแต่ในปัจจุบันพบว่ามนุษย์ในยุคโลกาภิวัตน์เกิดได้ความลำบากในการปรับเปลี่ยนตัวเองให้เข้ากับกระแสโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและหลากหลาย เพราะเป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร ลำพังการรับรู้เพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอต้องเรียนรู้ที่จะวิเคราะห์ สังเคราะห์ แยกแยะ และประเมินค่าของข้อมูลข่าวสารให้ถูกต้อง (อารี พันธุ์ณี. 2545: 45)

ในขณะเดียวกันบรรดานักคิดและนักการศึกษาที่มีชื่อเสียงของไทยต่างก็ได้เสนอแนวคิดที่สอดคล้องกันว่าประเทศไทยกำลังเผชิญปัญหาและวิกฤตการณ์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม และยังได้คาดหวังที่จะให้การศึกษาเข้ามามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาศักยภาพและคุณภาพของประชากรเพื่อนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอย่างยั่งยืน และเตรียมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่มาอย่างรวดเร็วกับกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าของวิทยาการใหม่ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการก้าวเข้าสู่เศรษฐกิจสังคมแห่งความรู้ส่งผลให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 ได้กำหนดให้รัฐต้องจัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความ

เปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมสร้างเสริมความรู้และปลูกฝังในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข สนับสนุนการศึกษาค้นคว้าวิจัยในศิลปะวิทยาต่างๆ และเร่งรัดพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาชีพครู ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ และวัฒนธรรมของชาติ จนมีการตราพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ขึ้นเพื่อใช้เป็นกฎหมายแม่บทในการบริหารและจัดการด้านศึกษาอบรมตามที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ 20 สิงหาคม 2542 เป็นต้นไป (เพ็ญจันทร์ สังข์แก้ว, 2545: 2)

และจากความจำเป็นที่ต้องมีการจัดการศึกษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอย่างยั่งยืน และเตรียมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่มาอย่างรวดเร็วกับกระแสโลกาภิวัตน์ และความก้าวหน้าของวิทยาการใหม่ๆ ดังที่ได้กล่าวมา กรมวิชาการจึงกำหนดทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้แบ่งเป็น 2 ทักษะ (กรมวิชาการ, 2542: 24 -27) ได้แก่ ทักษะการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการแสวงหาความรู้ที่หลากหลายด้วยวิธีการต่างๆ และทักษะการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการส่งและรับข่าวสารข้อมูลด้วยวิธีการต่าง ๆ

ในด้านการศึกษานั้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นองค์ประกอบอย่างสำคัญที่จะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้นดังที่ บรูเนอร์ (Bruner, 1961: 195) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้จะประสบผลสำเร็จได้มากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแต่ละบุคคลที่เป็นปัจจัยสำคัญ การที่ผู้เรียนแต่ละคนมีความตั้งใจเรียนไม่เหมือนกัน สาเหตุหนึ่งมาจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของผู้เรียนแตกต่างกันนั่นเอง ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำจะขาดความสนใจไม่ตั้งใจเรียนและประสบความล้มเหลวเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ฮิลการ์ด (Hilgard, 1962: 614) กล่าวว่าเจตคติต่อการเรียนหรือจากที่อื่นยังทำให้เกิดการสร้างรูปแบบเป็นของตนเองหรือทำให้แต่ละคนมีลักษณะเฉพาะตัวเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการเพิ่มพูนและบูรณาการการตอบสนองแนวคิดต่างๆ อีกด้วย ดังนั้นเจตคติต่อการเรียนจึงเป็นเรื่องของบุคคลแล้วแต่พัฒนาการและความเจริญเติบโตของบุคคลนั้นๆ ในส่วนของการสนับสนุนของผู้ปกครองนั้นชเรมม์ (Chramm, 1963: 16) ได้กล่าวไว้ว่า คนที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองไม่เหมือนกัน จะมีความแตกต่างกันมากในด้านพฤติกรรมและความนึกคิดต่างๆ ก่อให้เกิดปัญหาในการสื่อสารและการศึกษาทางด้านนิเทศศาสตร์ได้ชี้ให้เห็นว่าภูมิหลังทางด้านสังคมเศรษฐกิจของผู้รับสาร มีอิทธิพลอย่างมากต่อปฏิกิริยาของผู้รับสารที่มีต่อผู้ส่งสารและสารในขณะเดียวกันสมิธ (Smith, 1961: 611) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศในโรงเรียนและห้องเรียน ปรากฏผลว่าห้องเรียนมีผลต่อการพัฒนาการสร้างสรรค์ของนักเรียนมาก ในห้องเรียนที่ได้ให้นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นใหม่ๆ และแปลกๆ ของตนเองได้เต็มที่ ย่อมเป็นห้องเรียนที่สนับสนุนการคิดเรียนรู้ของนักเรียน เช่นเดียวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่2) พ.ศ.2545 ได้ระบุไว้ในมาตรา 24(5) ว่าในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมๆ กันได้จากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ (สำนักงานรับรองมาตรฐาน

และประเมินคุณภาพการศึกษา. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ.2545. 2545: 14)

การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาอีกระดับหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งเป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตให้มีความพร้อม เพื่อที่จะทำประโยชน์แก่สังคมตามบทบาทหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิตทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมมีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ประกอบอาชีพที่มั่นคงและมีชีวิตที่เป็นสุข ซึ่งการพัฒนาคนเป็นเป้าหมายเดียวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่มีเป้าหมายจะพัฒนาเช่นเดียวกัน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุจุดหมายนั้น จำเป็นต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงต้องจัดการเรียนการสอนที่สนองตอบต่อความสนใจของนักเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2534)

โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครภายในเขตราชเทวีมีทั้งหมด 4 โรงเรียนและทุกโรงเรียนได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 จากผลการประเมินภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาที่ได้เข้ามาประเมินภายนอกทั้งสองครั้งที่ผ่านมา ผลที่ได้คือในมาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ตามหลักสูตรสองโรงเรียนอยู่ในระดับ 2 คือพอใช้เท่านั้น ส่วนอีกสองโรงเรียนอยู่ในระดับ 3 คือดี แต่ก็สูงกว่าร้อยละ 75 ไปไม่มากนัก จากข้อค้นพบในงานวิจัยของสุนิสา ละวรรณวงษ์ (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลทางบวกต่อการเรียนของนักศึกษาคือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปัจจัยที่ส่งผลทางลบคือความเครียดต่อการเรียนของนักศึกษาคือเจตคติต่อการเรียน นอกจากนี้สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้ศึกษาการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ของประเทศไทยในปี พ.ศ.2529 ผลที่ได้พบว่า การสนับสนุนของบิดามีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปลายปีของนักเรียน (มิ่งขวัญ บุญยานันต์. 2546: 30; อ้างอิงจาก สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. 2529: 301) รวมทั้งแมดดอกซ์ (Maddox. 1963: 9) ได้ศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ยังขึ้นอยู่กับโอกาสและสิ่งแวดล้อมประมาณร้อยละ 10-15 จากที่กล่าวมาทำให้ได้สารสนเทศในส่วนนี้คือ โรงเรียนจะต้องพัฒนาศักยภาพของนักเรียนในด้านทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ โดยเฉพาะมาตรฐานที่ 5 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเรียนรู้และทักษะการสื่อสารที่ยังบกพร่องอยู่ให้ดียิ่งขึ้น โดยการศึกษาจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาว่าปัจจัยที่ได้กล่าวมาคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง และบรรยากาศในการเรียนการสอน ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์และส่งผลกระทบต่อทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้และด้านทักษะการสื่อสารของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาด้านการเรียนการสอนของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง บรรยากาศในการเรียนการสอน กับทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้แต่ละด้าน ได้แก่ ด้านทักษะการเขียน และด้านทักษะการสื่อสาร โดยกำหนดเป็นจุดมุ่งหมายเฉพาะดังนี้

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง บรรยากาศในการเรียนการสอน และทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้แต่ละด้าน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง บรรยากาศในการเรียนการสอน และทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้แต่ละด้าน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์คานาคอระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง บรรยากาศในการเรียนการสอน กับทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้แต่ละด้าน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาน้ำหนักความสำคัญคานาคอของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน การสนับสนุนจากผู้ปกครอง บรรยากาศในการเรียนการสอน ที่ส่งผลซึ่งกันและกันกับทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้แต่ละด้านของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นปัจจัยสำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน การสนับสนุนจากผู้ปกครอง บรรยากาศในการเรียนการสอน ที่ส่งผลซึ่งกันและกันกับทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้แต่ละด้าน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร อย่างไรก็ตามน้อยเพียงใด เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับศักยภาพของนักเรียน และเป็นแนวทางให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนได้ตระหนักถึงพัฒนาการของนักเรียนซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในช่วงชั้นที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนในสำนักงานเขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร 4 โรงเรียนจำนวน 1,106 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในช่วงชั้นที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนในสำนักงานเขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร 4 โรงเรียน จำนวน 4 โรงเรียน 318 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบสองขั้นตอน (Two - Stage Random Sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. กลุ่มตัวแปรปัจจัยบางประการ ประกอบด้วย
 - 1.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
 - 1.2 เจตคติต่อการเรียน
 - 1.3 การสนับสนุนของผู้ปกครอง
 - 1.4 บรรยากาศในการเรียนการสอน
2. กลุ่มตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ แบ่งเป็น 2 ด้าน ดังนี้
 - 2.1 ด้านทักษะการเรียนรู้
 - 2.2 ด้านทักษะการสื่อสาร

นิยามศัพท์เฉพาะ

ปัจจัยบางประการ หมายถึง ตัวแปรที่ได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง แล้วคาดว่าจะส่งผลซึ่งกันและกันกับชุดตัวแปรปัจจัยบางประการแบ่งเป็น 4 ตัวแปร ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง และบรรยากาศในการเรียนการสอน

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง การกำหนดจุดหมาย และให้กำลังใจตนเองเพื่อให้ ได้รับความสำเร็จ มองโลกในแง่ดี เผชิญกับปัญหาอุปสรรคได้อย่างไม่ย่อท้อ มีความทะเยอทะยาน และกระตือรือร้นในการทำงาน กล้าเสี่ยงหาวิธีแก้ปัญหาและปรับปรุงงาน มีความรับผิดชอบตนเอง มีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ และมีเอกลักษณ์ของตนเองในการทำงาน

เจตคติต่อการเรียน หมายถึง ความคิด ความรู้สึก แนวโน้มที่จะแสดงออกต่อการ เรียน ได้แก่ ความรู้วิธีการเรียนที่ถูกต้องเหมาะสม ความรู้สึกที่มีต่อการเรียน แนวโน้มในการแสดง พฤติกรรมการเรียน

การสนับสนุนของผู้ปกครอง หมายถึง การกระทำหรือกิจกรรมของบิดามารดา หรือผู้ปกครองที่ส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียน มีความสนใจในการเรียนมากขึ้น ได้แก่ สนับสนุน ทางด้านวัตถุ จัดหาอุปกรณ์การเรียน เงินให้นักเรียนอย่างเพียงพอ สนับสนุนทางด้านวาจา ความ สนใจ เอาใจใส่ สอบถามและช่วยเหลือปัญหาการเรียน คอยเป็นที่ปรึกษาในเรื่องการเรียน

บรรยากาศในการเรียนการสอน หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้แก่ สภาพการณ์ทางด้านการเรียน สภาพการณ์ทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สภาพอาคารเรียน

ห้องเรียน ที่อาจารย์หรือโรงเรียนจัดขึ้นเพื่อให้นักเรียนสนใจที่จะเรียนรู้ รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ

ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติขั้นต้นในเรื่องของความสามารถ ความรู้ ความเข้าใจ และความรูสึก ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่างๆ อย่างคงทนถาวรอันเป็นผลมาจากประสบการณ์ มี 2 ด้าน คือ ทักษะการเรียนรู้และทักษะการสื่อสาร

ทักษะการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการแสวงหาความรู้ที่หลากหลายด้วยวิธีการต่างๆ มีความสามารถในการรวบรวมข้อมูล รู้แหล่งข้อมูล สร้างความเข้าใจ วิเคราะห์ข้อมูล สังเคราะห์ข้อมูล ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ และประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง สร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีวิธีการแสวงหาความรู้ที่หลากหลาย ผ่านสื่อและเทคโนโลยีต่าง ๆ

ทักษะการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการส่งและรับข่าวสารข้อมูล ด้วยการวิเคราะห์ สรุปความ ขยายความ และจัดระบบข้อมูล ประยุกต์ใช้ข่าวสาร โดยเลือกใช้วิธีการหรือเครื่องมือในการสื่อสารได้เหมาะสมกับสถานการณ์

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยบางประการ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง บรรยากาศในการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ในแต่ละด้านของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร

2. มีปัจจัยอย่างน้อย 1 ปัจจัยที่ส่งผลซึ่งกันและกันกับทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้แต่ละด้านของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาความสัมพันธ์และหาคำนำห้ความสำคัญระหว่างปัจจัยบางประการ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง บรรยากาศในการเรียนการสอนกับทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ในแต่ละด้าน ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกตัวแปรปัจจัยด้วยวิธีการดังนี้

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกตัวแปรจากทฤษฎีกระบวนการทางการศึกษาของบรูเนอร์ (Bruner. 1961) ที่ได้กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้จะประสบผลสำเร็จได้มากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแต่ละบุคคลที่เป็นปัจจัยสำคัญการที่ผู้เรียนแต่ละคนมีความตั้งใจเรียนไม่เหมือนกัน สาเหตุหนึ่งมาจากแรงจูงใจของผู้เรียนแตกต่างกันนั่นเอง ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำจะขาด ความสนใจไม่ตั้งใจเรียนและประสบความล้มเหลว

2. เจตคติต่อการเรียน ผู้วิจัยได้คัดเลือกตัวแปรจากทฤษฎีจิตวิทยาการศึกษาของฮิลการ์ด (Hilgard. 1962) ที่ได้กล่าวว่า เจตคติต่อการเรียน ทำให้มีการสร้างรูปแบบเป็นของตนเองหรือทำให้แต่ละคนมีลักษณะเฉพาะตัวเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการเพิ่มพูนและบูรณาการของการ

ตอบสนองแนวความคิดต่างๆ ด้วย ดังนั้นเจตคติต่อการเรียนจึงเป็นเรื่องของบุคคลแล้วแต่พัฒนาการและความเจริญเติบโตของบุคคลนั้น ๆ

3. การสนับสนุนของผู้ปกครอง ผู้วิจัยได้เลือกตัวแปรจากทฤษฎีการสื่อสารของมนุษย์ของ ชแรมม์ (Chramm. 1963) ที่ได้กล่าวว่าคนที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองไม่เหมือนกันจะมีความแตกต่างกันมากในด้านพฤติกรรมและความนึกคิดต่างๆก่อให้เกิดปัญหาในการสื่อสารการศึกษาด้าน นิเทศศาสตร์ได้ชี้ให้เห็นว่าภูมิหลังทางด้านสังคมเศรษฐกิจของผู้รับสารมีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อ ปฏิกริยาของผู้รับสารที่มีต่อผู้ส่งสารและสาร

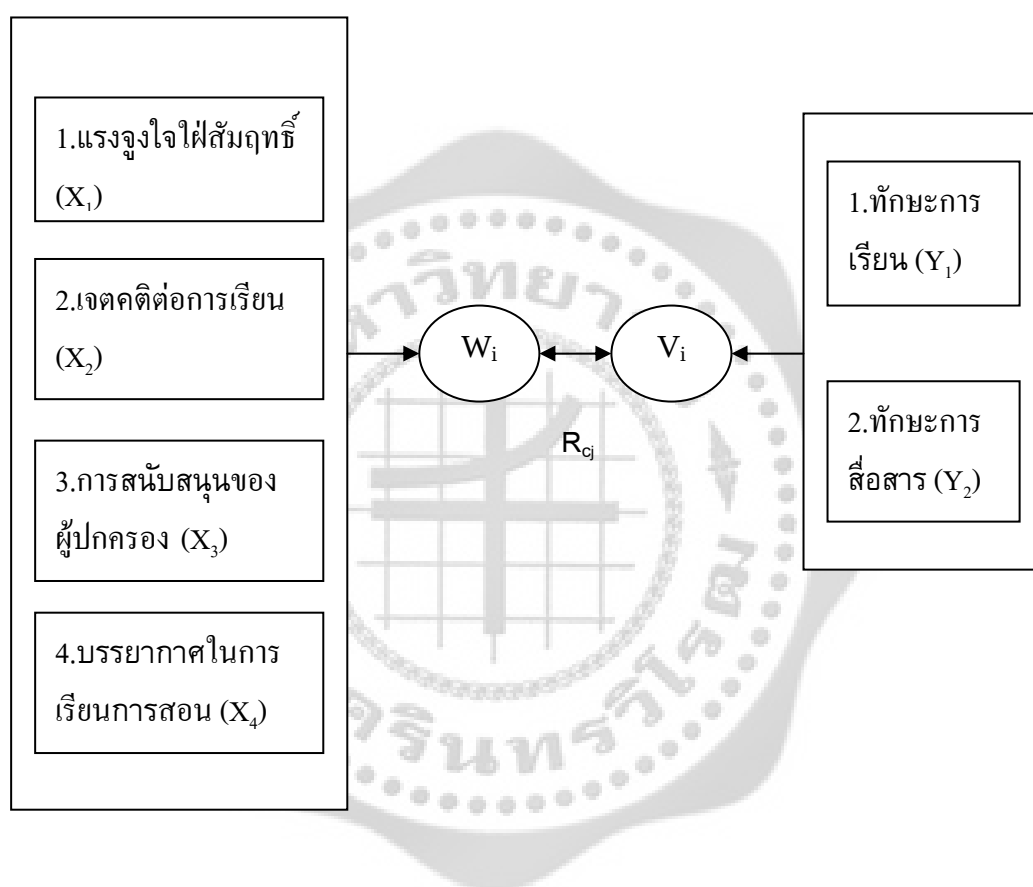
4. บรรยากาศในการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้เลือกตัวแปรจากงานวิจัยของสมิธ (Smith. 1961) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศในโรงเรียนและห้องเรียน ผลปรากฏว่า บรรยากาศในโรงเรียน และห้องเรียนมีผลต่อการพัฒนาการสร้างสรรค์ของนักเรียนมาก ห้องเรียนที่นักเรียนสามารถแสดง ความคิดเห็นใหม่ๆ และแปลกๆ ของตนเองโดยเฉพาะได้เต็มที่ย่อมเป็นห้องเรียนที่สนับสนุนการคิด สร้างสรรค์ของนักเรียน

เมื่อได้พิจารณาลักษณะต่างๆ ของตัวแปรแล้วจึงได้กำหนดเป็นกลุ่มตัวแปรอิสระเพื่อเป็น กรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ชุดตัวแปรปัจจัยบางประการ (X_i)
เรียนรู้ (Y_i)

ชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการ

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยแบ่งออกเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเรียนรู้
 - 1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการสื่อสาร
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรตามที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
 - 2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านเจตคติต่อการเรียน
 - 2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง
 - 2.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน
 - 2.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์คาโนนิคอล
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 3.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้

1.1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเรียนรู้

จอห์นสัน (Johnson. 1977: 55 - 62) ได้วิเคราะห์ทักษะการเรียนรู้ไว้ว่าเป็นทักษะรวม (integrated skills) หรือมหทักษะ (macro skills) เพราะเป็นทักษะรวมหลาย ๆ ทักษะไม่ใช่ทักษะเดี่ยว (unitary skill) ทำนองเดียวกับทักษะทางภาษา คือ การฟัง การพูด อ่าน เขียน และแปล ก็เป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์กัน อาจแบ่งเป็น 2 ทักษะมาลาซึ่งเป็นทักษะรวม คือ ทักษะมาลาเสียง (oral mode) ได้แก่ และการฟัง พูดและทักษะมาลาตัวอักษร (graphic mode) ได้แก่ การอ่าน การเขียนจอห์นสันได้รายงานการวิเคราะห์ทักษะการเรียนรู้รวมไว้กับทักษะในการหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อการอ้างอิง (reference skills) ว่าประกอบด้วยทักษะย่อย ๆ ดังต่อไปนี้

1. ทักษะในการจดงานและถอดใจความหาความหมายของรายงานประกอบด้วย การถอดความ (paraphrase) และการแปล (translation) การย่อความ (summarise) การเขียนแบบไม่เป็นทางการ (informal writing) การอ่านบันทึกรายงาน การขยายความ บันทึกรายงาน โดยใช้ ความจำเสริมต่อ (report reading and extrapolation) การเขียนอย่างมีแบบแผน (formal writing)

2. ทักษะในการเปรียบเทียบ (compare) และเปรียบเทียบต่าง (contrast) ประกอบด้วย การอ่านเพื่อความเข้าใจ การสรุปข้อเท็จจริง การประมวลข้อมูลต่างๆเข้าเป็นรายงานที่กะทัดรัด การจดงานให้นำอ่านและสมเหตุสมผล การเขียนรายงานเรียบเรียงการเปรียบเทียบ

3.ทักษะในการตีความข้อมูลที่เป็นตัวเลขหรือเป็นสัญลักษณ์ ประกอบไปด้วยการวิเคราะห์ตาราง วิเคราะห์ตัวเลข ความสัมพันธ์ และการสังเคราะห์ข้อเท็จจริงที่ได้การรู้ถึงเหตุและผล แนวโน้ม ความสัมพันธ์ เชิงตรรกวิทยา การตีความและขยายความ ความสามารถในการถ่ายทอดความเข้าใจข้างต้นทั้ง 2 ประการ ให้เป็นภาษาการเขียนรายงานเกี่ยวกับข้อมูลที่เป็นตัวเลขหรือว่าสัญลักษณ์

4.ทักษะในการตีความข้อมูลที่เสนอในแผนที่ แผนภูมิ แผนภาพ ภาพและภาพถ่าย ประกอบด้วย ความเข้าใจความสัมพันธ์ของระยะทาง และระยะเวลา ความเข้าใจการใช้มาตราส่วน สัญลักษณ์ ตารางทวิทัศน์ในภาพ และเหลี่ยมมุมต่างๆ การเรียบเรียงความเข้าใจ 2 ประการข้างต้นเพื่อถ่ายทอดเป็นภาษา การเขียนรายงานเกี่ยวกับเรื่องข้างต้นได้

ทักษะการเรียนรู้ 4 ประการที่กล่าวข้างต้นนี้ มีความสัมพันธ์กับทักษะในการเสาะหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อการอ้างอิงซึ่งประกอบด้วย

1.วิธีเสาะหา ได้แก่ การใช้พจนานุกรม ตารางทางคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ การอ่านตำราที่ละเอียดอย่างละเอียดเพื่อให้ได้ใจความทั้งหมด (intensive reading) และการอ่านอย่างคร่าวๆ เพื่อให้ได้เนื้อความโดยสังเขป (extensive reading) ทักษะการอ่านอย่างคร่าวๆ นั้นมักถูกละเลยไม่ได้รับการฝึกฝนเพราะสถาบันการศึกษามักจะเน้นการอ่านอย่างละเอียด จอห์นสันกล่าวว่าในการใช้พจนานุกรมอันเป็นทักษะที่สำคัญนั้นผู้ใช้จะต้องเข้าใจระบบการเรียงคำ การใช้ตัวย่อ การใช้เครื่องหมาย เสียง และวรรคตอนแล้ว ยังต้องเข้าใจการใช้พจนานุกรมให้ถูกประเภทเหมาะสมกับวัตถุประสงค์

2.การใช้ห้องสมุดเป็นและความเข้าใจระบบการเก็บเอกสารต่างๆ เช่น เข้าใจในระบบ Dewey/Decimal System และ Library of Congress การใช้ดรรชนีต่างๆ เช่น ดรรชนีชื่อเรื่อง ดรรชนีชื่อผู้เขียน ฯลฯ

3.การตั้งคำถามเป็นโดยสามารถสร้างคำถามที่เกี่ยวกับใจความสำคัญไม่ใช่คำถามนอกเหนือเรื่องหรือเกี่ยวกับเกร็ดฟอยของเนื้อความ ทักษะนี้สำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ที่ผู้เรียนที่ไม่สามารถแก้ความไม่เข้าใจของตนด้วยคำถามที่ถูกจุดได้จะประสบความล้มเหลวในการเรียนทักษะนี้จึงจำเป็นต้องมีการฝึกฝน

บาร์อน (Baron. 1990: 136) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมต่าง ๆ ที่คงทนถาวร เป็นผลมาจากประสบการณ์ในส่วนหนึ่งของพฤติกรรมนั้น ๆ

คาแกนและซีเกล (Kagan and Segal. 1992 : 5-6) กล่าวว่า พฤติกรรม คือ ทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นการทำงานของร่างกายในแต่ละวันเริ่มจากตื่นนอนตอนเช้าจนเข้านอนตอนค่ำจะมี

พฤติกรรมต่างๆ แสดงออกมา ตัวอย่างเช่น การหาเหยียดแขนขา แต่งตัว กินข้าว พุด เรียน ทำงาน เล่น หัวเราะ หรือร้องไห้ และมนุษย์ย่อมมีการปรับพฤติกรรมโดยการนำแนวคิดจากทฤษฎีการเรียนรู้มาประยุกต์ใช้อย่างเป็นระบบเพื่อช่วยเพิ่มศักยภาพความสามารถความเป็นตัวของตัวเอง และเพิ่มความสามารถในการควบคุมตนเอง ซึ่งสามารถทำได้สองทางด้วยกัน คือ 1) บุคคลปรับพฤติกรรมตนเอง และ 2) บุคคลถูกผู้อื่นปรับพฤติกรรม

วอลเลซ (Wallace. 1980) ได้สร้างแบบฝึกหัดเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ ประกอบด้วยแบบฝึกทักษะต่าง ๆ คือ

1.การจัดระบบการเรียนรู้ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน เช่น การจัดตารางเวลาเพื่อศึกษาดำรง ทำการบ้าน ค้นคว้าด้วยตนเอง ฯลฯ

2.การอ่านที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีขั้นตอนคือ การตั้งคำถามเกี่ยวกับเหตุผลของการอ่าน การตั้งคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่คาดว่าจะได้จากการอ่าน การใช้วิธีอ่านที่ถูกต้อง ซึ่งประกอบด้วย การอ่านอย่างคร่าวๆ (skimming) เพื่อให้ทราบว่าจะอ่านนั้นเกี่ยวกับอะไร จะเห็นได้ว่าการอ่านแบบคร่าวๆ นั้น ประกอบด้วย การสำรวจเพื่อให้ทราบเนื้อความเลาๆ และการกวาดตาอ่าน (Scan) เร็วๆ เฉพาะตอนที่สำคัญเพื่อให้ได้ใจความเฉพาะเรื่องที่ต้องการ ในการกวาดตาอ่านนี้ ความรู้เกี่ยวกับการจัดระเบียบของหนังสือเช่นการขึ้นหัวเรื่องการจัดย่อหน้าบรรทัดที่เป็นหัวใจเรื่องบรรทัดที่สรุปเรื่องจะช่วยให้การกวาดตาอ่านนี้มีประสิทธิภาพโดยช่วยให้ผู้อ่านเลือกอ่านบรรทัดที่ต้องการเช่น บรรทัดแรกและบรรทัดสุดท้ายของย่อหน้าซึ่งผู้เขียนมักจะใส่ใจความที่สำคัญไว้ ความเข้าใจการใช้ตารางตัวเลข แผนภูมิ แผนภาพ ภาพต่างๆ ในการเสนอข้อมูล การใช้ห้องสมุดเป็น เช่น การใช้ title card, subject card และ author card ตลอดจนระบบ Dewey ฯลฯ

3.การจัดรายการเพื่อบันทึกเนื้อหาที่สำคัญๆ ของตำราต่างๆ และการบรรยาย ฯลฯ เพื่อช่วยความจำของผู้เรียนในการทบทวนความรู้ก่อนสอบ และเพื่อให้ความรู้ที่ผู้พูดหรือผู้เขียนได้แสดงไว้ถ่ายทอดมาเป็นความรู้ของผู้เรียนเอง ในการจัดรายการนั้น ผู้เรียนมิได้จดลงไปทุกตัวอักษร หากแต่จดเฉพาะเนื้อหาที่สำคัญวอลเลซได้กล่าวถึงการฝึกจัดรายการจากการฟังและการอ่านจากความจำ การจัดตัวเลข การจัดรายการจากแถบบันทึกเสียง การขีดเส้นใต้ข้อความที่สำคัญ ฯลฯ

ยอร์กกี (Yorkey. 1970) ได้เขียนแบบฝึกหัดใช้ในการฝึกทักษะการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เพื่อให้ให้นักศึกษาปรับปรุงทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษและวิชาอื่นที่เรียนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน นอกจากนี้ในการใช้พจนานุกรม โดยยอร์กกีได้กล่าวถึงพจนานุกรมประเภทต่างๆว่า พจนานุกรมภาษาอังกฤษแบบบริติช และแบบอเมริกัน พจนานุกรมตั้งโต๊ะ และพจนานุกรมที่นักศึกษาควรหลีกเลี่ยง ข้อดีของพจนานุกรมที่จะช่วยนักศึกษาได้คือ จะให้รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้ การสะกดตัว การออกเสียงเช่นการลงเสียงหนักเบา การแบ่งพยางค์

รากคำ ความหมายศัพท์ หน้าที่ของศัพท์ เช่น บอกว่าเป็นคำนาม คำสรรพนาม กริยา (มีกรรมและกรรม) สันธาน คุณศัพท์ วิเศษณ์ หรือบุพบท ฯลฯ การใช้คำ เช่น คำนั้นๆ เป็นคำเก่า คำของสำนวนพูด คำที่ใช้กันเป็นทางการ คำแสลง หรือคำนั้นเป็นคำที่คนอังกฤษใช้ หรือเฉพาะของคนอเมริกัน เป็นต้น คำเหมือนและคำตรงข้ามความรู้ทั่วไปเช่นมาตราต่าง ๆ สถานที่ตั้งจำนวนประชากร เป็นต้น

จอห์น (Johns. 1975) ได้กล่าวถึงวิธีในการอภิปรายว่าเป็นทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญซึ่งนักศึกษาต่างชาติจำเป็นต้องทราบเพื่อช่วยในการเรียนของตนที่มีสื่อการสอนเป็นภาษาอังกฤษ

จากที่ได้กล่าวมาพอสรุปได้ว่า ทักษะการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการแสวงหาความรู้ที่หลากหลายด้วยวิธีการต่างๆ มีความสามารถในการรวบรวมข้อมูล สร้างความเข้าใจ วิเคราะห์ข้อมูล สังเคราะห์ข้อมูล ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ และประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง สร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แหล่งข้อมูลและมีวิธีการแสวงหาความรู้ที่หลากหลายผ่านสื่อและเทคโนโลยี

1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการสื่อสาร

เวนิช และ โคนท์ (Weihnich and Kontz. 1993: 537) กล่าวว่า การสื่อสาร หมายถึง การเคลื่อนย้ายข้อมูลข่าวสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารด้วยข้อมูลข่าวสาร ที่ทำให้ผู้รับสารเข้าใจในข้อมูลข่าวสารนั้น

สมยศ นาวิการ (2543: 427) กล่าวไว้ว่า การติดต่อสื่อสารที่สำคัญ มี 2 ประเภท คือ ประเภทที่เป็นภาษา และไม่ใช้ภาษา การติดต่อสื่อสารที่ใช้ภาษาจะประกอบด้วย การพูด(ทางวาจา) การใช้เวลาการสัมผัสและสื่อผ้า เป็นต้น วิธีการถ่ายทอดข่าวสารหรือการติดต่อสื่อสารเหล่านี้ มักจะได้รับการพิจารณาประกอบกับปัจจัยในการติดต่อสื่อสารด้านอื่นๆ ได้แก่ คุณลักษณะของผู้ฟัง ลักษณะของข่าวสาร และต้นทุนของการติดต่อสื่อสาร ซึ่งการติดต่อสื่อสารแต่ละประเภทจะเป็นส่วนสำคัญของการส่งข่าวสารภายในองค์กร

สมพร สุทัศน์ย์ (2542: 285-287) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบ กระบวนการ และสื่อที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารว่า องค์ประกอบของการติดต่อสื่อสาร ได้แก่ ผู้ส่งสาร (Sender) สารหรือข้อมูล (Message) และผู้รับสาร (Receiver) ผู้ส่งสารจะส่งผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น คำพูดกิริยาท่าทาง การเขียน และสัญลักษณ์ ผู้ส่งสารอาจใช้วิธีการส่งสารทางเดียวโดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้รับสารซักถามหรือโต้ตอบ หรือใช้วิธีส่งสารสองทางโดยผู้รับสารได้ซักถาม

การสื่อสารเป็นกระบวนการของความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร โดยผู้ส่งสารมีวัตถุประสงค์เพื่อแจ้งให้ทราบ ศึกษา สร้างความพอใจ ให้ความบันเทิง สนอง และชักจูงใจสำหรับผู้รับสารก็จะมีวัตถุประสงค์เช่นกัน คือ เพื่อทราบ ศึกษา ความพอใจ กระทำ หรือตัดสินใจในการติดต่อสื่อสารนั้น ผู้ส่งจะส่งสารไปยังผู้รับสาร โดยผ่านกระบวนการหรือขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.ระยะการเกิดความคิด (Ideation) ระยะนี้ผู้ส่งสารจะเกิดความคิดและต้องการที่จะส่งผ่านความคิด อารมณ์ ความรู้สึก และความต้องการไปยังผู้รับสาร จึงควรเข้าใจความคิดของตนเป็นอย่างดีก่อนที่จะส่งสาร

2.ระยะการประมวลความคิดหรือการเข้ารหัส (Encoding) เป็นระยะที่ผู้ส่งได้เรียบเรียงความคิดหรือสาร เวลา สถานการณ์และสื่อที่ใช้

3.ระยะการถ่ายทอด (Transmission) ในการถ่ายทอดสารจะต้องคำนึงถึงการใช้สื่อ เวลา โอกาส บุคคล และวัตถุประสงค์ในการถ่ายทอด

4.ระยะการรับสาร (Receiving) ในระยะนี้ควรตั้งใจฟังสังเกตและพยายามทำความเข้าใจสารนั้นเสียก่อน

5.ระยะการถอดความหรือถอดรหัส (Decoding) เป็นการแปลความจากสัญลักษณ์ความคิด และจากการฟัง ฯลฯ ดังกล่าว ซึ่งการถ่ายทอดความต้องอาศัยประสบการณ์

6.พฤติกรรมตอบสนอง (Action) เป็นการแสดงกิริยาท่าทางตอบสนองต่อผู้ส่งสารหลังจากรับสารแล้ว พฤติกรรมตอบสนองจะเป็นอย่างไร ย่อมขึ้นอยู่กับความแปลความของผู้รับสาร

7.ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการติดต่อสื่อสาร เพราะเป็นส่วนช่วยให้ผู้รับสารเข้าใจตรงกับผู้ส่งสาร

เพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้นควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสื่อที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารให้เหมาะสมด้วย สื่อดังกล่าวได้แก่ ภาษาพูด(วาจา) ภาษาเขียน ภาษาท่าทาง รูปภาพ สัญลักษณ์ และสื่อสารมวลชนต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ และโทรศัพท์ เป็นต้น

การติดต่อสื่อสาร (Communication) ในชีวิตประจำวันนั้นเกิดจากการที่บุคคล 2 ฝ่ายมาติดต่อกันโดยการพูด การเขียน การแสดงกิริยาท่าทาง และการใช้สัญลักษณ์ หรือสื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ ผู้รับจะรับข่าวสารข้อมูลและแปลความหมายจากสิ่งนั้นๆ แต่จะแปลความหมายตรงกับผู้ส่งหรือไม่ หากผู้ส่งสารมีความพร้อมในการส่งสารมากและผู้รับก็พร้อมที่จะรับสาร ผลที่ได้คือ การมีความเข้าใจอันดีต่อกัน ในทางตรงกันข้ามหากมีการส่งสารและรับสารด้วยความไม่เข้าใจ หรือไม่สอดคล้องกัน ผลที่ได้ก็คือ การเสียสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

วิภาพร มาพบสุข (2543: 146–149) ได้กล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคของการสื่อสารว่า อาจเกิดขึ้นได้ในทุกขั้นตอนของกระบวนการการสื่อสารดังนั้นเมื่อเกิดความล้มเหลวของการติดต่อสื่อสารย่อมทำให้เกิดผลเสียต่อบุคคล ดังต่อไปนี้

1.เกิดความไม่เข้าใจกันระหว่างบุคคลในครอบครัว สังคม และองค์กร ซึ่งจะมีผลเสียต่อการสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

2.บุคคลเกิดการแตกความสามัคคีในหมู่คณะเพราะมีความขัดแย้งกันทางด้านความคิด ทักษะคติและค่านิยม จึงไม่สามารถจะติดต่อสื่อสารกันรู้เรื่อง

3.บุคคลไม่ร่วมกันทำงาน เพราะไม่สามารถจะสื่อสารกันได้ดี การไม่ยอมรับนับถือหรือมีศรัทธาต่อกัน

4.ไม่มีการแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคที่มีต่อหน่วยงานร่วมกัน เพราะความคิดเห็น คำพูด กิริยาท่าทาง สีหน้า และแววตาไม่เป็นมิตรต่อกัน จึงมีผลทำให้เกิดความแตกสามัคคีในหมู่พนักงาน และหน่วยงานไม่มีความเจริญก้าวหน้า

5.ไม่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เช่น ไม่ยิ้มแย้มหรือพูดจาไม่ไพเราะต่อกัน ต่างฝ่ายต่างก็มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง ไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ทำให้เกิดผลเสียต่อตนเองและ ไม่มีการปรับปรุงพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่สมบูรณ์ได้

การติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน จะล้มเหลวหรือประสบผลสำเร็จ ย่อมขึ้นอยู่กับการณ์ทักษะด้านการสื่อสารของแต่ละบุคคลว่า มีมากน้อยเท่าใด ดังนั้น สาเหตุของความล้มเหลวในการติดต่อสื่อสารมีอยู่มากมาย พอจะสรุปได้ดังนี้

1. ผู้ส่งสาร

ความบกพร่องของอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อสื่อสาร เช่น ตาบอด หรือหูหนวก การขาดความรู้เกี่ยวกับข่าวสารที่จะส่งออกไป การขาดความสามารถและความชำนาญในการส่งข่าวสาร เช่น พูดไม่ชัด หรือใช้ภาษาไม่ถูกต้อง การขาดการฝึกฝนหรือขาดการฝึกอบรมที่ดีในการส่งสาร เช่น ไม่มีมารยาทในการพูด การไม่มีการวางแผนหรือวางแผนขั้นตอนในการส่งสาร มีทัศนคติไม่ดีต่อผู้รับหรือต่อข่าวสาร เช่น มีอคติต่อเพื่อร่วมงานว่าเป็นคนไม่ดี และประพฤติดุจจริต ใช้ภาษาและถ้อยคำไม่เหมาะสมกับระดับผู้รับสาร เช่น ใช้ภาษายากเกินไป หรือใช้ภาษาต่างประเทศปนกับภาษาไทย ผู้ส่งสารมีเจตนาบิดเบือนข่าวสารเพื่อผลประโยชน์บางอย่างผู้ส่งสารมีความเชื่อมั่นในตนเองมากเกินไปจนไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ผู้ส่งสารเป็นคนเจียบขี้นเกินไป ไม่ค่อยอธิบายและไม่ค่อยพูด หรือไม่แสดงท่าทางประกอบ จึงทำให้คนรับสารไม่เข้าใจ ผู้ส่งสารใช้ถ้อยคำผิดพลาด มีผลทำให้ผู้รับสารเกิดความเข้าใจผิด ผู้ส่งสารเลือกวิธีส่งสารไม่เหมาะสมกับบุคคล เวลา และโอกาส ผู้ส่งสารมีร่างกายเหนื่อยล้าเกินไป ทำให้เกิดอารมณ์ไม่ดี มีผลทำให้พูดจาห้วนและไม่อธิบายความในสิ่งที่ตนเองต้องการสื่อสาร ผู้ส่งสารมีเวลาไม่เพียงพอ จึงทำให้ส่งสารแบบรีบเร่งทำให้ผู้รับสารไม่รู้เรื่องและไม่เข้าใจกัน

2. ผู้รับสาร

มีความรู้และประสบการณ์พื้นฐานเกี่ยวกับข่าวสารไม่เพียงพอ มีทัศนคติไม่ดีต่อสาร และข่าวสารมีความจำไม่ดีและไม่ใช้เทคนิคการจดบันทึกข้อความ ขาดทักษะและความชำนาญในการรับสาร มีความบกพร่องในอวัยวะรับสาร เช่น หูหนวก หรือตาบอด มีประสบการณ์ที่ขัดแย้งกับสาร

ใหม่ๆ จึงไม่ยอมรับรู้ ชอบสรุปตามความคิดเห็นส่วนตัว ใช้อารมณ์มากกว่าการรับข้อมูลจากข่าวสาร เป็นคนชอบพูดมากกว่าชอบฟัง ทำให้ขาดความเข้าใจต่อข่าวสาร อารมณ์ไม่ดี จึงไม่สามารถจะรับสารได้เข้าใจ ไม่มีการโต้ตอบใดๆ เพราะไม่เข้าใจในการติดต่อสื่อสารนั้น จึงอาจทำให้เกิดผลเสียหายต่อผู้อื่นด้วย

3. ข่าวสารและตัวสื่อ

สารนั้นยากเกินไปสำหรับผู้รับจะเข้าใจได้ ข่าวสารนั้นยาวเกินไปจนยากที่จะสรุปความ ข่าวสารไม่ชัดเจน กำกวม หรือคลุมเครือ มีภาษาต่างชาติเข้าไปปะปนมาก ทำให้ผู้รับสารไม่เข้าใจ เช่น วิทยากรที่พูดภาษาไทยคำ ภาษาอังกฤษคำ อาจทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจและเบื่อหน่าย มีการใช้ภาษาท้องถิ่นในการสื่อสาร ทำให้ไม่เข้าใจการสื่อสารนั้น พิมพ์หรือเขียนข้อความไม่ชัดเจน ทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจสารนั้น ข่าวสารไม่ทันสมัย ทำให้ผู้รับสารวิเคราะห์เหตุการณ์ผิดพลาดได้ เช่น ข่าวสารด้านการเงิน เศรษฐกิจและการเมือง การรบกวนของสื่อต่างๆ ที่สอดแทรกเข้ามาระหว่างการรับสาร ปัญหาของสิ่งแวดล้อมมีผลต่อการรับสารเช่นระยะทางของการส่งสารไกลเกินไปทำให้ข้อมูลข่าวสาร ถูกบิดเบือนและล่าช้า หรือ เสียงดังรบกวนทำให้การสื่อสารระหว่างบุคคลเกิดความผิดพลาดได้ เป็นต้น

เมื่อทราบถึงปัญหาอุปสรรคและสาเหตุของปัญหาแล้วก็ควรหาทางแก้ไข ซึ่งแนวทางแก้ไข ความล้มเหลวในการติดต่อสื่อสารนั้น สามารถทำได้โดยสรุปดังนี้

1. ด้านผู้ส่งสาร

ผู้ส่งสารควรปรับปรุงความรู้ของตนให้ทันสมัยอยู่เสมอ ฝึกฝนการส่งข่าวสารอยู่เสมอ เพื่อให้เกิดความชำนาญและเกิดทักษะที่ดี มีการวางแผนและการวางขั้นตอนก่อนที่จะส่งสาร มีทัศนคติที่ดีต่อผู้รับสารและต่อข่าวสาร ใช้ภาษาและถ้อยคำที่เหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้รับสาร เช่น ไม่ใช้คำศัพท์ที่ยากเกินไป ไม่ใช้ภาษาต่างประเทศปนกับภาษาไทยพยายามเลือกวิธีการส่งสารให้เหมาะสมกับบุคคล เวลา และโอกาส รักษาสภาพอารมณ์ให้เป็นปกติก่อนที่จะส่งสาร เพราะการที่มีอารมณ์ไม่ดีจะมีผลต่อน้ำเสียงและคำพูดของตนขณะส่งสาร ควรจัดเวลาให้เพียงพอต่อการส่งสาร เพื่อไม่ให้เกิดการรีบเร่งจนเกินไปผู้ส่งสารจะต้องเป็นบุคคลที่น่าเชื่อถือ จึงจะทำให้ผู้รับสารเกิดความมั่นใจ

2. ด้านผู้รับสาร

ผู้รับสารควรฝึกอบรมและศึกษาค้นคว้าเพื่อให้ตนเองเป็นผู้ที่มีความรู้ในข่าวสารต่างๆ สร้างทัศนคติที่ดีต่อผู้ส่งสารและข่าวสาร และฝึกฝนทักษะในการรับสาร เพื่อให้เกิดประสบการณ์ที่ดี ใช้เทคนิคการจดบันทึก เพื่อช่วยด้านความจำในการรับข่าวสารต่างๆ ไม่ใช้อารมณ์ส่วนตัวในการรับข้อมูลข่าวสาร ควรใช้เหตุผลวิเคราะห์ไตร่ตรองข่าวสาร เป็นผู้ฟังที่ดี จะทำให้สามารถรับข่าวสารได้

ถูกต้อง แม่นยำ จัดตารางเวลาให้เหมาะสม เพื่อรับข่าวสารได้ถูกต้อง แม่นยำ ชักถามข้อมูล ข่าวสารกับผู้ส่งสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน

3. ด้านข่าวสารและตัวสื่อ

เนื้อหาสาระของข่าวสารจะต้องมีความหมายต่อผู้รับสารและควรมีประโยชน์ต่อผู้รับสารด้วย ข่าวสารที่ส่งออกมาจะต้องไม่ยากจนเกินไป ข่าวสารมีความน่าเชื่อถือจะทำให้ผู้รับสารเกิดความ ศรัทธา ไม่ใช้ภาษาท้องถิ่นและภาษาต่างประเทศในการติดต่อสื่อสารในบางลักษณะ เพราะจะทำให้ ผู้ฟังไม่เข้าใจข่าวสารจะต้องทันสมัย เพื่อให้ผู้รับสารสามารถวิเคราะห์ วิพากษ์และวิจารณ์เหตุการณ์ ได้ถูกต้อง การส่งข่าวสารต้องชัดเจน สามารถเลือกสื่อที่ส่งได้เหมาะสมกับข่าวสาร จัดสิ่งรบกวนที่ มีผลต่อการรับสารเช่น ขจัดคลื่นเสียงไม่ชัดเจนโดยการปรับแต่งให้ชัดเจนหรือขจัดเสียงดังจาก สภาวะแวดล้อม เป็นต้น

วิจิตร อาวะกุล (2542: 117–118) กล่าวว่า การติดต่อสื่อสารมีหลักสำคัญอยู่ 7 ประการ ดังนี้

1. ความเชื่อถือ (Credibility) การสื่อสารจะได้ผลต้องมีความเชื่อถือได้ว่าเป็นข่าว จริงมิใช่ข่าวเท็จ เพื่อให้ผู้รับเกิดความมั่นใจหรือเต็มใจรับฟังข่าวสารนั้น ตัวอย่างเช่น หนังสือพิมพ์ หรือสถานีวิทยุที่เคยเสนอข่าวคลาดเคลื่อน ประชาชนจะไม่เชื่อถือในการเสนอข่าวครั้งต่อไป

2. ความเหมาะสม (Context) การสื่อสารที่ดีต้องมีความเหมาะสมและกลมกลืนกับ วัฒนธรรมของสังคมเครื่องมือสื่อสารนั้นเป็นเพียงสิ่งประกอบแต่ความสำคัญอยู่ที่ท่าที ท่าทาง ภาษา คำพูดที่เหมาะสมกับสังคมวัฒนธรรมหมู่ชนหรือสภาพแวดล้อมนั้น การยกมือไหว้สำหรับสังคมไทย ย่อมเหมาะสมกว่าการจับมือ หรือการจับมือของฝรั่งย่อมเหมาะกว่าการไหว้ เป็นต้น

3. เนื้อหาสาระ (Content) ข่าวสารที่ดีจะต้องมีความหมายสำหรับผู้รับสารนั้นคือมี ประโยชน์แก่กลุ่มชนนั้นๆ หรือมีสิ่งที่เขาจะได้ผลประโยชน์จึงจะน่าสนใจ บางครั้งสิ่งที่เป็นประโยชน์ ต่อชนกลุ่มหนึ่งมากแต่อาจจะมีสาระสำหรับคนบางกลุ่มในเรื่องนี้จึงต้องใช้การพิจารณากลุ่มชน เป้าหมาย

4. ป้อยและสม่ำเสมอต่อเนื่องกัน (Continuity and Consistency) การส่งข่าวสาร จะได้ผลต้องส่งป้อยๆติดต่อกัน ย้ำหรือซ้ำเพื่อเตือนความทรงจำหรือให้เปลี่ยนทัศนคติ ทำสม่ำเสมอ ต่อเนื่อง และเสมอดันเสมอปลาย มิใช่ส่งข่าวชนิดขาด ๆ หาย ๆ ไม่เที่ยงตรงแน่นอน

5. ช่องทางข่าวสาร (Channels) ข่าวสารจะเผยแพร่ได้ส่งส่งให้ถูกช่องทางของการ สื่อสารนั้นๆ โดยมองหาช่องทางที่เปิดรับข่าวสารที่เราจะส่ง และส่งถูกสายงาน กรม กอง หน่วย หรือส่งโดยวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ ส่งถึงตัวบุคคลโดยตรงจะรวดเร็วกว่า หรือส่งที่บ้าน ได้รับเร็วกว่าการส่งไปให้ที่ทำงาน ควรเลือกช่องทางที่ได้ผลรวดเร็วที่สุด

6.ความสามารถของผู้รับ (Capability of Audience) การสื่อสารที่ถือว่าได้ผลต้องใช้ความพยายามหรือแรงงานน้อยที่สุด การสื่อสารจะง่ายหรือสะดวกขึ้นอยู่กับความสามารถในการรับของผู้รับฟัง และปัจจัยหลายอย่าง เช่น สถานที่ โอกาสที่อำนวย นิสัย ความรู้ พื้นฐานที่จะช่วยให้เข้าใจ เป็นต้น

7.ความแจ่มแจ้งชัดเจน (Clarify) ข่าวสารต้องง่าย ชัดเจน แจ่มใส ใช้ภาษาที่ผู้รับเข้าใจ คือ ใช้ภาษาของเขา การใช้ศัพท์ที่ยากและสูงไม่มีประโยชน์ควรตัดออกให้หมด ให้ชัดเจน เข้าใจง่าย มีความมุ่งหมายเดียวกันอย่าให้คลุมเครือหรือมีความหมายหลายแง่หรือตกหล่น ข้อความบางตอนที่สำคัญไป เพื่อการสื่อสารสัมพันธ์ที่ดีต้องทบทวนหลักการสื่อสาร 7 ประการข้างต้น

จากที่กล่าวมาพอจะสรุปได้ว่า ทักษะการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อส่งและรับข่าวสารข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ สรุปความ ขยายความ และจัดระบบข้อมูล ประยุกต์ใช้ข่าวสารโดยเลือกใช้วิธีการหรือเครื่องมือในการสื่อสารได้เหมาะสมกับสถานการณ์

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2.1.1 ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แมคเคลแลนด์ (McClelland. 1953: 110-111) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีทั้งการแข่งขันและการทำงานทำงานด้วยมาตรฐานอันดีเยี่ยมหรือปรารถนาที่จะเอาชนะหรือทำดีกว่าบุคคลอื่น พยายามเอาชนะอุปสรรคต่างๆ เกิดความรู้สึกสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อทำไม่สำเร็จหรือเมื่อประสบความสำเร็จล้มเหลว

แอทคินสัน (Atkinson. 1964: 240-241) ได้ให้นิยามว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงผลักดันที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลรู้ตัวว่าการกระทำของตนจะต้องได้รับการประเมินผลจากตัวเองหรือบุคคลอื่นโดยเปรียบเทียบกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม ผลจากการประเมินอาจเป็นสิ่งที่พอใจเมื่อกระทำสำเร็จ หรือไม่พอใจเมื่อกระทำไม่สำเร็จ

สจวร์ต ไรต์ตระกูล (2541: 172) ได้กล่าวถึงความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศที่ตนเองได้ตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพราะหวังรางวัล แต่ทำเพื่อจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

เพราพรณ เป็ลียนภู (2542: 325) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หมายถึง ความต้องการของมนุษย์ที่จะทำงานให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้อย่างดีเยี่ยม ผู้ที่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะตั้งมาตรฐานต่างๆ สำหรับตนเองดีที่สุดมีความมุ่งมั่นและต่อสู้เพื่อจะทำงานให้ได้ตามความประสงค์ด้วยตนเองและมีความสนใจที่จะให้ตนเองมีความเป็นเลิศโดยไม่มุ่งหวังที่จะได้รางวัลหรือเกียรติหรือแม้แต่การได้รับการยอมรับเป็นสิ่งตอบแทน

ปรียาภรณ์ เพ็ญสุขใจ (2542: 7) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความปรารถนาที่จะได้รับผลสำเร็จในการเรียน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามหาวิธีการต่างๆ ในการแก้ปัญหาเพื่อนำตนไปสู่ความสำเร็จและยัง ต้องการอิสระในการทำงานและการแสดงออก ต้องการชัยชนะในการแข่งขัน มุ่งมั่นที่จะทำให้ดีเลิศ เพื่อให้บรรลุมาตรฐานที่ตั้งไว้อย่างสูง มีความสบายใจเมื่อพบความสำเร็จ และวิตกกังวลเมื่อพบความล้มเหลว

ดารณี พัฒนศักดิ์ภิญโญ (2533: 7) ได้ให้ความหมายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของผู้เรียนมุ่งมั่นปรารถนาที่จะได้รับผลสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน

จากความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์พอจะสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความปรารถนาของนักเรียนที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนตามที่ตนมุ่งหวัง มีความเพียรพยายาม และตั้งใจในการเรียน มุ่งมั่นที่จะทำคะแนนให้ได้สูง ต้องการชนะในการแข่งขัน มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จและรู้สึกวิตกกังวลเมื่อประสบความล้มเหลวทางการเรียน ชอบค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมตามผู้รู้เมื่อมีข้อสงสัย มีความสนุกสนานกับการเรียนมีการเตรียมตัวและอุปกรณ์ในการเรียนให้พร้อมอยู่เสมอ

2.1.2 ที่มาของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แมคคลีแลนด์ (นพรัตน์ เอี่ยมอดุง. 2539: 24-25; อ้างอิงจาก McClelland. 1953) เชื่อว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้ การศึกษาเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูพิสูจน์ความคิดเห็นของเขาว่า เด็กที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มักจะมาจากครอบครัวที่ พ่อแม่ตั้งมาตรฐานความเป็นเลิศในการทำงาน และบอกให้ลูกทราบ ว่า ตนมีความสนใจในสัมฤทธิ์ผลของลูก

อาร์ พันธ์มณี (2542: 192) ได้กล่าวถึงที่มาของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่ามักจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่อไปนี้

1.ธรรมชาติของแต่ละบุคคล ทุกคนจะมีธรรมชาติของตนเองแตกต่างกันผู้อื่นหรือมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งประกอบด้วย

1.1 แรงขับแรงขับของบุคคลถือเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการเกิดพฤติกรรม เช่น สภาวะความต้องการอาหาร น้ำ ความตึงเครียด ความรู้สึกเจ็บปวด

1.2 ความวิตกกังวลความวิตกกังวลมีผลต่อการเรียนรู้และการแสดงออกในพฤติกรรมต่างๆ โดยเฉพาะความวิตกกังวลสูงมากมักจะมีการกระทำหรือพฤติกรรมที่ด้อยกว่ากลุ่มที่ไม่วิตกกังวล

2.สถานการณ์ต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อม สถานการณ์ต่าง ๆ ในแต่ละสิ่งแวดล้อมย่อมส่งผลทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจต่างกัน เป็นต้นว่า ส่งผลให้บุคคลเกิดความสับสน

วุ่นวาย หรืออื่น ๆ และวัฒนธรรมแต่ละสังคมย่อมส่งผลให้พัฒนาการของผู้เรียนมีความแตกต่างกันไปด้วย

จากเอกสารและงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ามาแสดงให้เห็นว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นสิ่งที่อยู่ภายในตัวของแต่ละบุคคล เพียงแต่ว่าบุคคลจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากน้อยหรือแตกต่างกันตามแต่ที่ได้รับการอบรมสั่งสอนมาจาก โรงเรียน ครอบครัว การเรียนรู้ และประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

2.1.3 ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แนวคิดของทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ได้มีผู้ให้แนวคิดของทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

เดวิด แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1953: 110-111) แมคเคลแลนด์ได้ให้นิยามของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า เป็นความปรารถนาที่ทำได้สิ่งหนึ่งให้ลุล่วงไปด้วยดี ทั้งในการแข่งขันและการทำงานด้วยมาตรฐานอันดีเยี่ยมหรือปรารถนาที่จะเอาชนะหรือทำดี กว่าบุคคลอื่นๆ มีความพยายามที่จะเอาชนะอุปสรรค สบายใจเมื่อประสบผลสำเร็จและวิตกกังวลเมื่อประสบความล้มเหลว แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งพัฒนาขึ้นในตัวนั้นเกิดได้จากการรับประสบการณ์ในช่วงต่างๆ ของชีวิต หากในช่วงต้นของชีวิตเคยพบกับสถานการณ์ใฝ่สัมฤทธิ์แล้วทำงานได้ประสบผลสำเร็จคนก็มีแนวโน้มจะแสดงพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ในสถานการณ์เช่นนั้นอีก ในทางตรงข้ามหากคนเคยล้มเหลวและถูกทำให้รู้สึกอับอายความล้มเหลวนั้นจะทำให้คนพัฒนาแรงจูงใจที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลวขึ้นคนที่มีความใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักจะมาจากครอบครัวที่เน้นเรื่องความใฝ่สัมฤทธิ์ คนเหล่านี้รายงานว่าพ่อแม่ของตนแสดงว่าต้องการให้ตนประสบผลสำเร็จในการทำงานในสถานการณ์ที่ต้องแข่งขัน

แมคเคลแลนด์ ได้จำแนกแรงจูงใจทางสังคมเป็น 3 ประเภท คือ (McClelland, 1961: 38-62)

1.แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) ได้แก่ ความปรารถนาที่จะกระทำให้สิ่งหนึ่งสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยพยายามแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศมีความสบายใจเมื่อประสบผลสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อพบกับความล้มเหลว

2.แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation Motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะเป็นที่ยอมรับของคนอื่น ต้องการเป็นที่นิยมชมชอบหรือรักใคร่ชอบพของผู้อื่น สิ่งเหล่านี้เป็นแรงจูงใจที่จำทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับจากบุคคลอื่น

3.แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะได้มาซึ่งอิทธิพลที่เหนือกว่าคนอื่น ๆ ในสังคม ทำให้บุคคลแสวงหาอำนาจเพราะจะเกิดความรู้สึกว่าหากทำอะไรได้เหนือคนอื่นถือเป็นความภาคภูมิใจ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูงจะเป็นผู้ที่พยายามควบคุมสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองบรรลุความต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่น

แมคเคลแลนด์ (นพรัตน์ เอี่ยมอดุง, 2539: 29-31; อ้างอิงจาก McClelland, 1953) เน้นความสำคัญในเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าแรงจูงใจในด้านอื่นๆ เขากล่าวว่าถึงแรงจูงใจใฝ่

สัมฤทธิ์ว่ามีสำคัญยิ่งและควรปลูกฝังให้แก่พลเมืองคือ บุคคลที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงย่อมมีสิ่งผลักดันให้บุคคลเหล่านั้นมีความมานะพยายามมีความอดทนเพื่อเอาชนะอุปสรรคและเพื่อให้บรรลุถึงความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตนตั้งเอาไว้และพยายามทำสิ่งใดก็ด้วยมาตรฐานอันดีเยี่ยมผลจากการมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะทำให้ประเทศประสบความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจได้อย่างรวดเร็ว และเขาได้ทำการศึกษาพฤติกรรมเด็กหนุ่มของประเทศต่างๆ เพื่อศึกษาว่า ผู้มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงและผู้มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลต่ำมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันอย่างไรเขาได้พบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่ามีลักษณะดังนี้ (เบญจมาภรณ์ ช้อยเครือ. 2543: 38; อ้างอิงจาก McClelland. 1961)

1. กล้าเสี่ยงพอควรและมีการตัดสินใจที่เด็ดเดี่ยว บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไม่พอใจทำสิ่งที่ยากซึ่งไม่ต้องใช้ความสามารถหากแต่จะเลือกทำสิ่งที่ยากพอเหมาะกับความรู้ความสามารถของตนและการทำสิ่งที่ยากนั้นทำให้ตนพอใจส่วนผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำมักไม่กล้าเสี่ยงเพราะกลัวไม่สำเร็จ หรือไม่ก็เสี่ยงจนเกินไปทั้งๆ ที่รู้ว่าจะไม่สำเร็จแต่ก็หวังพึ่งโชค

2. ความกระตือรือร้น หรือความขยันขันแข็ง ในการกระทำสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่ได้ขยันในทุกกรณี แต่จะเอาใจใส่ มานะ พากเพียร ต่อสิ่งที่ท้าทาย ยั่วความสามารถของตน เป็นงานที่ต้องใช้สมองขบคิด และทำให้ตนเองเกิดความรู้สึกว่าได้ทำงานที่สำคัญได้สำเร็จลุล่วงไป

3. ความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะพยายามทำงานให้สำเร็จ เพื่อความพึงพอใจของตนเอง มิใช่จะหวังให้คนอื่นยกย่องตนเอง ต้องการปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น ไม่ชอบให้คนอื่นมาบงการ ว่าตนควรทำอย่างนั้นอย่างนั้น

4. ต้องการทราบผลการตัดสินใจ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะติดตามผลการกระทำของตนเองว่ามีผลอย่างไร ไม่ใช่คาดคะเนว่าเป็นอย่างนั้นเป็นอย่างนี้ และเมื่อทราบผลของการตัดสินใจหรือการกระทำแล้วยังพยายามทำให้ดีกว่าเดิม

5. การรู้จักวางแผน ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นผู้มีแผนระยะยาว เพราะเล็งเห็นการณ์ไกล กว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

6. มีทักษะในการจัดระบบงานคือการทำให้เกิดสมรรถภาพในการจัดระบบงาน เฮอร์แมนส์ (จิราภรณ์ กุณสิทธิ์. 2541: 38; อ้างอิงจาก Hermans. 1970: 354) ได้สร้างแบบสอบถามเพื่อวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยอาศัยหลักการและแนวคิดทฤษฎี 10 ประการ คือ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความทะเยอทะยานสูง ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความหวังอย่างมากว่าตนจะประสบผลสำเร็จถึงแม้ว่าผลของการกระทำของเขาจะขึ้นอยู่กับโอกาส ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความพยายามไปสู่สถานะที่สูงขึ้นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะอดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานานเมื่องานที่กำลังทำอยู่ถูกขัดจังหวะหรือมีผู้อื่นเข้ามารบกวน ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะพยายามทำต่อไปให้สำเร็จ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะรู้สึกว่าเวลาเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่ง และสิ่งต่าง ๆ จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะคำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคตมาก ในการเลือกเพื่อนร่วมงานผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักจะเลือกเพื่อนที่มีความสามารถเป็นอันดับแรก

ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงต้องการให้เป็นที่รู้จักแก่คนอื่นโดยพยายามทำงานของตนให้ดี ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะพยายามปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ให้ดีอยู่เสมอ

จะเห็นว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะไม่ทำงานเพราะหวังรางวัล แต่จะทำเพื่อจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เช่นนักเรียนที่ตั้งใจพยายามทำคะแนนสูงสุดในวิชาคณิตศาสตร์ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะไม่ทำคะแนนดีเพราะต้องการรางวัลหรือเพราะต้องการความรักจากพ่อแม่หรือเพราะกลัวว่าจะถูกพ่อแม่ทำโทษ แต่ทำดีเพราะตนเองตั้งมาตรฐานความเป็นเลิศให้แก่ตนเอง เช่น อยากจะเป็นนักคณิตศาสตร์ที่มีชื่อเสียง

แกรนดัล (Marx, 1970: 240; citing Grandull, 1963) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมที่บ่งบอกถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มี 3 ประการได้แก่ เป็นพฤติกรรมที่มีจุดประสงค์ที่ชัดเจน เป็นพฤติกรรมที่มีเอกลักษณ์ไม่ลอกเลียนแบบผู้อื่นและเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ที่มุ่งแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม

2.1.4 ประเภทของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

เนื่องจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงจูงใจทางสังคมอย่างหนึ่งและเมื่อใช้แหล่งของตัวเสริมแรงเป็นเกณฑ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จึงแบ่งออกเป็น 2 ประเภท (กุญชรี้ คำชาย, 2540: 223-224) คือ

1.แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จากภายใน

ในด้านนี้มีฐานมาจากความต้องการที่อยากแข่งขันและอยากเอาชนะของมนุษย์เพื่อที่จะควบคุมสิ่งแวดล้อมตัวอย่างเช่น เด็กคนหนึ่งทำกิจกรรมการฟังภาษาอังกฤษครั้งแรกพบว่าระดับของตนเองอยู่ที่ขั้นต่ำสุด ต่อมาเด็กคนนั้นได้ใช้เวลาว่างในการฝึกฟังภาษาอังกฤษด้วยตนเองโดยฟังจากเทปรายการวิทยุและรายการโทรทัศน์ ซ้ำ ๆ ซาก ๆ และมาทดสอบฟังอยู่เป็นระยะผลปรากฏว่าระดับการฟังได้พัฒนาขึ้นไปเรื่อย ๆ จนถึงระดับ 1 ซึ่งเป็นขั้นสูงสุด แม้กระนั้นก็ยังไม่หยุด ยังได้มาขอครูผู้สอนทำกิจกรรมการฟังที่ยากขึ้นไปอีกอย่างไม่เบื่อหน่าย จากตัวอย่างที่ยกมานี้ได้แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่มาจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ภายใน และหากจะแยกองค์ประกอบย่อยของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จากภายใน แบ่งเป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความต้องการที่จะบรรลุถึงความเก่งในการทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง (การฟังภาษาอังกฤษ) ความต้องการที่จะพัฒนามาตรฐานส่วนตนขึ้นมา (ตัดสินใจที่จะพัฒนาระดับการฟัง) ควบคุมความสำเร็จของตนเองเมื่อยังไม่พอใจในผลการกระทำของตนก็พยายามซ้ำ ๆ โดยไม่เลิกรากลางคันจนกระทั่งประสบความสำเร็จ

2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จากภายนอก

พฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ไม่จำเป็นต้องมาจากแรงจูงใจภายในเสมอไป ยังมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ภายนอก ซึ่งมีจุดเริ่มมาจากแรงจูงใจที่อยากพัฒนาความรัก ความเอาใจใส่และความผูกพันกับผู้อื่นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ภายนอก แบ่งเป็น 4 องค์ประกอบ ได้แก่

2.1 ความวิตกกังวล จากการศึกษาพบว่า ความวิตกกังวลจะมีผลต่อการเรียนรู้หรือการกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มที่มีความวิตกกังวลสูงมากมักจะมีการกระทำพฤติกรรมด้อยกว่ากลุ่มที่ไม่มีความกังวลใจ และเมื่อศึกษาต่อไปพบว่า กลุ่มที่มีความวิตกกังวลน้อยควรจะได้รับ การกระตุ้นจากสิ่งเร้า ส่วนกลุ่มที่มีความวิตกกังวลสูง แม้จะได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าก็ไม่ทำให้เกิดการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้

2.2 เป้าหมายของแรงจูงใจภายนอก คือ ทิศทางของการแสดงพฤติกรรมพุ่งไปยังการได้รับการยอมรับจากผู้อื่นการแสวงหาการยอมรับนี้มีได้หลายแบบเช่น นักเรียนทำงานเพราะอยากได้คำชมจากครู ลูกจ้างทำงานเพราะอยากได้การเลื่อนตำแหน่งหรือเงินเดือน เป็นต้น ในฐานะที่เราเป็นครูเราจะสังเกตได้อย่างไรว่าพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนยังคงทำงานนั้นหากการทำงานของนักเรียนขึ้นอยู่กับคำชม หรือคะแนนหรือการปรากฏตัวของครู กล่าวได้ว่าพฤติกรรมการทำงานนั้นเป็นผลมาจากแรงจูงใจภายนอกแต่หากนักเรียนยังคงทำงานนั้นต่อไปแม้ว่าครูจะสนใจหรือไม่ก็ตามที่อาจสรุปได้ว่าพฤติกรรมนั้นของนักเรียนถูกจูงใจด้วยแรงจูงใจภายใน

2.3 มาตรฐานจากภายนอก ได้แก่ การตั้งมาตรฐานความสำเร็จของพฤติกรรมจากภายนอกทั้งนี้เนื่องมาจากข้อเท็จจริงที่ว่ากระทำพฤติกรรมนั้นไปเพื่อให้ผู้อื่นยอมรับตัวอย่างเช่น นักเรียนแสดงพฤติกรรมการทำงานเพื่อหวังคะแนนดี ๆ จากครูซึ่งเกณฑ์ของความสำเร็จที่จะได้คะแนนดีนั้นครูเป็นคนตั้ง นักเรียนไม่ได้วางมาตรฐานความสำเร็จของตนเอง และในกรณีที่ยกมานี้ นักเรียนจะกลายเป็นเหยื่อของความวิตกกังวลได้ หากครูแสดงอาการไม่ยอมรับขึ้นมา

2.1.5 ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

กิลฟอร์ด (Guilford. 1968: 39) ได้กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า ประกอบด้วย ความทะเยอทะยานทั่ว ๆ ไป คือ ปรารถนาที่จะทำกิจการนั้นให้สำเร็จ มีความเพียรพยายาม ได้แก่ ความอดทนมีมานะที่จะทำงานให้เป็นผลสำเร็จ มีความเต็มใจที่จะลำบากแม้งานจะยากเพียงใดก็ตามก็มุ่งมั่นที่จะทำให้สำเร็จด้วยดี

เฮร์แมน (Herman. 1970: 53) ได้รวบรวมลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ถึง 10 ประการ ดังนี้

บุคคลที่มีระดับความทะเยอทะยานสูงต้องเป็นผู้มีความหวังอย่างมากว่าตนเองจะประสบผลสำเร็จ ถึงแม้การกระทำนั้นจะขึ้นอยู่กับโอกาสก็ตาม มีความพยายามไปที่จะมุ่งสู่สถานะที่สูงขึ้นไปเป็นลำดับ มีความอดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน ถึงแม้งานที่ทำถูกขัดจังหวะ หรือถูกรบกวนจะพยายามทำต่อไปให้สำเร็จ รู้สึกว่าเวลาเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่งและสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วคิดคำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคตมากกว่าอดีตและปัจจุบันมีความคิดพิจารณาเลือกเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถเป็นอันดับแรกต้องการให้เป็นที่รู้จักแก่ผู้อื่น โดยพยายามปรับปรุงงานของตนเองให้ดีขึ้น พยายามปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ของตนเองให้ดีเสมอ

ไวเนอร์ (Weiner. 1972: 203-215) ได้สรุปลักษณะเด่นของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเปรียบเทียบกับผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ดังนี้

ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงตั้งใจทำงานดีกว่า อดทนต่อความล้มเหลวได้มากกว่า ชอบเลือกทำงานที่ยากและซับซ้อนมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงชอบริเริ่มกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดของตนเองมากกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

แมคคินสัน (McClelland. 1985: 233-238: Citing Atkinson. n.d.) กล่าวว่าคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กล้าแข็ง จะมองหางานที่ยากขึ้น ถ้างานง่ายหรือยากปานกลาง ความสนใจของเขาจะลดลงหลังจากงานชิ้นแรกประสบผลสำเร็จ ถ้างานชิ้นแรกง่ายและเขาล้มเหลว ความคาดหวังการประสบผลสำเร็จจะลดลงมา ความล้มเหลวในครั้งต่อ ๆ มา จะค่อย ๆ ทำให้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำลง และความคาดหวังจะต่ำลง

สำหรับในประเทศไทย มีผู้อธิบายลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้หลายท่าน เช่น

พรณี ชูทัยเจนจิต (2538: 513-514) ได้กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงและลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ไว้ดังนี้

1. ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเป็นผู้ที่มีความมานะบากบั่น พยายามที่จะเอาชนะความล้มเหลวต่าง ๆ พยายามที่จะไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง เป็นผู้ทำงานมีแผนงานเป็นผู้ที่ตั้งระดับความคาดหวังสูง

2. ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำเป็นผู้ที่ทำงานแบบไม่มีเป้าหมาย ตั้งเป้าหมายในวิถีทางที่หลีกเลี่ยงความล้มเหลว อาจจะตั้งเป้าหมายง่ายหรือยากเกินไปตั้งเป้าหมายง่าย ๆ เพื่อป้องกันความผิดพลาดและตั้งไว้อยากเกินไปเพราะล้มเหลวเนื่องจากการทำงานยากรักษาหน้าตนเองได้ดีกว่า ตั้งระดับความคาดหวังไว้ต่ำ เพราะคนที่ประสบแต่ความล้มเหลวผิดหวังบ่อยก็มักจะตั้งความหวังไว้ต่ำ หรือกลายเป็นคนท้อแท้ เหนื่อยหน่ายไม่กล้าคิด ไม่กล้าหวัง

เพราพรณ เบลิยนงู (2542 :325-326) ได้กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ดังนี้

ลักษณะนิสัยของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง เป็นผู้ที่แสดงความกล้าเสี่ยงที่จะทำสิ่งต่าง ๆ โดยไม่กลัวผิด ชอบการแข่งขันต่อสู้เพื่อเอาชนะสิ่งต่าง ๆ ต้องการเอาชนะอุปสรรค มีความทะเยอทะยาน มีความพยายาม มีกำลังใจที่จะเอาชนะความเบื่อหน่ายและความเหนื่อย ลักษณะด้านสังคมคือ ต้องการความมีชื่อเสียงในสังคม ด้านความต้องการมีความต้องการความสุขสบายทางกาย ความมั่งคั่งสมบูรณ์และครอบครองสิ่งต่าง ๆ มากกว่าผู้อื่น เป็นผู้ที่ต้องการทำกิจกรรมให้มีมาตรฐานสูงสุด ต้องการทำสิ่งต่าง ๆ ให้ได้ดี ทศนคติเกี่ยวกับความสำเร็จ พยายามทำสิ่งยาก ๆ ให้สำเร็จอย่างดี ความเป็นอิสระ ต้องการความเป็นอิสระในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นตัวของตัวเอง ดำเนินการตามการตัดสินใจของตนเอง ต้องการเป็นคนที่ไม่แปลกไปจากคนอื่น หรือมีสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่เหมือนผู้อื่นด้านความรู้สึกผิดจะรู้สึกไม่สบายใจเนื่องจากสาเหตุเพียง 2 ประการ คือ ทำสิ่งใดไม่ได้ดีอย่างที่ตั้งใจและทำผิดความต้องการความรู้อยากได้ความรู้ย่อมมีความเข้าใจและสามารถทำงานได้ดีจุดมุ่งหมายในชีวิตเป็นผู้ที่มีความหวังต้องการความสำเร็จในชีวิตต้องการรางวัลยิ่งใหญ่ในอนาคตมากกว่า

รางวัลเล็กๆน้อยๆที่ได้รับในปัจจุบันเป็นผู้ที่ให้ความสนใจกับความเป็นไปได้ของความสำเร็จในงานที่ทำอยู่ สามารถทำนายสถานการณ์ต่างๆได้อย่างเฉียบแหลม เป็นผู้ที่มีความสำเร็จมากกว่าความล้มเหลว

สุพจน์ สิ้นสุวงศ์วัฒน์ (2527: 29-31) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของบุคลิกภาพด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่ามีพฤติกรรม 6 ด้านดังนี้

1.ความทะเยอทะยาน ได้แก่ การตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง การพยายามไปสู่สถานะที่สูงขึ้น ให้คนอื่นรู้จักด้วยผลงานต้องการชัยชนะเมื่อมีการแข่งขัน ต้องการดีเด่นเหนือคนอื่น ต้องการให้งานของตนสำเร็จในระดับสูงต้องการความก้าวหน้าในการทำงานเลือกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันหรือมีความท้าทาย

2.ความกระตือรือร้น ได้แก่ มีความขยันขันแข็ง มีความเอาใจใส่ เต็มใจและตั้งใจในการทำงานมีความอดทนสูงทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเร่งรีบไม่ผัดวันประกันพรุ่ง มานะพยายามที่จะทำงานให้เสร็จอย่างมีประสิทธิภาพ รู้สึกสนุกในการทำงาน เห็นคุณค่าของเวลา ไม่ย่อท้อต่องานที่ยาก

3.ความกล้าเสี่ยง ได้แก่ มั่นใจในการกระทำสิ่งต่าง ๆ เลือกทำสิ่งที่เป็นไปได้ มีความยากเหมาะสมกับความสามารถ มุ่งความสำเร็จมากกว่าหลีกเลี่ยงความล้มเหลว ทำทุกสิ่งด้วยความมั่นใจไม่เชื่อโชคลางหรือสิ่งมหัศจรรย์กล้าได้กล้าเสียเลือกงานที่ยาก และท้าทายความสามารถ

4.ความรับผิดชอบต่อตนเอง ได้แก่ ความพึงพอใจของตน มีการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น แม้ถูกรบกวนในขณะที่ทำงานก็จะทำงานนั้นให้เสร็จได้ รักษาสิทธิและหน้าที่ของตนอย่างเคร่งครัด

5.การรู้จักวางแผน ได้แก่ การมีแบบแผนในการทำงาน มีจุดประสงค์ในการทำงานที่เด่นชัดมองเห็นเส้นทางในการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน เล็งเห็นการณ์ไกล มีความมุ่งมั่นที่ยาวนานเกี่ยวกับความสำเร็จในชีวิต มีความรอบคอบและรวบรวมละเอียดก่อนตัดสินใจ มีการทำงานอย่างรัดกุมประณีตและเป็นระเบียบ การแสดงออกของความคิดที่กลั่นกรองแล้ว มุ่งอนาคตมากกว่าอดีต เลือกเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถเป็นอันดับแรก

6.ความมีเอกลักษณ์แห่งตน ได้แก่ การริเริ่มทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดของตนเองเป็นตัวของตัวเอง มีอิสระในการแสดงออก สนใจเหตุการณ์หรือสิ่งใหม่ๆ ใช้ความคิดหรือทฤษฎีใหม่ๆ ในการแก้ปัญหา การกระทำที่ไม่ซ้ำแบบใคร

ดาร์ณี พัฒนาศักดิ์ภิญโญ (2533: 23) กล่าวว่าบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ จะมีพฤติกรรม ดังนี้

มักผัดวันประกันพรุ่งมักขาดระบบในการทำงาน ชอบทำงานตามคำสั่งของผู้อื่น ทำงานไม่ค่อยเสร็จตามกำหนด ขาดความตั้งใจจริงในการทำงาน มักไม่ตั้งความคาดหวังในผลสำเร็จในการทำงานชอบทำงานเพียงเพื่อพอเสร็จไม่สนใจคุณภาพของงาน ชอบคอยขอรับความช่วยเหลือจากเพื่อนหรือบุคคลอื่นขณะทำงานถ้าถูกรบกวนจะไม่สามารถทำงานต่อได้ เชื่อว่าบุญวาสนาจะทำให้

งานที่ทำอยู่ประสบความสำเร็จได้ มุ่งหวังรางวัล หรือชื่อเสียงมากกว่าความสำเร็จของงาน เมื่อพบอุปสรรค มักหลีกเลี่ยง ไม่กล้าเผชิญอุปสรรคนั้น

ดังนั้นสรุปได้ว่า ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงนั้น จะเป็นผู้ที่มีลักษณะกล้าเสี่ยง พอสมควร มีความทะเยอทะยาน มีความพยายามที่จะศึกษาให้สำเร็จ โดยคำนึงถึงอนาคตและเวลา ความขยัน ความอดทน มีความรับผิดชอบ กระทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยวางแผนไว้ล่วงหน้ามีทักษะในการจัดระบบการศึกษาให้ได้อยู่เสมอ มีความเป็นเอกลักษณ์ของตนเองไม่ลอกเลียนแบบผู้อื่น เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

2.1.6 การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1981: 41-42) ได้เสนอวิธีการวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ดังนี้

1.การสังเกต ก่อนการสังเกตพฤติกรรมใด จะต้องแน่ใจถึงการกำหนดนิยามให้พฤติกรรมที่สัมพันธ์กับคุณลักษณะที่จะวัดไว้อย่างชัดเจนล่วงหน้าการสังเกตที่ดีจำเป็นต้องสังเกตในหลายสถานการณ์ และสังเกตต่อเนื่องในช่วงระยะเวลาที่นานพอ

2.การให้บุคคลรายงานด้วยตนเอง โดยทั่วไปแบบชนิดให้รายงานด้วยตัวเองนี้ มักประกอบด้วยข้อคำถาม หรือคำคุณศัพท์ กำหนดให้บุคคลแสดงความรู้สึกต่อข้อคำถามนั้น ว่า เห็นด้วยหรือไม่หรือให้ตอบคำถาม เพื่อค้นหาอารมณ์ความรู้สึก หรือให้เลือกคำคุณศัพท์เพื่ออธิบาย วัตถุ กิจกรรม หรือแนวคิดที่กำหนดให้

สุพจน์ สิ้นสูงศ์วัฒน์ (2527: 31) กล่าวว่า การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นการวัดบุคลิกภาพด้านหนึ่งซึ่งการวัดบุคลิกภาพเป็นเรื่องที่วัดได้ยากเมื่อเปรียบเทียบกับ การวัดในสิ่งอื่น นักจิตวิทยาได้พยายามสร้างเครื่องมือขึ้นมาเพื่อวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ซึ่งมีอยู่ 5 วิธี คือ

1.วิธีการสังเกต การสังเกตกล่าวว่าเป็นรากฐานของวิทยาศาสตร์ทุกแขนง ตั้งแต่ประสบการณ์อันซับซ้อน

2.วิธีการทดสอบ การทดสอบประกอบด้วยข้อความหลายสิบข้อที่ผู้ทดสอบ ตั้งไว้โดยถือเอาปกติวิสัยของคนทั่วไปเป็นมาตรฐานซึ่งบางข้อเป็นคำถามเกี่ยวกับความกลัว ความวิตกกังวล ความนิยมในลัทธิการเมือง หรือเศรษฐกิจ ความสนใจในสิ่งต่าง ๆ หรือปฏิกิริยาที่ตนทำอยู่เสมอ ๆ เมื่อตกอยู่ในสภาพนั้น ๆ เป็นต้น

3.การประมาณค่าโดยการเลือกคุณลักษณะบุคลิกภาพที่เป็นเครื่องเช็ดชูให้บุคลิกภาพเด่นสะดุดตา เช่น ความสงบเสถียร แล้วให้หลาย ๆ คนช่วยกันประมาณค่าว่าบุคลิกภาพของผู้ถูกประมาณค่าอันนั้นตกอยู่ในขั้นไหน คือมีสงบเสถียรมากน้อยเพียงใด

4.การวิเคราะห์ตัวเอง คือ การประมาณค่าตัวเองแบบวิเคราะห์ตัวเองแบบปรนัยจะเป็นประโยชน์ในการเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตน

5.การสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์มีหลักคล้ายๆกับการวิเคราะห์ตัวเองต่างกัน ที่ว่าผู้สัมภาษณ์มาตั้งคำถามให้เราติดตามเพื่อให้เราวิเคราะห์ตนเองผู้สัมภาษณ์เป็นผู้จัดบันทึกและประมาณค่าบุคลิกภาพของเขา ผู้ถูกสัมภาษณ์จะไม่ว่าตัวถูกสอบบุคลิกภาพ

ตามที่กล่าวมาข้างต้นทั้งหมด แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง การกำหนดจุดหมาย และให้กำลังใจตนเองเพื่อให้ประสบความสำเร็จ มองโลกในแง่ดี เผชิญกับปัญหาอุปสรรคได้อย่างไม่ย่อท้อ มีความทะเยอทะยาน และกระตือรือร้นในการทำงาน กล้าเสี่ยงพยายามหาวิธีแก้ปัญหาและปรับปรุงงาน มีความรับผิดชอบตนเอง มีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ และมีเอกลักษณ์ของตนเองในการทำงาน

2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านเจตคติต่อการเรียน

2.2.1 ความหมายของเจตคติต่อการเรียน

ศิริรัตน์ ภูสกลเจริญศักดิ์ (2531: 31) ได้ให้ความหมายของเจตคติต่อการเรียนว่า หมายถึง ความคิดเห็นความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจ ที่มีต่อประสบการณ์ในเรื่องการเรียนรู้เกี่ยวกับตัวครู การศึกษาและเพื่อนแสดงออกในรูปพฤติกรรม 2 ลักษณะ คือเจตคติที่ดีต่อการเรียนหรือเจตคติในทางบวก (Positive Attitude) นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะความพอใจในการเรียนสนใจการเรียนมีความรู้สึกครูเป็นบุคคลที่น่าเคารพสามารถถ่ายทอดความรู้ได้ดีเห็นคุณค่าของการศึกษา และเห็นว่าเพื่อให้ความช่วยเหลือในเรื่องการเรียนรู้ ส่วนเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนหรือเป็นเจตคติในทางลบ (Negative Attitude) นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะไม่พอใจ ไม่ชอบการเรียนรู้ ไม่ชอบเพื่อน ทำให้เกิดความท้อแท้เบื่อหน่าย ขาดเรียนบ่อย ๆ

สุดฤทัย มุขยวงศา (2533: 7) ได้อธิบายเจตคติในการเรียนว่า เป็นสภาพทางอารมณ์ความรู้ ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก เพื่อตอบสนองต่อครูโรงเรียน ระบบการศึกษา เกิดขึ้นจากประสบการณ์ และการเรียนรู้

รพีพรรณ สุธาบุญกุล (2541: 25) และทัศนีย์ เจริญเลิศ (2538: 34) มีความเห็นสอดคล้องกันถึงความหมายของเจตคติต่อการเรียน หมายถึง ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ ของนักเรียนที่มีต่อประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ไม่ว่าจะเป็นครู เพื่อน วิชาที่เรียน สภาพที่เอื้ออำนวยต่อการเรียน และที่บ้าน ซึ่งส่งผลให้แสดงพฤติกรรมออกมา 2 ลักษณะ คือ เจตคติที่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจเห็นด้วย สนใจ มาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ยอมรับในความสามารถ และพฤติกรรมของครู เห็นคุณค่าของการศึกษา เจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของการติ ไม่เห็นด้วย ไม่สนใจในการเรียน ขาดเรียนบ่อย ๆ ไม่ยอมรับในพฤติกรรมและความสามารถของครูผู้สอน ไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา

2.2.2 การวัดเจตคติ

เทอร์สโตน (Thurstone. 1936: 77) ให้ความเห็นว่า เจตคติจะวัดโดยตรงไม่ได้ แต่จะต้องวัดจากการแสดงออกในรูปความคิดเห็นหรือภาษาพูดซึ่งอาจวัดได้ไม่แน่นอนนัก ทั้งภาษาพูดหรือพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นเพียงเครื่องชี้เจตคติเท่านั้นซึ่งจะต้องมีความคลาดเคลื่อนตามหลักของการวัดบ้าง จึงใช้การวัดเจตคติจากคำตอบว่า “เห็นด้วย” หรือ “ไม่เห็นด้วย” กับข้อความในแบบวัดเจตคติแต่จะต้องไม่สรุปเอาเองว่า บุคคลนั้นจะปฏิบัติตามในข้อที่ตนเองเห็นด้วย

อนาสตาซี (Anastasi. 1990: 482) ได้อ้างถึงการสร้างแบบวัดเจตคติของลิเคิร์ท ที่เป็นที่ยอมรับกันพอๆ กับแบบวัดเจตคติของเทอร์สโตน ในแบบวัดเจตคติของลิเคิร์ท กำหนดให้ข้อความทุกข้อความในแบบวัดเจตคติ คือ ผลรวมของคะแนนทุกข้อในแบบวัดเจตคติ ซึ่งลิเคิร์ทถือว่า ผู้มีเจตคติดีต่อสิ่งใดโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นจะมีมาก และโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นก็จะมีน้อยในทำนองเดียวกันผู้มีเจตคติไม่ดีต่อสิ่งใดนั้น โอกาสที่จะเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นก็จะมีน้อย และโอกาสจะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นจะมีมากคะแนนรวมของทุกข้อจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงเจตคติของผู้ตอบในแบบวัดเจตคติของแต่ละบุคคล

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526: 72) ได้กล่าวถึงการวัดเจตคติของลิเคิร์ทไว้ว่า การสร้างแบบวัดเจตคติกำหนดให้ข้อความทุกข้อในแบบวัดเจตคติมีความสำคัญเท่ากันหมด คะแนนของผู้ตอบในแต่ละคนในแบบวัดเจตคติ คือ ผลรวมของคะแนนทุกข้อในแบบวัดของลิเคิร์ท ถือว่าผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นจะมีมาก และโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นก็จะมีมากขึ้น คะแนนรวมทุกข้อจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงเจตคติของผู้ตอบในแบบวัดเจตคติในแต่ละคน วิธีสร้างแบบวัดเจตคติของลิเคิร์ทนั้น ขั้นแรกจะต้องรวบรวมข้อความที่เกี่ยวข้องในสิ่งที่จะศึกษามากที่สุด นำข้อความที่รวบรวมได้ไปวางไว้กับตัวอย่างประชากรที่ต้องการศึกษาวัดเจตคติจำนวนมากๆ โดยให้เลือกตอบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นใจ ไม่เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพียงอย่างใดอย่างหนึ่งต่อข้อความแต่ละข้อ โดยตอบตามความรู้สึกของตนเองได้เลย การเปรียบเจตคติให้เป็นคะแนน ข้อความแสดงเจตคติที่ดี ถ้าตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งได้ 1 คะแนน และคะแนนจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงคำตอบเห็นด้วยอย่างยิ่งให้ 5 คะแนน ส่วนข้อความที่แสดงเจตคติที่ไม่ดี ถ้าตอบเห็นด้วยอย่างยิ่งได้ 1 คะแนน และเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงคำตอบว่า ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้ 5 คะแนน เป็นต้น

จากความคิดเห็นต่างๆ ที่กล่าวถึงการวัดเจตคติ ผู้วิจัยจึงใช้การวัดเจตคติโดยวิธีมาตรฐานค่าตามแบบวัดเจตคติของลิเคิร์ท ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาได้กว้างขวางและสะดวกในการสร้างกว่าของเทอร์สโตน

2.2.3 เจตคติกับความรับรู้ความเข้าใจ

วสันต์ บันลือทรัพย์ (2546: 19-20) ได้รวบรวมเจตคติกับทฤษฎีการเรียนรู้ความเข้าใจไว้ดังนี้

1.ทฤษฎีความขัดแย้งด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Dissonance Theory) ซึ่งเฟสติเจอร์ อธิบายว่าองค์ประกอบของเจตคติคือความรู้ความเข้าใจ ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่แต่ละคนได้รับ ซึ่งบางครั้งพบว่า ความรู้ความเข้าใจมีลักษณะที่ขัดแย้งกัน ทำให้เกิดความไม่เข้าใจและไม่สบายใจจึงปรับความคิดและความเชื่อให้สอดคล้องกันซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงเจตคติ เช่น มีเจตคติว่าคนแต่งตัวดีเป็นคนมีฐานะดี แต่เมื่อพบว่า ไม่เป็นความจริง จึงต้องปรับเจตคติใหม่ว่าคนแต่งตัวดีอาจไม่ใช่คนฐานะดีก็ได้ ซึ่งจะทำให้ความขัดแย้งลดน้อยลง

2.ทฤษฎีความสอดคล้องระหว่างความรู้สึกกับความรู้ความเข้าใจ(Affective Cognitive consistency) เป็นทฤษฎีที่โรเซนเบิร์ก อธิบายว่า เจตคติจะไม่เปลี่ยนถ้ายังมีความสอดคล้องกันระหว่างความรู้สึกหรืออารมณ์กับความรู้ความเข้าใจแต่ถ้าองค์ประกอบทั้งสองเกิดขัดแย้งกันก็ต้องมีการปรับเปลี่ยนให้ไปในทิศทางเดียวกัน มิฉะนั้นจะเกิดความไม่สบายใจ เช่น มีเจตคติที่ดีต่อเรื่องจากเขาเป็นคนดีและเราก็ชอบเขา แต่ต่อมาเราพบว่าเขาไม่ได้เป็นคนดี ดังที่เราคิด เราจึงต้องเปลี่ยนเจตคติใหม่ว่า เขาเป็นคนไม่ดีเราจึงไม่ชอบเขา

3.ทฤษฎีความสมดุล (Balance Theory) ไฮเดอร์ มีแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีนี้ว่าบุคคลพยายามปรับเจตคติให้สอดคล้องกัน เมื่อเกิดสภาวะที่ไม่สมดุล บุคคลก็จะพยายามเปลี่ยนเจตคติให้เข้าสู่สภาวะสมดุล เช่น เปลี่ยนเจตคติของตนให้สอดคล้องกับผู้อื่น หรือเปลี่ยนเจตคติ ของผู้อื่นให้สอดคล้องกับตนเอง

4.ทฤษฎีความลงรอยเดียวกัน(Congruity Theory) ออสกูดและเทเนเนบาว์มีแนวคิดว่าการเปลี่ยนเจตคติของบุคคลจะเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมรอบตัว

2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง

เทือน ทองแก้ว (มิ่งขวัญ บุญยานันต์. 2546: 29; อ้างอิงจาก เทือน ทองแก้ว. 2540 : 40) กล่าวว่าสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ เกือบอยู่ในระดับเดียวกับความถนัดทางการเรียนของนักเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียนนั้นสภาพแวดล้อมดังกล่าวประกอบด้วย สภาพแวดล้อมทางบ้านหรือการสนับสนุนของผู้ปกครอง ซึ่งมีอิทธิพลมากที่สุดในองค์ประกอบย่อย 28 ประการ สิ่งที่ได้รับการสนับสนุนจากทางบ้านช่วยปรับปรุงคุณลักษณะทางวิชาการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน และลดการขาดเรียนและการออกกลางคัน

นวนน้อย สัตววรรณมาศ (มิ่งขวัญ บุญยานันต์. 2546:29; อ้างอิงจาก นวลน้อย สัตววรรณมาศ. 2537: 66) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ช่วยให้เด็กเรียนดีในทางด้านสภาพแวดล้อมหรือทางสังคม ได้แก่ ประชากรของชุมชน ประเพณีเพื่อนคู่หู การสนับสนุนและการมีส่วนร่วมของ

ผู้ปกครอง เวลาที่เด็กดูโทรทัศน์ การอ่านหนังสือ และการทำการบ้านนอกเวลาเรียน แบ่งเป็น 4 ด้านดังนี้

1.สภาพแวดล้อมทางบ้านและการสนับสนุนของผู้ปกครอง การสนับสนุนและช่วยเหลือในการทำการบ้านของเด็กโดยผู้ปกครอง

2.กลุ่มเพื่อนสนิท ระดับความใฝ่ฝันทางวิชาการของเพื่อนสนิท พฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนอิทธิพลของชุมชน ระดับทางเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน

3.การใช้เวลานอกห้องเรียน เวลาที่นักเรียนใช้กับกิจกรรมของชมรม และกิจกรรมเสริมหลักสูตรของโรงเรียนจากเอกสารที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การสนับสนุนจากผู้ปกครอง หมายถึง การกระทำหรือกิจกรรมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่ส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียน มีความสนใจในการเรียนมากขึ้น สนับสนุนทางด้านวัตถุ จัดหาอุปกรณ์ในการเรียน เงินให้นักเรียนอย่างเพียงพอ สนับสนุนทางด้านวาจา ความสนใจ เอาใจใส่ สอบถามปัญหาการเรียน คอยเป็นที่ปรึกษาในเรื่องการเรียน

2.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องปัจจัยด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน

2.4.1 ความสำคัญของบรรยากาศการเรียนการสอน

ในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ภายในของโรงเรียนนั้น นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2521: 8-17) ได้เสนอแนะแนวทางการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ในสถานศึกษาว่า การเรียนรู้ในระบบโรงเรียนจะเกิดขึ้นได้ขึ้นอยู่กับปฏิริยาตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับองค์ประกอบต่าง ๆ ในสถานศึกษา พอสรุปได้ดังนี้

1.ปฏิริยาตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน จะต้องเป็นผู้สร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนและผู้สอนอยู่ร่วมกันด้วยความเป็นมิตรเมื่ออยู่ในชั้นเรียนนักเรียนควรมีความกล้าที่จะแสดงออกทางการซักถามข้อข้องใจการอภิปรายทางด้านฝ่ายผู้สอนเมื่อผู้เรียนแสดงความคิดเห็นขัดกับความรู้สึกลองของตน ไม่ควรแสดงความโกรธ ปฏิริยาตอบสนองระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนมิใช่ว่าจะเป็นในชั้นเรียนเสมอไป นอกชั้นเรียนก็เป็นสิ่งจำเป็น และจะช่วยให้อารมณ์ในชั้นเรียนเกิดความเป็นมิตรขึ้น

2.ปฏิริยาระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน การเรียนรู้ของนักเรียนนอกจากได้รับจากครูแล้ว การเรียนรู้ยังเกิดจากผู้เรียนกับผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเอง ถ้าอยู่ในชั้นเรียนผู้สอนอาจดำเนินการใดโดยใช้หลักวิธีสอน เช่น ให้อภิปรายหน้าชั้น จัดวิธีสอนแบบสัมมนา ได้ว่าที่การรายงานหน้าชั้น และซักถาม จะช่วยให้เกิดปฏิริยาตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนได้

3.ปฏิริยาระหว่างผู้เรียนกับวัสดุอุปกรณ์ วัสดุอุปกรณ์หรือทัศนูปกรณ์เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ง่ายขึ้น สะดวกขึ้น และลดเวลาในการอธิบายของครูผู้สอนให้น้อยลง ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่านวัตกรรมนำมาช่วยสอนจะทำให้ผู้เรียนมีอิสระและช่วยเหลือตนในการ

เรียนรู้ดีขึ้น นวัตกรรมและสื่อทัศนูปกรณ์มีมากมาย เช่น เครื่องฉายสไลด์ เครื่องเทป ห้องแลปทาง ภาษา วีดีโอ เอกสารการพิมพ์เป็นโปรแกรมการสอน (ชุดการสอน) โทรทัศน์การศึกษา เป็นต้น

4. ปฏิริยาตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งสำคัญ ประการหนึ่งมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้มาก ผู้เรียนจะมีปฏิริยาต่อสิ่งแวดล้อมเสมอ และจะเกิดการ ยอมรับและเคยชินขึ้นมาได้ เป็นหน้าที่ของผู้สอนในสถานศึกษาโดยตรงที่จะสร้างสิ่งแวดล้อมภายใน โรงเรียนให้เป็นสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับผู้เรียน

2.4.2 บรรยาการที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน

บรรยาการมีอิทธิพลต่อผู้เรียนที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สุพิชญา ชีระ กุลและคนอื่นๆ (2524: 182-187) ได้เสนอแนะแนวทางการจัดการบรรยาการที่เอื้ออำนวยต่อการ เรียนการสอนได้หลายประการ สรุปได้ดังนี้

1. สภาพโรงเรียนและห้องเรียน โรงเรียนจัดอาคารสถานที่ถูกหลักวิชา เช่น การวางแผนอาคารถูกทิศทาง ได้รับแสงเพียงพอ ไม่มีเสียงดังรบกวน ตรงทิศทางลม ไม่ร้อนอบอ้าว จนเกินไปภายในตกแต่งด้วยสิ่งที่สวยงาม หรือหาสิ่งที่สดชื่น ช่วยให้ผู้เรียนมีสมาธิเรียน สภาพ ห้องเรียนควรยืดหยุ่นได้ตลอดเวลา บริเวณควรสะอาดสวยงาม โต๊ะเก้าอี้เพียงพอ ขนาดเหมาะสม กับผู้เรียน สิ่งเหล่านี้ความจำเป็นที่จะสร้างเสริมการเรียนการสอนให้ได้ผลดี

2. หลักสูตร หลักสูตรคือแนวทางที่โรงเรียนจัดประสบการณ์ให้แก่เด็ก เพื่อให้ เกิดการเรียนรู้ หลักสูตรที่ดีจะต้องจัดให้ตรงกับความต้องการของการศึกษา ตรงความต้องการของ เด็กแต่ละวัย

3. แบบเรียนและบทเรียน แบบเรียนเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เด็ก เกิดการเรียนรู้ และถือว่าเป็นอุปกรณ์การศึกษาที่โรงเรียนจะขาดเสียมิได้ มีอีกสิ่งหนึ่งที่ครูสามารถ จัดให้นักเรียนได้ก็คือ การจัดบทเรียน บทเรียนที่นำมาสอนเด็กควรพิจารณาเลือกสรรแต่เฉพาะที่ เห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน เหมาะสมกับวัย หรือความรู้ความสนใจ ความต้องการของเด็ก และท้องถิ่น

4. อุปกรณ์การศึกษา อุปกรณ์การศึกษาเป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนได้เกิดการ เรียนรู้ได้ดีและง่ายขึ้นการใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนให้ได้ผลดีนั้นขึ้นอยู่กับ ทักษะและความสนใจของครู อุปกรณ์นั้น ๆ จะเหมาะสมกับเนื้อหา เวลา และใช้ได้ถูกต้อง เทคนิค การใช้อุปกรณ์เพื่อต้องการทราบว่า เด็กได้รับความรู้ที่เรียนไปมากน้อยเพียงใด

5. กิจกรรมต่างๆ ในการเรียนการสอน กิจกรรมคือพฤติกรรมที่แสดงออกแล้ว ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ทำนั้นตรงกับจุดมุ่งหมายที่วางไว้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด กิจกรรมที่ดีควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนกระทำแล้วเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง กิจกรรมมี มากมายหลายอย่างที่ครูจัดให้เด็กได้ เช่น กิจกรรมเกี่ยวกับการพูด การเขียน กิจกรรมเกี่ยวกับการ สร้างและประดิษฐ์ และกิจกรรมเกี่ยวกับการแสดง เป็นต้น

6.เวลาและโอกาส การเรียนจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับเวลา เช่นเดียวกัน ครูจะต้องจัดสรรเวลาให้เหมาะสมกับวิชาหรือเนื้อหาที่จะสอน เวลาควรมีการยืดหยุ่นไปตามเนื้อหา หรือสาขาวิชา ไม่ควรมีกฎเกณฑ์ตายตัว

7.สถานที่ สถานที่ใช้ในการเรียนนั้น อาจไม่ได้หมายถึงห้องเรียนเพียงอย่างเดียว บางครั้งอาจเป็นสนามโรงเรียนหรือสถานที่ที่ไปทัศนศึกษาด้วย สถานที่จึงมีส่วนช่วยสร้างความรู้สึกและบรรยากาศของการศึกษาเล่าเรียน การเปลี่ยนแปลงบรรยากาศในการเรียน ช่วยให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่ายช่วยให้สังคมของเด็กดีขึ้น อย่างไรก็ดีสถานที่ที่จะใช้เรียนจะต้องไม่มีเสียงรบกวนจนไม่สามารถใช้สมาธิได้ และจะต้องไม่วิเวกวังเวงจนดูลึกลับน่ากลัว ไม่เสี่ยงภัยหรือใกล้สิ่งที่เป็นอันตรายหรือสกปรก และสถานที่นั้นจะต้องเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนโดยตรง

8.ผู้เรียน การเรียนการสอนจะเกิดขึ้นได้และเป็นผลดี ก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีความพร้อม ความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้และรับรู้ ครูจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียน หรือเมื่อผู้เรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียนก็ควรให้โอกาสแก่ผู้เรียนทันที ครูผู้สอนจะต้องหมั่นสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน หากแสดงความรู้สึกว่า มีความวิตกกังวล มีความขงัดขี้ใจ ครูจะต้องช่วยลดความรู้สึกนั้น ๆ เสียก่อน พยายามสร้างบรรยากาศที่จะให้ผู้เรียนใช้ความสามารถสูงสุดของตนเอง

9.ผู้สอนและวิธีสอน ครูถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดประการหนึ่งที่จะช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลดี นักการศึกษาต่างประเทศ และการวิจัยการศึกษาได้ระบุไว้แน่ชัดว่า ยังไม่มีอุปกรณ์การสอนใด ๆ ในโลกนี้ ที่จะใช้แทนครูที่มีความสามารถในการสอนได้ สำหรับการสอนคือการสร้างสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ในตัวผู้เรียนการสอนจะได้ผลดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับตัวผู้สอนและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ที่กล่าวแล้วทั้งหมด

การสอนได้ สำหรับการสอนคือการสร้างสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ในตัวผู้เรียน การสอนจะได้ผลดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับตัวผู้สอนและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ที่กล่าวแล้วทั้งหมด

2.4.3 การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน

ประติพันธ์ อุปรมัย (2523: 123 -137) ได้กล่าวถึงการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน มีองค์ประกอบหลายประการที่ช่วยสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ดังสรุปได้ดังนี้

1.บุคลิกภาพบางประการของครูมีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนรูปร่างหน้าตาและการแต่งกาย อันเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพของครูอาจมีผลต่อการดึงดูดความสนใจของนักเรียน แต่บุคลิกภาพบางประการของครูที่มีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนอย่างเห็นได้ชัดได้แก่ สีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง การใช้คำพูด การมีอารมณ์ขัน การแสดงบทบาทในฐานะผู้นำของครู

2.พฤติกรรมของครูที่แสดงออกตามทัศนคติและความคาดหวังบางประการ ที่ครูมีอยู่มีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ครูที่มีทัศนคติที่ดีต่อการสอน มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน และเป็นผู้ที่มองโลกในแง่ดี ย่อมเป็นผู้สร้างบรรยากาศที่ดีให้เกิดขึ้นแก่ชั้นเรียนที่ตนสอนได้มากกว่า ครูที่มีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวตรงกันข้าม ความคาดหวังของครูเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่

มีต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนเพราะความคาดหวังของครูที่มีต่อนักเรียนมักมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของครูที่แสดงออกต่อนักเรียนด้วย

3.ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนด้วยกันเองมีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ถ้าปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดี หมายถึงทั้งครูและนักเรียนต่างก็มีสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน โดยครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามตอบคำถาม และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนให้มาก บรรยากาศในชั้นเรียนจะมีแต่ความน่าสนใจ น่าสนุกสนาน ยากู้อยากเห็น และกระตือรือร้น เพราะนักเรียนมีโอกาสน่าสนใจได้ มีโอกาสใช้ความคิดของเขาเอง และมีโอกาสที่จะแสดงความสามารถของเขาอย่างเต็มที่ นักเรียนเองก็มองครูอย่างเป็นมิตร เกิดความเป็นกันเองปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยกันเองก็มีส่วนช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียน

4.การที่ครูรู้จักใช้แรงเสริมที่เหมาะสมกับนักเรียน จะก่อให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียนด้วย การใช้แรงเสริมที่ทำอย่างจริงจัง เหมาะสมกับสถานการณ์ ไม่จำเป็นต้องใช้แรงเสริมเฉพาะพฤติกรรมที่ดีที่สุดเท่านั้น แต่ควรใช้แรงเสริมกับพฤติกรรมที่ดีขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะนักเรียนที่เรียนอ่อน หรือนักเรียนที่มีพฤติกรรมเป็นปัญหา เป็นต้น

จากที่กล่าวมาพอจะสรุปได้ว่า บรรยากาศในการเรียนการสอน หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน สภาพการณ์ทางด้านการเรียน สภาพการณ์ทางด้านสิ่งแวดล้อม สิ่งอำนวยความสะดวก สภาพอาคารเรียน ห้องเรียน ที่อาจารย์หรือโรงเรียนจัดขึ้นเพื่อให้นักเรียน สนใจที่จะเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพทางด้านวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ

2.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์คาโนนิคอล

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบคาโนนิคอล เป็นวิธีการที่ใช้เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 กลุ่มแต่ละกลุ่มมีจำนวนตัวแปรตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไปโดยจะสร้างรูปแบบความสัมพันธ์เชิงเส้นของตัวแปรแต่ละกลุ่ม (คุชฌี โยเลลา. 2541: 73) ซึ่งในบางครั้ง กรณีที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวแปร 2 กลุ่มใดๆ ที่ไม่จัดเป็นกลุ่มตัวแปรอิสระหรือกลุ่มตัวแปรตาม แต่จะใช้เป็นกลุ่มตัวแปรทางซ้ายโดยใช้สัญลักษณ์ X และกลุ่มตัวแปรทางขวาโดยใช้สัญลักษณ์ Y แทน (Pedhazur. 1997: 925)

2.5.1 วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล

ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (2529: 39) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการใช้เทคนิคการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลคือ เพื่อการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวแปรสองกลุ่มกลุ่มหนึ่งประกอบด้วยตัวแปรอิสระตั้งแต่สองตัวขึ้นไปในขณะที่อีกกลุ่มหนึ่งประกอบด้วยตัวแปรตามตั้งแต่สองตัวขึ้นไปเช่นกัน

คุชฎี โยเหลา (2541: 73) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการใช้เทคนิคการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล คือ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีจำนวนตัวแปรตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป โดยจะสร้างรูปแบบความสัมพันธ์เชิงเส้นของตัวแปรแต่ละกลุ่ม

จากที่กล่าวสรุปได้ว่า การวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลมีวัตถุประสงค์เพื่อหาแบบแผนความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสองกลุ่มที่ทำให้ข้อมูลมีความสัมพันธ์กันมากที่สุด

2.5.2 ข้อดีของการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล

บุญชม ศรีสะอาด (2538 : 46-47) กล่าวถึงข้อดีของการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล คือ ช่วยให้สามารถอธิบายปรากฏการณ์ของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ หรือตัวทำนาย (predictor variables) กับตัวแปรตามหรือตัวเกณฑ์ (criterion variables) ได้ชัดเจนและแม่นยำขึ้น ทำให้เกิดทั้งความเที่ยงตรงภายใน (internal validity) และความเที่ยงตรงภายนอก (external validity) เพราะสามารถศึกษาทั้งตัวแปรอิสระและตัวแปรตามได้หลายๆ ตัว สอดคล้องกับสภาพธรรมชาติของปรากฏการณ์ ซึ่งจะมีความเกี่ยวข้องกันระหว่างตัวแปรต่างๆ หลายตัว เทคนิคการวิเคราะห์แบบนี้ จะทำให้ทราบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล ซึ่งเป็นค่าชี้ความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงที่เป็นไปได้สูงสุด ระหว่างกลุ่มตัวแปรอิสระกับกลุ่มตัวแปรตาม พร้อมทั้งทราบอิทธิพลของตัวแปรต่างๆ ที่ส่งผลต่อค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล

2.5.3 ประโยชน์ของการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล

บุญชม ศรีสะอาด (2538: 47-48) กล่าวว่า การวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลนอกจากจะใช้ในกรณีที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง กลุ่มตัวแปรอิสระกับกลุ่มตัวแปรตามแล้วยังใช้กับกรณีที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวแปรสองกลุ่มใดๆ ซึ่งผู้วิจัยไม่ได้จัดว่าเป็นตัวแปรอิสระหรือตัวแปรตามเป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่าง“กลุ่มตัวแปรทางซ้ายมือ” กับ “กลุ่มตัวแปรทางขวามือ”

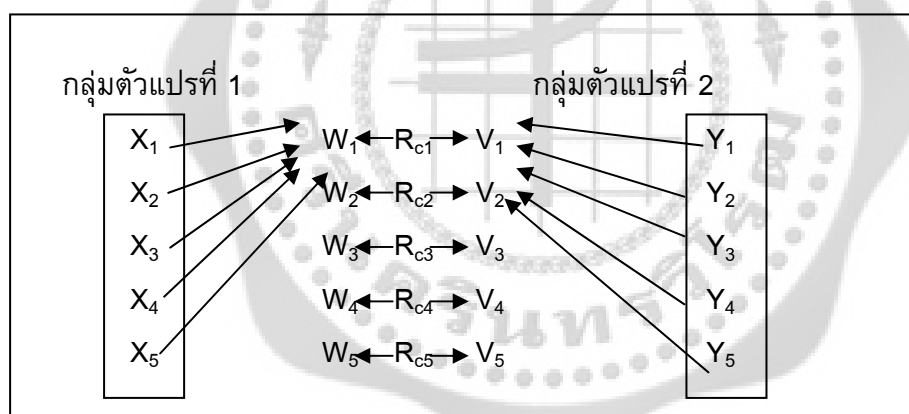
สำราญ มีแจ้ง (2544: 176) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล ในการวิจัยทางสังคมไว้ 3 ประการ คือ

1.บอกอัตราและแบบแผนความสัมพันธ์สูงสุดระหว่างตัวแปรสองกลุ่มจากข้อมูลชุดเดียวกันได้

2.ลดข้อมูลหรือตัวแปรลง โดยสามารถสร้างตัวแปรประกอบ หรือตัวแปรคาโนนิคอลขึ้นจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองกลุ่มนั้นได้ สามารถนำค่าของตัวแปรคาโนนิคอลมาใช้จัดอันดับหน่วยวิเคราะห์ค่าสูงต่ำ ซึ่งมีประโยชน์ต่อการกำหนดตำแหน่งของตัวแปรต่างๆ ประกอบกันขึ้นมาเป็นตัวแปรคาโนนิคอล

เมตริกซ์สหสัมพันธ์ R สามารถที่จะกำหนดส่วนนอกได้เป็น 4 เมตริกซ์ย่อย คือ R_{xx} , R_{xy} , R_{yx} และ R_{yy} ในเมตริกซ์ย่อย R_{xx} ประกอบด้วยสหสัมพันธ์ของตัวแปรในชุด X ในเมตริกซ์ R_{yy} ประกอบด้วยสหสัมพันธ์ของตัวแปรในชุด Y และในเมตริกซ์ R_{yx} กับ R_{xy} จะเป็นสหสัมพันธ์ของตัวแปรที่ข้ามกันของตัวแปรในชุด X กับชุด Y จากคุณสมบัติเชิงสมมาตรของเมตริกซ์สหสัมพันธ์ดังนั้น R_{xy} จึงมีค่าเท่ากับ R_{yx} ที่สามารถสลับเปลี่ยนแทนกันได้ เมื่อจัดเมตริกซ์ตามภาพแล้วก็จะสามารถวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลต่อไป (ศิรินนท์ วรรณกิจ. 2545: 75)

ตามปกติจำนวนของค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอลจะสามารถพิจารณาได้จากจำนวนตัวแปรในกลุ่มที่มีขนาดเล็กกว่า กล่าวคือ ถ้าการวิเคราะห์คาโนนิคอลประกอบด้วยกลุ่มตัวแปรอิสระจำนวน 5 ตัวแปร และกลุ่มตัวแปรตามจำนวน 4 ตัวแปร การวิเคราะห์นี้จะสามารถคำนวณค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอล (R_c) ได้จำนวน 4 ค่า และถ้ากลุ่มตัวแปรอิสระและกลุ่มตัวแปรตามมีจำนวนตัวแปรเท่ากันคือกลุ่มละ 5 ตัวแปร ขั้นตอนการคำนวณย่อมนำไปให้เกิดปัจจัยคาโนนิคอล (W_1 และ V_1) 5 ปัจจัย และค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอลจำนวน 5 ค่า เช่นกัน ดังภาพประกอบ 2 (ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. 2529: 40 - 41)

ภาพประกอบ 2 ความเกี่ยวข้องระหว่างกลุ่มตัวแปร ปัจจัย และค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอล

2.5.5 การแปลผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล

สำราญ มีแจ้ง (2544: 183) กล่าวถึงการแปลผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลคือ ค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอลจะแสดงถึงความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงที่เป็นไปได้สูงสุด ระหว่างชุดตัวแปร ตัวแปรนั้นมีส่วนช่วยให้ได้ความสัมพันธ์สูงสุด ดังนั้นการพิจารณาว่าตัวแปรในชุดตัวแปรอิสระกับชุดตัวแปรตามตัวใดบ้างสัมพันธ์กัน พิจารณาจากขนาดและเครื่องหมายอย่างเดียวกันตัวแปรเหล่านั้นจะมีความสัมพันธ์ทางบวกซึ่งกันและกัน แต่ถ้ามีเครื่องหมายต่างกันจะมีความสัมพันธ์ทางลบซึ่งกันและกัน

เราสามารถให้หลักการของการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลลวิเคราะห์ความแตกต่างของกลุ่มได้เช่นกัน ว่าตัวแปรการทดลองใดสัมพันธ์กับผลการทดลองในเรื่องใด คำนำนักหรือความสัมพันธ์ที่สูงของตัวแปรใดที่มีผลต่อการทดลอง ก็แสดงถึงอิทธิพลของการทดลองนั้นต่อผลของการทดลองนั้น (สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. 2526 : 156)

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยในประเทศ

3.1.1 งานวิจัยทักษะการเรียนรู้

วิชา ทรวงแสง (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบเสริมสร้างนิสัยการอ่าน สำหรับสถาบันราชภัฏพบว่าหลักการของรูปแบบที่นำมาใช้ ได้แก่ การเรียนแบบร่วมมือ และ การใช้แฟ้มสะสมผลงานในกระบวนการประเมินนิสัยการอ่านแบบสำรวจนิสัยการเรียนรู้มีค่าความเชื่อมั่น .92 การหาประสิทธิภาพของรูปแบบใช้วิธีการกึ่งทดลอง โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 57 คน กลุ่มควบคุม 57 คน ในรายวิชาการอ่านเพื่อชีวิต ระยะเวลาการทดลอง 1 ภาคเรียน แบบแผนการทดลองเป็นชนิด Non- equivalent control Pretest Posttest Design ผลการทดสอบทางสถิติพบว่าภายหลังการใช้รูปแบบเสริมสร้างนิสัยการอ่านของนักศึกษากลุ่มทดลองสูงกว่านักศึกษาในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กรมวิชาการ (2542: บทคัดย่อ) ศึกษาศักยภาพของเด็กไทยพบว่านักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีศักยภาพสูงสุดในด้านทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ในอนาคตตรงลงมาคือ ลักษณะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมและต่ำสุดคือทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการทำงาน ส่วนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีศักยภาพสูงสุดในด้านลักษณะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการอยู่ร่วมกันในสังคม ตรงลงมาคือ ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการทำงาน และต่ำที่สุดคือ ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ในอนาคต

สุนิสา ละวรรณวงษ์ (2544: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในกลุ่มสถาบันราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคตะวันตก พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คือการคิดหาเหตุผลเชิงตรรกศาสตร์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และนิสัยในการเรียน ปัจจัยที่ส่งผลทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คือ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และนิสัยในการเรียนทัศนคติต่อการเรียน และความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์ส่วนปัจจัยที่ส่งผลทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คือ คุณภาพการสอน

3.1.2 งานวิจัยทักษะการสื่อสาร

โสภระวี นักรบ (2543: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการเรียนรู้ด้วยตนเองจากอินเทอร์เน็ต โดยวิธีการค้นพบแบบแนะนำและไม่แนะนำ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ใน

การเรียนรู้ด้วยตนเองจากอินเทอร์เน็ตระหว่าง 2 วิธีการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และผลการศึกษาความพอใจในระดับมาก กลุ่มค้นพบแบบไม่แนะนำมีความพึงพอใจในระดับปานกลางในด้านการนำไปใช้เป็นกิจกรรมร่วมกับการเรียนรายวิชาอื่น กลุ่มค้นพบแบบแนะนำมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง กลุ่มค้นพบแบบไม่แนะนำมีความพึงพอใจในระดับมาก

นิตยา ้วยโรจนวงศ์ (2543: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณี นักศึกษาชั้นปี 1 สถาบันราชภัฏสวนดุสิต พบว่านักศึกษา มีการออกเสียงภาษาอังกฤษได้น้อยมาก กล่าวคือ สามารถสื่อสารเข้าใจได้ดีเพียงร้อยละ 4.8 และสื่อสารเข้าใจได้ปานกลางร้อยละ 32.9 นักศึกษามีจำนวนถึงร้อยละ 25.3 ที่ไม่สามารถสื่อสาร และสื่อสารได้เล็กน้อยร้อยละ 37 สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการออกเสียง พบว่า มีเพียง 10 ปัจจัย ซึ่งสรุปเป็นประเด็นใหญ่ ๆ คือ 1) ปัจจัยด้านภูมิหลัง และคุณลักษณะของแต่ละบุคคลอันมีผลมาจากการศึกษาและอาชีพของบิดารวมถึงเกรดของรายวิชาภาษาอังกฤษหลักและภาษาอังกฤษเสริม 2) ปัจจัยด้านการเรียนการสอนที่ผ่านมาและโอกาสสัมผัสภาษาที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการออกเสียง คือ ชั้นที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ ความรู้ในกลวิธีการออกเสียงการฝึกฝนจากสื่อต่างๆรวมถึงการศึกษาจากสถาบันภาษาหรือสถาบันกวดวิชา 3) ปัจจัยด้านเจตคติ แรงจูงใจและบุคลิกภาพ พบว่ามีเพียงเจตคติต่อความสำคัญของการออกเสียงและความรับผิดชอบในวิชาภาษาอังกฤษเท่านั้นที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

มาลี ไชยเสนา (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมในการแสวงหาและการใช้สารนิเทศของนักศึกษาสถาบันราชภัฏอุบลราชธานีพบว่าสถานที่ที่นักศึกษานิยมใช้ในการแสวงหาสารนิเทศเป็นประจำคือห้องสมุดของสถาบันนักศึกษาเลือกสารนิเทศทางวิชาการโดยเลือกตามคำแนะนำของอาจารย์วัตถุประสงค์ในการแสวงหาสารนิเทศเพื่อศึกษาค้นคว้าประกอบการเรียนตามหลักสูตรวิธีการค้นหาสารนิเทศที่ต้องการใช้การค้นหาดด้วยตัวเองและใช้เครื่องมือช่วยค้นเป็นบางครั้งบางครั้ง นักศึกษาใช้เวลาแสวงหาสารนิเทศราว 10-15 นาทีในด้านการแสวงหาสารนิเทศนั้นนักศึกษาแก้ปัญหาโดยให้บรรณารักษ์ตอบคำถาม นักศึกษาทราบวิธีการแสวงหาสารนิเทศโดยการอ่านคู่มือการใช้บริการต่าง ๆ ที่ทางห้องสมุดจัดทำขึ้น ทรัพยากรสารนิเทศที่นักศึกษาแสวงหามากที่สุดคือ หนังสือตำราวิชาการที่เป็นภาษาไทย

3.1.3 งานวิจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

นพรัตน์ เอี่ยมอดุง (2539: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬจังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาด้านความทะเยอทะยานพบว่าอยู่ในระดับมาก

ปรียาภรณ์ เพ็ญสุขใจ (2531: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

ทามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา มีลักษณะด้านความทะเยอทะยานอยู่ในระดับปานกลาง

3.1.4 งานวิจัยเจตคติต่อการเรียน

อรพินทร์ หิรัญ (2528: 54–56) ศึกษาความรู้ความเข้าใจและเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ออาชีพบรรณารักษ์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจและเจตคติต่ออาชีพบรรณารักษ์ในระดับมากและดีตามลำดับ การเปรียบเทียบว่า เพศหญิงมีความรู้ความเข้าใจต่ออาชีพบรรณารักษ์ดีกว่าเพศชาย ส่วนเจตคติต่ออาชีพบรรณารักษ์เพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกันส่วนความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจกับเจตคติต่ออาชีพบรรณารักษ์เป็นความสัมพันธ์ที่มีต่อกันในระดับต่ำ(.1961)และมีสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พันธ์ศรี สิทธิชัย (2529: 60–61) ซึ่งศึกษาผลสัมฤทธิ์เปรียบเทียบวิธีสอนและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 60 คน ด้วยวิธีสอนโดยใช้เพลง ประกอบกับวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างกันด้านผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศิริรัตน์ ภูสกลเจริญศักดิ์ (2531: 63) ได้ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีของโรเจอร์ ที่มีต่อเจตคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปทุมคงคา กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างจำนวน 16 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน กลุ่มทดลองเป็นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม กลุ่มควบคุมได้รับข้อเสนอแนะ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลองมีเจตคติในการเรียนดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อำพัน ทันสม (2535: 73) ได้ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบเหตุผล-อารมณ์ที่มีต่อเจตคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสรวงวิทยาจังหวัดร้อยเอ็ด กลุ่มตัวอย่างจำนวน 16 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน กลุ่มทดลองได้รับการให้คำปรึกษาแบบเหตุผล-อารมณ์ กลุ่มควบคุมได้รับข้อเสนอแนะ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลองมีเจตคติในการเรียนดีกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทัศนีย์ เจริญเลิศ (2538: 53) ได้ศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชาณุวิทยา อำเภอชาณุวรลักษณบุรี จังหวัดกำแพงเพชร กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน กลุ่มทดลองได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม กลุ่มควบคุมได้รับข้อเสนอแนะ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีเจตคติในการเรียนดีกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ เจตคติต่อการเรียน ทั้งต่างประเทศ และในประเทศ สรุปได้ว่า เจตคติต่อการเรียน มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา

3.1.5 งานวิจัยการสนับสนุนจากผู้ปกครอง

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (มิ่งขวัญ บุญยานันต์. 2546: 30; อ้างอิงจาก สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. 2529: 301) ได้ศึกษาการเรียน การสอนวิชาคณิตศาสตร์ของประเทศไทยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จาก โรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วประเทศปี พ.ศ.2529 พบว่า การสนับสนุนของบิดามีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนปลายปีของนักเรียน

พัชรี และช่อนกลิ่น (มิ่งขวัญ บุญยานันต์. 2546: 30; อ้างอิงจาก พัทรี และ ช่อนกลิ่น. 2539: 59) ได้ทำการศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาตอนต้นและนักศึกษาชั้นประถมตอนปลายในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) พบว่า ผู้ปกครองมีบทบาทในการส่งเสริมนักเรียนให้กับนักเรียนในชั้นประถมศึกษา ตอนต้น ในด้านความกดดันและการกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญาอยู่ในระดับปานกลางอยู่ในระดับสูง ในด้านการสนับสนุนทางจิตวิทยา ส่วนในด้านความช่วยเหลือและการแบ่งเวลาไม่ค่อยสอดคล้องกัน กล่าวคือ ผู้ปกครองรายงานว่ามีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือระดับสูง แต่นักเรียนรับรู้ว่าได้รับความช่วยเหลือในระดับปานกลาง และผู้ปกครองรายงานว่าได้ส่งเสริมการเรียนของนักเรียนในด้านการแบ่งเวลาอยู่ในระดับปานกลาง แต่นักเรียนรับรู้ว่าได้รับการส่งเสริมในระดับต่ำ

จากรายงานการวิจัยดังกล่าวข้างต้น พบว่า การสนับสนุนจากผู้ปกครองมีผลกระทบต่อ ทักษะการเรียนและทักษะการสื่อสารของนักเรียนด้วย

3.1.6 งานวิจัยบรรยากาศในการเรียนการสอน

สีลม ไชยศร (2511: 57-59) ได้ศึกษาลักษณะของครูที่ดีในทัศนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย ปีการศึกษา 2510 พบว่า ร้อยละ 90 ของนักเรียน ทั้งหมด ชอบครูที่พูดสุภาพ และเห็นว่าครูควรทำตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียนทุก ๆ กรณี เช่น เรื่องความ สะอาดเรียบร้อย ความประพฤติ ความมีระเบียบวินัย แม้พบว่า ลักษณะของครูที่นักเรียนชอบน้อย ที่สุดประการหนึ่งก็คือ กิริยาวาจาสื่อสุภาพ ชอบขู่บังคับ

นิภาพร จินดาวัฒน์ (2512: 33-39) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ใน ทางการเรียนกับความสามารถในการปรับตัวในสังคมโดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดเทพศิรินทร์ พบว่า เด็กที่มีความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงมักจะมี ความสามารถในการปรับตัวดีส่วนเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสามารถในการปรับตัวต่ำ

บุษกร เพชรวิวรรณ์ (2519: 65) ได้ศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อครูในโรงเรียนภาคกลาง ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะการสอนของครูที่มีการสอนดีก็คือ ครูที่มีความรู้ เตรียมการสอนดี ตั้งใจสอน ใช้อุปกรณ์การสอน สาธิต อธิบายนักเรียนให้เกิดความเข้าใจ มีวิธีการสอนเด็กแตกต่างกันตามความสามารถของเด็ก ช่วยให้เด็กได้พัฒนาทุก ๆ ด้าน

สมศักดิ์ ชินพันธ์ (2523: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในชั้นเรียนกับความรู้สึกรับผิดชอบและมโนภาพแห่งตนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-5 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีความสัมพันธ์กับครูแบบประชาธิปไตย มีความรู้สึกรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบอัตตาธิปไตย นักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์แบบประชาธิปไตยมีมโนภาพแห่งตนสูงกว่านักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์แบบอัตตาธิปไตย และปล่อยปละละเลย

กรมวิชาการ (2523: 82) ได้ทำการประเมินผลการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในปีการศึกษา 2522 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา 94 โรงเรียน จากโรงเรียนทั่วประเทศที่ได้รับการสุ่มเพื่อประเมินผลการใช้หลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนมีสัมฤทธิ์ผลและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามความต้องการของหลักสูตร เพียงใด เมื่อใช้หลักสูตรไปแล้ว เครื่องมือคือแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ 5 วิชา คือ วิชาภาษาไทย วิชาภาษาอังกฤษ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ และวิชาสังคมศึกษา และสอบถามความคิดเห็นของครู และผู้บริหาร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนเป็นส่วนน้อยบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ในขณะที่ครูและผู้บริหารให้ความเห็นว่า หลักสูตรนี้มีความเหมาะสมดีแล้ว องค์ประกอบที่ทำให้หลักสูตรบรรลุน้อยกว่าที่ควรก็คือ โรงเรียนขาดความพร้อมทางวัสดุอุปกรณ์ ครูยังขาดความรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผล

3.1.7 งานวิจัยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์คาโนนิคอล

สุนิษา มุลผล (2547: 73-75) ได้ศึกษาความสัมพันธ์คาโนนิคอลระหว่างเซวาร์ณปัญหาทางอารมณ์กับการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครนายกผลการวิจัยสรุปได้ว่าค่าความสัมพันธ์คาโนนิคอลระหว่างเซวาร์ณปัญหาทางอารมณ์แต่ละด้าน นั่นคือ ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง ด้านการจัดการกับอารมณ์ตนเอง ด้านด้านการจงใจตนเอง ด้านการเข้าใจความรู้สึกของบุคคลอื่น และด้านการมีทักษะทางสังคมกับการคิดอย่างมีวิจารณญาณด้านการนิยามปัญหา ด้านการเลือกข้อมูลสำหรับแก้ปัญหา ด้านด้านการตระหนักในข้อตกลงเบื้องต้น ด้านการเลือกสมมติฐาน และด้านการลงสรุป ในสามชุดแรกมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01ส่วนในชุดที่สี่และห้าความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สุชาดา ไทยแท้ (2548: 126-129) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรมการสอนของครูคณิตศาสตร์ การรับรู้ตนเองในการเรียนคณิตศาสตร์และการอบรมเลี้ยงดู

กับศักยภาพทางการพัฒนาและค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยด้านพฤติกรรมการสอนของครู คณิตศาสตร์ การรับรู้ตนเองในการเรียนคณิตศาสตร์ และการอบรมเลี้ยงดู ที่สัมพันธ์และส่งผล กับศักยภาพทางการพัฒนากลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในโครงการพัฒนาอัจฉริยภาพทางคณิตศาสตร์ ประจำปี พ.ศ.2544-2546 จากโรงเรียนสังกัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ จำนวน 397 คน ที่ได้มาจากการ สุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือได้แก่ แบบสอบถามวัดศักยภาพทางการพัฒนา 5 ด้าน และแบบสอบถาม วัดพฤติกรรมการสอนของครูคณิตศาสตร์ 3 แบบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโน นิคอล ผลปรากฏว่า ชุดที่หนึ่งและชุดที่สอง สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในชุดที่สาม ส่วนในชุดที่สี่และห้าความสัมพันธ์กัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

3.2.1 งานวิจัยทักษะการเรียนรู้

แมดดอกซ์ (Maddox. 1963: 9) ได้ศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้ ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลเท่านั้น ยังขึ้นอยู่กับวิธีเรียนที่มีประสิทธิภาพด้วย นอกจากนี้ยัง พบว่านิสิตที่มีสติปัญญาสูงหลายคนสอบตกหรือทำคะแนนได้น้อยกว่าผู้ที่มีสติปัญญานกลางหรือ ต่ำความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละคนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางเชาว์ปัญญา ประมาณร้อยละ 50 - 60 ประสิทธิภาพและนิสัยทางการเรียนที่ดีร้อยละ 30-40 และขึ้นอยู่กับโอกาส และสิ่งแวดล้อมประมาณร้อยละ 10 -15

ลิงเกรน (Lingren. 1969: 49-51) สํารวจพบว่าเหตุผลที่นิสิตประสบความสำเร็จ ในการเรียนนั้นขึ้นอยู่กับการณ์นิสัยทางการเรียนที่ดีร้อยละ 35 มีความสนใจในการเรียนร้อยละ 25 เชาว์ปัญญาร้อยละ 15

3.2.2 งานวิจัยทักษะการสื่อสาร

จาโคโบวิทส์ (Jakobovits. 1971: 103-115) ได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบในการ สอนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง สรุปได้ว่าองค์ประกอบที่ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่าง มีประสิทธิภาพนั้นมี 3 ประการด้วยกันคือ 1) องค์ประกอบทางการสอน ซึ่งประกอบด้วย คุณภาพ การสอนของครู ซึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถทางภาษาและการสอนของครู โอกาสการเรียนรู้ ของผู้เรียนซึ่งรวมทั้งเวลาที่ใช้เรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเกณฑ์การประเมินผล 2) องค์ประกอบในด้านตัวผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วยความสามารถที่เข้าใจการสอน ขึ้นอยู่กับสติปัญญา และ ความสามารถทางภาษา ความถนัด ซึ่งประกอบด้วย องค์ประกอบความถนัดทางการเรียน ภาษา องค์ประกอบอื่นที่มีส่วนร่วมกับความถนัด 3) ความมานะบากบั่น ซึ่งเกิดจากแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ ทศนคติที่มีต่อครูผู้สอนความสนใจในภาษาที่เรียน และทัศนคติต่อวัฒนธรรมต่างประเทศ 4) ยุทธวิธีการเรียน ประกอบด้วย สมรรถภาพในการรับความรู้ใหม่ สมรรถภาพในการถ่ายโอนสิ่ง

ที่เรียนรู้ไปสู่ความรู้ใหม่นิสัยทางการเรียนและการประเมินผลความสามารถของตนเอง

5) องค์ประกอบทางสังคมและวัฒนธรรมที่มักมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาต่างประเทศ ได้แก่ความยึดมั่นต่อภาษาของตนเอง องค์ประกอบทางภาษาศาสตร์ของภาษาของตนเอง ภาวะสองวัฒนธรรมซึ่งปรากฏในสังคมผลอันเกิดจากองค์ประกอบทางสังคมและวัฒนธรรม คือ ความสนใจในภาษาที่เรียน เจตคติที่มีต่อภาษานั้น ความมานะบากบั่นในการเรียนภาษานั้น ลากัดค้านการปะปนของภาษานั้นกับภาษาของตนเอง

โรไมน์ (Romine. 1974: 139–143) ได้ศึกษาการจัดบรรยากาศเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ดีขึ้น พบว่าลักษณะสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่ทำให้การสอนมีประสิทธิภาพมีดังนี้1.)ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน เช่น ผู้สอนเป็นคนกระฉับกระเฉง มีอารมณ์ขันสนใจในวิชาที่สอนให้จริงจังและเป็นกันเองกับผู้เรียน2.) ด้านการเตรียมการสอน มีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดีชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจวัตถุประสงค์ในวิชาที่เรียนรวมทั้งแนะนำหนังสืออ้างอิงต่างๆ 3.) ด้านผลการสอนที่ผู้เรียนได้รับ เช่นผู้สอนผู้เรียนได้รับประโยชน์สมความตั้งใจจากวิชาที่ผู้เรียนเลือก ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนมิใช่เป็นเพียงผู้ฟังอย่างเดียว 4.)ด้านการสอนเนื้อหาเช่น พูดอธิบายชัดเจน ใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนคิด สามารถใช้วิธีสอนต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา 5.) ด้านการประเมินผล การนำข้อมูลย้อนกลับและการเสริมแรงทางการเรียน เช่น มีการทำรายงานหรือสอบ เมื่อตรวจงานเสร็จแล้ว ผู้สอนต้องรีบแจ้งผลให้ผู้เรียนทราบทันที6.) ผู้สอนยอมรับฟังความคิดเห็นตลอดจนผลงานของผู้เรียนอย่างมีเหตุผล บุคลิกภาพของอาจารย์นั้นมีความสำคัญต่อนักศึกษา

3.2.3 งานวิจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แมคเคลแลนด์ (นพรัตน์ เอี่ยมมอญ. 2539: 29 - 31; อ้างอิงจาก McClelland. 1953) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า ในสมัยใดที่คนในชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ ผู้ใหญ่มีส่วนให้การศึกษาอบรมแก่เด็กให้มีความต้องการสัมฤทธิ์สูง ภายในระยะ 20-30 ปีต่อมา จะบังเกิดความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจติดตามมาในทางตรงกันข้ามถ้าสมัยใดที่คนในชาติมีความต้องการสัมฤทธิ์ต่ำ ภายหลังสมัยนั้นการพัฒนาเศรษฐกิจก็มักจะเป็นไปอย่างเชื่องช้าด้วยดังนั้นแรงจูงใจที่สำคัญยิ่งและควรปลูกฝังให้พลเมืองคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

เคสเทนโบม (ประกายทิพย์ พิชัย. 2539: 4; อ้างอิงจาก Kestenbaum. 1969) พบว่า ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักประสบความสำเร็จในการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จึงมีบทบาทและมีความสำคัญต่อพฤติกรรมการเรียนรู้และความสำเร็จของนักเรียน การพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จึงเป็นวิธีการหนึ่งที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองและเป็นประชากรที่มีคุณภาพในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาต่างๆ ในสังคมได้เต็มตามศักยภาพ การสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนจึงนับว่าเป็นเรื่องสำคัญและเป็นสิ่งจำเป็นผู้สอนจะต้องพยายามหาทางจูงใจให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะ

เรียนคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนตื่นตัวและพยายามเรียนให้ประสบความสำเร็จผู้สอนจึงจำเป็นต้องปลุกฝังแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน

คาวาโน (Kawano. 1992: 593) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบวัฒนธรรมต่างกัน ตามการรับรู้ความสำเร็จและความล้มเหลวในกีฬาและสนามกีฬาระหว่างนักศึกษาระดับวิทยาลัยชาว ญี่ปุ่นและชาวอเมริกัน โดยทำการเปรียบเทียบการรับรู้ความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของกลุ่มนักศึกษาดังกล่าวและเพื่อประเมินความแตกต่างของเพศภายในวัฒนธรรมเดียวกันและต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ความแตกต่างเรื่องของเพศภายในแต่ละวัฒนธรรมและความแตกต่างทางวัฒนธรรมในการรับรู้ก่อนและหลังของความสำเร็จและความล้มเหลวในกีฬาและบริบทของโรงเรียนนั้น มีสาเหตุมาจากการอบรมเลี้ยงดูการให้การศึกษา และพื้นฐานด้านวัฒนธรรม

3.2.4 งานวิจัยเจตคติต่อการเรียน

มอริส (ศิริรัตน์ ภูสกุลเจริญศักดิ์. 2531: 40; อ้างอิงจาก Morris. 1961: 23) ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะได้คะแนนเจตคติในการเรียนสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 7 จำนวน 144 คน เกรด 8 จำนวน 130 คน และเกรด 9 จำนวน 97 คน โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสำรวจนิสัย ในการเรียนและเจตคติในการเรียน

เบลดโซ (Bledsoe. 1971: 121– 122) ได้ศึกษาเจตคติของนักเรียน โดยวิธีสังเกตครูที่สอนในชั้นเรียน ให้คะแนนการสังเกต กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 4,308 ตัวอย่างแยกเป็นกลุ่มตามระดับความสามารถทางการเรียนพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่างกัน มีเจตคติต่อครูต่างกัน กลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนสูงมีเจตคติที่ดีกว่ากลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ

โคเวลและเอ็นทวิสเซล (Cowell; and Entwistle. 1971: 85–89) ศึกษาพบว่า ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวมีวิธีการเรียนและเจตคติในการเรียนดีกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้ที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวและเก็บตัวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คอยโว (Koivo. 1983: 2524–A) ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัยและเจตคติในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีคะแนนนิสัยและเจตคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ธอร์นเบอร์ก (Thornburg. 1985: 185) ได้ทำการศึกษาเพื่อประเมินผลเจตคติของนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน พบว่า 50 เปอร์เซ็นต์ของนักเรียนจำนวน 509 คน เป็นผู้ที่มิเจตคติที่ดีต่อโรงเรียนแต่อีก 20 เปอร์เซ็นต์แสดงเจตคติที่ไม่ดีอย่างรุนแรง ซึ่งแสดงออกในลักษณะต่าง ๆ เช่น กล่าวหาหลักสูตรในการเรียนไม่ประโยชน์ เปื่อการเรียนที่ครูสอนเน้นเรื่องคะแนนมากเกินไป ครูมีความลำเอียง กฎระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนเข้มงวดเกินไป

3.2.5 งานวิจัยการสนับสนุนจากผู้ปกครอง

ริชาร์ด (Richard. 1998) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ช่วยให้เด็กเรียนดีโดยสังเคราะห์เนื้อหาคำแนะนำในการเรียนของกลุ่มนักเรียน 179 บท รวบรวมผลสังเคราะห์รายงานการวิจัย 91 รายการ และสำรวจความคิดเห็นของนักวิจัยการศึกษา 61 คน ได้ข้อมูลที่น่าสนใจ 11,000 รายการ ที่เกี่ยวกับปัจจัยที่ช่วยเด็กเรียน และได้้นำข้อมูลที่มีความสอดคล้องกันอย่างมาก 28 ตัวแปร และใช้วิธี meta-analysis เพื่อสังเคราะห์ผลรวมของรายงานการวิจัยและข้อมูลผลที่ได้รับออกมาค่าจะเป็นประมาณโดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวแปร พบว่า สภาพแวดล้อมทางบ้านและสนับสนุนของผู้ปกครอง มีอิทธิพลต่อการช่วยเหลือให้เด็กเรียนดีอยู่ในระดับที่ 4 มีค่าเฉลี่ย 58.4

แคลเดลและเลสเซอร์ (Kandel; and Lesser. 1962: 221-222) ที่ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาของวัยรุ่นในสหรัฐอเมริกาพบว่าการตัดสินใจของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์โดยตรงต่อการศึกษาของบุตรมากกว่าสภาพเศรษฐกิจและกลุ่มเพื่อน

3.2.6 งานวิจัยบรรยากาศในการเรียนการสอน

เลวิน และคนอื่นๆ (Lewin; and others. 1939: 271-279) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียน จากการวิจัยพบว่า นักเรียนอยู่ในชั้นเรียนแบบอัตตาธิปไตย จะมีแนวโน้มให้เด็กเกิดนิสัยรุกราน หยาดกระด้าง ไม่มีความเห็นใจ หรือรู้จักร่วมมือในทางที่ดีต่อกัน ส่วนชั้นเรียนที่มีบรรยากาศแบบประชาธิปไตยนั้น กลับจะส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักสามัคคีปรองดองเป็นมิตรต่อกัน การเรียนก็จะราบรื่น เพราะรู้จักสิทธิหน้าที่ มีบรรยากาศที่สบายใจ น่าเรียน เพราะครูรู้จักจัดความกดดันเกรงกลัวใด ๆ โดยใช้เหตุออกไปจากชั้นได้

ไทย์แมน (Tiemann. 1972: 657-664) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ผลจากการวิจัยพบว่านักเรียนมัธยมศึกษาจะไม่ชอบครูแบบเผด็จการที่มีนิสัยข่มขู่ปราศจากการเห็นอกเห็นใจ กล่าวไว้ด้วยว่าการสอนแบบใช้อำนาจทั้งหลายนั้นเด็กยิ่งโตขึ้นเท่าไร ก็จะมีความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ยิ่งขึ้นเพียงนั้น

บุธ (Buth. 1942: 645-656) ได้ทำการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนผลปรากฏว่า ครูที่พยายามทำความรู้จักกับเด็ก ให้ความเห็นอกเห็นใจเด็ก รู้จักส่งเสริมการเรียนตามความต้องการและความสนใจของเด็ก เด็กจะเรียนได้ดีและมีความสามารถปรับตัวได้สูง ซึ่งต่างกับครูที่มุ่งสอนโดยวิธีกดดันให้เด็กยอมรับตามความต้องการของตน ผลที่สุดเด็กจะไม่พึงพอใจในตัวครู และเรียนไม่ได้ดีเท่าที่ควร

สไตลส์ และดอร์ซีย์ (Stiles and Dorsey. 1950: 98-100) ได้ศึกษาการสอนแบบประชาธิปไตยในโรงเรียนมัธยมศึกษามีความเห็นเกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในบรรยากาศการเรียนการสอนว่า การเรียนการสอนแบบประชาธิปไตย ครูจะเป็นผู้สร้างสถานการณ์ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนและตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนของเขา ครูยอมรับในเรื่องความแตกต่างของนักเรียนในด้านความสนใจ ความสามารถ ทัศนคติ ไม่ใช่แรงจูงใจภายนอก

แต่พยายามให้ความสนใจในการเรียนเกิดขึ้น เพราะนักเรียนต้องการได้ความรู้มากกว่าคะแนนสูง ๆ และครูเป็นเพียงที่ปรึกษาของนักเรียนเท่านั้น การเรียนการสอนแบบประชาธิปไตย จึงเป็นการเรียนการสอนที่สร้างบรรยากาศการเรียนที่ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน

โอเบอร์ทรัฟเฟอร์ (Obertruffer. 1954: 296 - 297) ได้ศึกษาสุขภาพจิตที่เกี่ยวกับการศึกษาในโรงเรียนมีความเห็นว่า อิทธิพลของชั้นเรียนก็เป็นสิ่งแวดล้อมอย่างหนึ่งที่นอกเหนือจากบ้าน โรงเรียน และเพื่อนที่มีต่อสุขภาพจิตของเด็ก การจัดบรรยากาศของห้องเรียนดี จะมีส่วนช่วยให้ให้นักเรียนปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี

เบอร์นาร์ด (Bernard. 1960: 265 - 267) ได้ศึกษาเรื่องบรรยากาศของชั้นเรียนสรุปได้ว่า งานการเรียนการสอนส่วนใหญ่เกิดขึ้นในโรงเรียน ดังนั้น จึงต้องคำนึงถึงบรรยากาศของชั้นเรียนและกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน จะมีอิทธิพลต่อสุขภาพจิตมาก เช่น นักเรียนระดับใดก็ต้องมีบรรยากาศของกิจกรรมให้เหมาะสมกับชั้นนั้น ๆ เพราะงานแต่ละอย่างนี้มีความเหมาะสมแตกต่างกัน และมีความหมายแตกต่างกัน สำหรับนักเรียนแต่ละคน

เนวาร์ (Nawarre. 1965: 5) ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับอิทธิพลของบรรยากาศในชั้นเรียนที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนเขาได้ทดลองความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนโรงเรียนคาทอลิก ซึ่งเป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนแบบอิตาเลียน โดยกับนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งมีการเรียนการสอนแบบประชาธิปไตย ผลปรากฏว่า นักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง มีความคิดสร้างสรรค์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และ I.Q. มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคิดสร้างสรรค์

ธารังศักดิ์ หมิ่นจักร (2522: 10 -15) ได้สรุปผลการวิจัยของต่างประเทศเกี่ยวกับผลกระทบของบรรยากาศการเรียนการสอนในห้องเรียนจากองค์ประกอบ 4 ประการ สรุปได้ดังนี้

1.การร่วมมือการแข่งขันของนักเรียนภายในห้องเรียน พบว่า บรรยากาศในการเรียนที่นักเรียนร่วมมือกันแก้ปัญหาหรือการเรียนรู้ไม่มีผลดีไปกว่าการที่นักเรียนแข่งขันกัน การให้รางวัลเป็นสิ่งล่อใจ เช่น คะแนน และอื่น ๆ ในสภาพการเรียนที่มีการแข่งขันเป็นเครื่องกระตุ้นให้นักเรียนที่จะเรียนได้ดีขึ้นในบรรยากาศการเรียนที่ร่วมมือกัน นักเรียนจะมีปฏิสัมพันธ์กันมากกว่าบรรยากาศของการแข่งขัน นักเรียนที่เรียนดีและปานกลาง จะได้ประโยชน์มากที่สุด ในการร่วมมือกับนักเรียนอื่นนักเรียนจะทำเนื้อหาบทเรียนได้รวดเร็วในบรรยากาศของความร่วมมือมากกว่าในกลุ่มอื่น

2.พฤติกรรมของครูที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอน พบว่า ครูที่ใช้วิธีสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner Centered) มีส่วนช่วยส่งเสริมทัศนคติที่ดีและความรู้สึกปลอดภัยและอบอุ่นให้เกิดขึ้นกับนักเรียนทำให้นักเรียนลดความวิตกกังวลและหวาดกลัว สามารถทุ่มเทความสนใจให้แก่บทเรียนอย่างเต็มที่ในทางตรงกันข้ามนักเรียนที่มีความวิตกกังวล และไม่มีความสัมพันธ์อันดีกับครูนั้น ไม่สามารถให้ความสนใจต่อการเรียน และความสำเร็จทางการเรียนการสอนให้แก่ นักเรียน ส่วนครูที่ชอบสั่งการและเอาแต่ความคิดของตนเองเป็นใหญ่ และขัดขวางความคิดอ่านของนักเรียน จะทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมดื้อรั้น รุนแรงต่อตนเองและต่อครู ไม่ชอบสังคม ไม่สนใจ

บทเรียน และมีความก้าวหน้า ในทางตรงกันข้ามครูที่มีความเห็นอกเห็นใจและการยอมรับสภาพของนักเรียน มีความตั้งใจสอน และยึดเรื่องการเรียนการสอนเป็นหลัก ประเมินผลหรือวิจารณ์งานของนักเรียนโดยมีกฎที่แน่นอน เป็นที่รับรู้และยอมรับของนักเรียน ครูที่ให้ความเอาใจใส่และสนับสนุนนักเรียนเป็นอย่างดี จะทำให้นักเรียนสนใจบทเรียนและตั้งใจที่จะเรียนให้ได้ผลดีที่สุด ขณะเดียวกันจะลดความวิตกกังวล ทำให้เป็นคนมีอารมณ์มั่นคง ปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและสังคมได้เป็นอย่างดี ครูที่ประสบความสำเร็จจนการสนับสนุนส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นครูที่มีใจกว้างพร้อมที่จะรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน มีความอดทน และยอมรับเมื่อนักเรียนมีความคิดแตกต่างกันหรือขัดแย้งกับตน นอกจากนี้ ครูที่มีความตั้งใจที่จะสอนและช่วยให้นักเรียนเข้าใจหลักการต่างๆไปและการนำหลักการหรือกฎเกณฑ์ไปใช้มากกว่าการท่องจำในด้านข้อเท็จจริง

3.ความร่วมมือระหว่างครูกับนักเรียน พบว่า ครูและนักเรียนร่วมมือกันทำงานตั้งแต่ต้น ในการเตรียมบทเรียนและกิจกรรมการเรียน ครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์ระหว่างกันเป็นอย่างดี ทั้งนี้รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนด้วยกันเอง นอกจากนี้ หากนักเรียนทำงานเป็นกลุ่มภายใต้การแนะนำดูแลของครู จะช่วยให้นักเรียนรู้สึกอบอุ่นยอมรับซึ่งกันและกัน ในระหว่างสมาชิกของกลุ่มเป็นอย่างดี ในทางตรงข้ามหากครูในฐานะผู้นำเอาแต่ใจตนเองเป็นใหญ่ โดยไม่ให้ความสำคัญหรือยอมรับความคิดของนักเรียนจะทำให้นักเรียนในกลุ่มไม่มีอารมณ์มั่นคงและรู้สึกเย็นชาต่อกัน การทำงานเป็นกลุ่มโดยครูให้ความสำคัญต่อกลุ่ม ช่วยให้นักเรียนต้องการร่วมมือในการแก้ปัญหาและหาเหตุผลสนับสนุนวิธีการ หรือกระบวนการในการแก้ปัญหาที่ตนประสบอยู่

4.ความรู้สึกละแวกของนักเรียนต่อโรงเรียน มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักเรียนพบว่า ความไม่พอใจของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียน เป็นผลทางจิตวิทยามากกว่าเรื่องความสำเร็จของนักเรียน ตัวอย่างเช่น แม้นักเรียนที่มีความพอใจต่อผลการเรียนของตน ก็ยังแสดงความไม่พอใจกับประสบการณ์ที่ได้รับเป็นประจำในห้องเรียน มีข้อสังเกตว่า แม้นักเรียนมีความพอใจและไม่พอใจในประสบการณ์ จะไม่แตกต่างกันมากนักในด้านความสามารถทางสติปัญญาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน นักเรียนที่มีความพอใจในประสบการณ์เรียนรู้ของตนทำคะแนนได้สูงกว่ากลุ่มที่ไม่พอใจในประสบการณ์ของตน

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า บรรยากาศของการเรียนการสอนเกิดจากอิทธิพลขององค์ประกอบต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนเช่นพฤติกรรมของครู และพฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออก มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนของนักเรียน ถ้าครูเป็นกันเองและยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนด้วยความเต็มใจเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกด้วยการพูด การอภิปรายปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียน นักเรียนจะลดความวิตกกังวลและเรียนด้วยความสนใจและสบายใจ อิทธิพลด้านอื่นๆ ได้แก่ เนื้อหาที่ใช้สอน วิธีสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผล ก็มีอิทธิพลต่อการจัดบรรยากาศการเรียนการสอนไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน ดังนั้น เมื่อต้องการทราบว่าบรรยากาศการเรียนการสอนในโรงเรียนเป็นอย่างไรเราสามารถสังเกตและศึกษาได้จากองค์ประกอบต่างๆ ดังกล่าว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนในสำนักงานเขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร 4 โรงเรียนจำนวน 1,106 คน ซึ่งในปีการศึกษา 2551 นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนในสำนักงานเขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร 4 โรงเรียน กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบสองขั้นตอน (Two-Stage Random Sampling) คือสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sample) โดยมีระดับชั้นเป็นชั้น (Strata) และมีนักเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) แล้วตามด้วยสุ่มอย่างง่าย โดยใช้สูตรคำนวณด้วยความเชื่อมั่น 99 เปอร์เซนต์ ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 318 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 104 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 101 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 103 คน โดยมีขั้นตอนการสุ่มดังนี้

1. สืบหาข้อมูลหน่วยสมาชิกของประชากรจากแหล่งปฐมภูมิ คือสถิตินักเรียนของโรงเรียนทั้ง 4 โรงเรียน
2. คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง เพื่อใช้ประมาณค่าเฉลี่ยประชากร ด้วยความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ($\alpha = .01$) ซึ่งมีค่า $Z_{\alpha/2} = 3$ โดยประมาณ (มยุรี ศรีชัย. 2538: 105)

$$n = \frac{\sum_{g=1}^k \frac{N_g^2 \sigma_g^2}{W_g}}{N^2 e^2 \sum_{g=1}^k N_g \sigma_g^2}$$

เมื่อ	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด
	K	แทน	จำนวนระดับชั้น (3 ชั้น)
	σ_g^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้
	e	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า
	N_g	แทน	จำนวนนักเรียนในแต่ละชั้น
	W_g	แทน	$\frac{N_g}{N}$

$$N = 1106 \quad k = 3$$

$$e = 0.75 \quad \alpha = .01$$

$$\sigma_1^2 = 45.58 \quad \sigma_2^2 = 42.38 \quad \sigma_3^2 = 51.07$$

$$N_1 = 360 \quad N_2 = 352 \quad N_3 = 394$$

หาสัดส่วนแต่ละชั้นของประชากร ดังนี้

$$w_1 = \frac{N_1}{N} = \frac{360}{1106} = 0.33$$

$$w_2 = \frac{N_2}{N} = \frac{352}{1106} = 0.32$$

$$w_3 = \frac{N_3}{N} = \frac{394}{1106} = 0.36$$

$$= \frac{34,241,829.7980}{107,726.8500}$$

$$= 317.8579 \approx 318$$

นั่นคือ จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่จะต้องสุ่มเท่ากับ 318 คน

3. ทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ระดับชั้นเป็นชั้น (Strata) และนักเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม โดยในแต่ละชั้นมีขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

$$\text{ชั้นที่ 1 : } n_1 = w_1 n = (0.33)(318) = 104.8931 \approx 104 \text{ คน}$$

$$\text{ชั้นที่ 2 : } n_2 = w_2 n = (0.32)(318) = 101.7145 \approx 101 \text{ คน}$$

$$\text{ชั้นที่ 3 : } n_3 = w_3 n = (0.36)(318) = 114.4288 \approx 113 \text{ คน}$$

4. ทำการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีจับสลาก

5. จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ได้แสดงตามตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเขตราษฎร์สังกั กรุงเทพมหานคร

โรงเรียน	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง			รวม
	ป.4	ป.5	ป.6	ป.4	ป.5	ป.6	
กิ่งเพชร	108	104	114	26	25	28	80
วัดดิสงสาราม	108	90	114	26	25	28	80
วัดทัศนารุณสุนทริการาม	94	118	101	26	25	27	79
วัดพระยาบัง	50	40	65	26	25	27	79
รวม	360	352	394	104	101	103	318

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังต่อไปนี้

- ฉบับที่ 1 แบบวัดทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้
- ฉบับที่ 2 แบบวัดทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร
- ฉบับที่ 3 แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
- ฉบับที่ 4 แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียน
- ฉบับที่ 5 แบบสอบถามวัดการสนับสนุนของผู้ปกครอง
- ฉบับที่ 6 แบบสอบถามวัดบรรยากาศในการเรียนการสอน

3. วิธีสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 เครื่องมือที่เป็นแบบวัด

เครื่องมือที่เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้แก่แบบวัดทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้และทักษะการสื่อสาร มีลักษณะเป็นแบบทดสอบสถานการณ์ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 21 ข้อ และ 18 ข้อตามลำดับ สร้างขึ้นตามหลักการสร้างแบบทดสอบสถานการณ์ของสมสร วงษ์อยู่น้อย (2544: 196-202) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบวัด เพื่อสร้างแบบวัดทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้และแบบวัดทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร
2. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และหลักเกณฑ์การสร้างข้อคำถาม จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ทั้งสองด้านเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัด
3. เขียนนิยามปฏิบัติการจากแนวทางการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องดังนี้ ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้ ประกอบด้วย ความสามารถในการรวบรวมข้อมูล รุแหล่งข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล สังเคราะห์ข้อมูล ประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง สร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีวิธีการแสวงหาความรู้ที่หลากหลายผ่านสื่อและเทคโนโลยีต่างๆ รวม 7 ประเด็นย่อย และทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร ประกอบด้วย การวิเคราะห์ สรุปความ ขยายความ และจัดระบบข้อมูล ประยุกต์ใช้ข่าวสาร เลือกใช้วิธีการหรือเครื่องมือในการสื่อสารได้เหมาะสมกับสถานการณ์ รวม 6 ประเด็นย่อย
4. สร้างข้อคำถามด้านทักษะการเรียนรู้ให้ครบถ้วนตามที่ได้นิยามปฏิบัติการไว้ มีลักษณะเป็นแบบทดสอบเกี่ยวกับสถานการณ์หรือเหตุการณ์ต่างๆที่นักเรียนเกี่ยวข้องในชีวิตประจำวันชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกแบ่งเป็น 7 ประเด็นย่อยตามนิยามปฏิบัติการ ประเด็นละ 3 ข้อ รวม 21 ข้อ และข้อคำถามด้านทักษะการสื่อสาร ตามที่ได้นิยามปฏิบัติการไว้มีลักษณะเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับสถานการณ์หรือเหตุการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวันชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกแบ่งเป็น 6 ประเด็นย่อยตามนิยามปฏิบัติการ ประเด็นละ 3 ข้อ รวม 18 ข้อ
5. นำไปตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เป็นผู้พิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและความเหมาะสมทางภาษา โดยพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามของแบบวัดกับนิยามปฏิบัติการที่นิยามไว้ในแต่ละด้านเป็นรายข้อ แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.60 พบว่าข้อคำถามของแบบวัดทั้งสองฉบับ มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.6 -1.0 ทุกข้อ จึงคัดเลือกไว้ทั้งหมดเพื่อนำไปทดลองใช้ต่อไป
6. นำแบบวัดที่ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกจากข้อ 5 ไปทดลองใช้ครั้งที่ 1 กับนักเรียนในโรงเรียนวัดทัศนารุณสุนทรภิรามที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 35 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 35 คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 37 คน รวมทั้งหมด 107 คน จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนน หาค่าความยากรายข้อ (p) โดยพิจารณาได้จากสัดส่วนระหว่างผู้สอบที่ตอบข้อคำถามนั้นถูกต้องกับจำนวนผู้สอบทั้งหมด และหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ด้วยการเปรียบเทียบสัดส่วนของผู้ตอบถูกในแต่ละข้อของกลุ่ม 2 กลุ่มคือกลุ่มเก่ง (R_U) กับกลุ่มอ่อน (R_L) โดย

ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล SIREE ของอาจารย์สุรพล วัฒนวิทย์กิจ แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าความยากรายข้อ (p) ตั้งแต่ 0.20-0.80 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป โดยมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ดังนี้

6.1 แบบวัดทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้ จำนวน 21 ข้อ มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.21 ถึง 0.78 อำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.24 ถึง 0.57 คัดเลือกไว้ทั้งหมด 21 ข้อ

6.2 แบบวัดทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร จำนวน 18 ข้อ มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 0.76 อำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.28 ถึง 0.57 คัดเลือกไว้ทั้งหมด 18 ข้อ

7. นำแบบวัดที่ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกจากข้อ 6 ไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 กับนักเรียนในโรงเรียนวัดทัศนารุณสุนทรภิรามที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 35 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 33 คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 36 คน รวมทั้งหมด 104 คน จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนน และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดจากสูตร KR-20 ของคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SIREE ของอาจารย์สุรพล วัฒนวิทย์กิจ ในการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า โดยแบบวัดทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.71 แบบวัดทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.76

8. จัดพิมพ์แบบวัดฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการวิจัย

3.2 เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถาม

เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 4 ฉบับได้แก่แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียน แบบสอบถามวัดการสนับสนุนของผู้ปกครอง และแบบสอบถามวัดบรรยากาศในการเรียนการสอน ทั้ง 4 ฉบับผู้วิจัยสร้างขึ้นจากหลักการสร้างแบบวัดเจตคติตามวิธีของลิเคิร์ท (องอาจ นัยพัฒน. 2544: 171-184; อ้างอิงจาก Likert, R. 1967) มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสอบถามเพื่อสร้างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียน แบบสอบถามวัดการสนับสนุนของผู้ปกครอง และแบบสอบถามวัดบรรยากาศในการเรียนการสอน

2. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และหลักเกณฑ์การสร้างข้อคำถาม จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนแบบสอบถามวัดการสนับสนุนของผู้ปกครอง และแบบสอบถามวัดบรรยากาศในการเรียนการสอน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3. เขียนนิยามปฏิบัติการจากแนวทางการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องดังนี้

แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ประกอบด้วย ความทะเยอทะยาน ความกระตือรือร้น ความกล้าเสี่ยงหาวิธีแก้ปัญหาและปรับปรุงงาน ความรับผิดชอบตนเอง การรู้จักวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ ความมีเอกลักษณ์ของตนเองในการทำงาน รวม 6 ประเด็นย่อย

แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียน ประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับการเรียนที่ถูกต้องเหมาะสม ความรู้สึกที่มีต่อการเรียน และแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมการเรียน รวม 3 ประเด็นย่อย

แบบสอบถามวัดการสนับสนุนของผู้ปกครอง ประกอบด้วย การสนับสนุนทางวัตถุ และการสนับสนุนทางวาจา รวม 2 ประเด็นย่อย

แบบสอบถามวัดบรรยากาศในการเรียนการสอน ประกอบด้วย บรรยากาศด้านผู้เรียนกับผู้สอน บรรยากาศด้านผู้เรียนกับผู้เรียน บรรยากาศด้านผู้เรียนกับวัสดุอุปกรณ์ บรรยากาศด้านผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อม รวม 4 ประเด็นย่อย

4. สร้างข้อคำถามให้ครบถ้วนตามที่ได้นิยามปฏิบัติการไว้ดังนี้

แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด วัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 6 ด้าน ด้านละ 4 ข้อ รวม 24 ข้อ

แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียน มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด วัดเจตคติต่อการเรียน 3 ด้าน ด้านละ 7 ข้อ รวม 20 ข้อ

แบบสอบถามวัดการสนับสนุนของผู้ปกครอง มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด วัดการสนับสนุนของผู้ปกครอง 2 ด้าน รวม 15 ข้อ

แบบสอบถามวัดบรรยากาศการเรียนการสอน มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด วัดบรรยากาศการเรียนการสอน 4 ด้าน ด้านละ 5 ข้อ รวม 20 ข้อ

5. จากนั้นนำไปตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เป็นผู้พิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและความเหมาะสมทางภาษาโดยพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามของแบบสอบถามกับนิยามปฏิบัติการที่นิยามไว้ในแต่ละด้านเป็นรายข้อแล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.60 พบว่า ข้อคำถามของแบบสอบถามทั้ง 4 ฉบับ มีค่าดัชนีความสอดคล้องดังนี้

แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 24 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.6 -1.0 คัดเลือกไว้ทั้งหมด 24 ข้อ

แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียน 20 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.6 -1.0 คัดเลือกไว้ทั้งหมด 20 ข้อ

แบบสอบถามวัดการสนับสนุนของผู้ปกครอง 15 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.6 -1.0 คัดเลือกไว้ทั้งหมด 15 ข้อ

แบบสอบถามวัดบรรยากาศในการเรียนการสอน 20 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.8 -1.0 คัดเลือกไว้ทั้งหมด 20 ข้อ

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกมาจากข้อ 5 ไปทดลองใช้ครั้งที่ 1 กับ นักเรียนในโรงเรียนวัดทัศนารุณสุนทรภิการามที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 35 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 35 คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 37 คน รวมทั้งหมด 107 คน จากนั้นมาหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ด้วยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์. 2545: 84) โดยใช้โปรแกรม SPSS for window version 16.01 ในการวิเคราะห์ แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า r_{xy} ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป โดยมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ดังนี้

6.1 แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มี 24 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกที่เป็นค่า r_{xy} อยู่ระหว่าง 0.33 ถึง 0.61 คัดเลือกไว้ทั้งหมด 24 ข้อ

6.2 แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียน มี 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกที่เป็นค่า r_{xy} อยู่ระหว่าง 0.39 ถึง 0.62 คัดเลือกไว้ทั้งหมด 20 ข้อ

6.3 แบบสอบถามวัดการสนับสนุนของผู้ปกครอง มี 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกที่เป็นค่า r_{xy} อยู่ระหว่าง 0.23 ถึง 0.56 คัดเลือกไว้ทั้งหมด 15 ข้อ

6.4 แบบสอบถามวัดบรรยากาศในการเรียนการสอน มี 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกที่เป็นค่า r_{xy} อยู่ระหว่าง 0.36 ถึง 0.63 คัดเลือกไว้ทั้งหมด 20 ข้อ

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกมาจากข้อที่ 6 ไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 กับ นักเรียนในโรงเรียนวัดทัศนารุณสุนทรภิการามที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 35 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 33 คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 36 คน รวมทั้งสิ้น 104 คน จากนั้นนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) โดยใช้โปรแกรม SPSS for window version 16.01 พบว่าแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.894 แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.880 แบบสอบถามวัดการสนับสนุนของผู้ปกครอง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.900 และแบบสอบถามวัดบรรยากาศในการเรียนการสอนค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.896

8. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการวิจัย

3.3 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 เครื่องมือที่เป็นแบบวัด

ฉบับที่ 1 แบบวัดทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้

เครื่องมือที่เป็นแบบวัดทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นแบบทดสอบสถานการณ์ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกมี 21 ข้อ

ตัวอย่างเครื่องมือ

- (0) ถ้านักเรียนแปลคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ได้ แต่ก็ต้องทำการบ้านภาษาอังกฤษส่งครู

จากสถานการณ์ข้างต้น นักเรียนควรหาคำตอบได้จากที่ไหน

ก. ถามเพื่อนที่สนิท

ข. ถามเพื่อนที่เก่งภาษาอังกฤษ

ค. ถามครูที่โรงเรียน

ง. ค้นจากพจนานุกรมภาษาอังกฤษ (เฉลย ง.)

เกณฑ์การให้คะแนน

แบบวัดทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ตอบถูก ได้ 1 คะแนน

ตอบไม่ถูก ได้ 0 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนน

แบบวัดทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้จำนวน 21 ข้อแบ่งเป็น 7 ด้าน มีช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 0 - 21 คะแนน มีเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	การแปลความหมาย
0.00 - 7.00	มีคุณลักษณะด้านทักษะการเรียนรู้ต่ำ
7.01 - 14.00	มีคุณลักษณะด้านทักษะการเรียนรู้ปานกลาง
14.01 - 21.00	มีคุณลักษณะด้านทักษะการเรียนรู้สูง

ฉบับที่ 2 แบบวัดทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร

แบบวัดทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารมีลักษณะเป็นแบบทดสอบสถานการณ์ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกมี 18 ข้อ

ตัวอย่างเครื่องมือ

(0)

นักเรียนต้องการทราบข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นอย่างละเอียดและเป็นปัจจุบัน

จากสถานการณ์ข้างต้น นักเรียนจะเลือกรับข้อมูลจากสื่อใด

ก. วิทยู

ข. หนังสือพิมพ์

ค. วารสาร

ง. หอกระจายข่าวหรือเสียงตามสาย

(เฉลย ข.)

เกณฑ์การให้คะแนน

แบบวัดทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ตอบถูก	ได้	1	คะแนน
ตอบไม่ถูก	ได้	0	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนน

แบบวัดทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารจำนวน 18 ข้อแบ่งเป็น 6 ด้านมีช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 0 - 18 คะแนน มีเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	การแปลความหมาย
0.00 - 6.00	มีคุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสารต่ำ
6.01 - 12.00	มีคุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสารปานกลาง
12.01 - 18.00	มีคุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสารสูง

เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถาม

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด วัดองค์ประกอบ 6 ด้านของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านละ 4 ข้อ รวม 24 ข้อ

ตอบในช่อง	น้อย	ให้	2	คะแนน
ตอบในช่อง	ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ตอบในช่อง	มาก	ให้	4	คะแนน
ตอบในช่อง	มากที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนน

คะแนนเฉลี่ยรายข้อ	คะแนนเฉลี่ยทั้งฉบับ	การแปลความหมาย
4.50 - 5.00	108.00 - 120.00	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง
3.50 - 4.49	84.00 - 107.99	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ค่อนข้างสูง
2.50 - 3.49	60.00 - 83.99	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลาง
1.50 - 2.49	36.00 - 59.99	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ค่อนข้างต่ำ
1.00 - 1.49	24.00 - 35.99	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

ฉบับที่ 4 แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียน

มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด
 วัตถุประสงค์ประกอบ 3 ด้านของเจตคติต่อการเรียน ด้านละ 10 ข้อ รวม 20 ข้อ
ตัวอย่างเครื่องมือ

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านรู้เกี่ยวกับการเรียนที่เหมาะสม					
0.ฉันมีความสุขกับการตั้งใจเรียน					
00.การตั้งใจเรียนเป็นสิ่งที่คุ้มค่า					
ด้านความรู้สึกที่มีต่อการเรียน					
0.ฉันรู้สึกสนุกเมื่ออยู่ในห้องเรียน					
00.การเรียนดึงดูดความสนใจฉันได้					
ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม การเรียน					
0.ฉันสามารถทำเรื่องยากให้เข้าใจง่าย					
00.ฉันชอบหาความรู้เพื่อทำงานให้ดีขึ้น					

เกณฑ์การให้คะแนน

แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียน เป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 20 - 100 มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตอบในช่อง	น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน
ตอบในช่อง	น้อย	ให้	2	คะแนน
ตอบในช่อง	ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ตอบในช่อง	มาก	ให้	4	คะแนน
ตอบในช่อง	มากที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนน

คะแนนเฉลี่ยรายข้อ	คะแนนเฉลี่ยทั้งฉบับ	การแปลความหมาย
4.50 - 5.00	90.00 - 100.00	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง
3.50 - 4.49	70.00 - 89.99	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ค่อนข้างสูง
2.50 - 3.49	50.00 - 69.99	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลาง
1.50 - 2.49	30.00 - 49.99	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ค่อนข้างต่ำ
1.00 - 1.49	20.00 - 29.99	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

ฉบับที่ 5 แบบสอบถามวัดการสนับสนุนของผู้ปกครอง

มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด
วัดองค์ประกอบ 2 ด้านของการสนับสนุนของผู้ปกครอง รวม 15 ข้อ

ตัวอย่างเครื่องมือ

ข้อความ	จริงที่สุด	ส่วน ใหญ่จริง	จริง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
ด้านการสนับสนุนทางวัตถุ					
0.พ่อแม่ซื้อเครื่องเขียนให้เป็นประจำ					
00.ฉันได้รับสมุดหนังสือใหม่ทุกปี					
ด้านการสนับสนุนทางวาจา					
0.ฉันได้รับคำชมจากพ่อแม่เรื่องการเรียน					
00. พ่อแม่คอยบอกฉันให้รีบทำการบ้าน					

เกณฑ์การให้คะแนน

แบบสอบถามวัดการสนับสนุนของผู้ปกครอง เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 15 - 75 มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตอบในช่อง	น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน
ตอบในช่อง	น้อย	ให้	2	คะแนน
ตอบในช่อง	ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ตอบในช่อง	มาก	ให้	4	คะแนน
ตอบในช่อง	มากที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนน

คะแนนเฉลี่ยรายข้อ	คะแนนเฉลี่ยทั้งฉบับ	การแปลความหมาย
4.50 - 5.00	67.50 - 75.00	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง
3.50 - 4.49	52.50 - 67.49	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ค่อนข้างสูง
2.50 - 3.49	37.50 - 52.49	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลาง
1.50 - 2.49	22.50 - 37.49	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ค่อนข้างต่ำ
1.00 - 1.49	15.00 - 22.49	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

ฉบับที่ 6 แบบสอบถามวัดบรรยากาศในการเรียนการสอน

มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด
 วัดองค์ประกอบ 4 ด้านของบรรยากาศการเรียนการสอน ด้านละ 5 ข้อ รวม 20 ข้อ

ตัวอย่างเครื่องมือ

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับ ผู้สอน					
0.ครูสอนอย่างสนุกสนานไม่เครียด					
00.ฉันชอบวิธีการสอนของครู					

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน					
0.ฉันมีเพื่อนที่ดีในห้องเรียน					
00.ฉันและเพื่อนช่วยเหลือเรื่องการเรียน					
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับวัสดุอุปกรณ์					
0.หนังสือเรียนที่ครูแจกให้ได้ครบทุกคน					
00.ครูสอนโดยมีสื่อประกอบมากมาย					
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อม					
0. ห้องเรียนที่เรียนอยู่ตอนนี้กว้างขวางดี					
00.ฉันชอบบรรยากาศในห้องเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

แบบสอบถามวัดบรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 20 - 100 มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตอบในช่อง	น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน
ตอบในช่อง	น้อย	ให้	2	คะแนน
ตอบในช่อง	ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ตอบในช่อง	มาก	ให้	4	คะแนน
ตอบในช่อง	มากที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนน

คะแนนเฉลี่ยรายข้อ	คะแนนเฉลี่ยทั้งฉบับ	การแปลความหมาย
4.50 - 5.00	90.00 - 100.00	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง
3.50 - 4.49	70.00 - 89.99	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ค่อนข้างสูง
2.50 - 3.49	50.00 - 69.99	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลาง
1.50 - 2.49	30.00 - 49.99	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ค่อนข้างต่ำ
1.00 - 1.49	20.00 - 29.99	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

4. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยได้วางแผนดำเนินการดังนี้

1. ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อทำหนังสือขออนุญาต และขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังผู้บริหารโรงเรียนที่มีนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
2. นำหนังสือที่ได้จากบัณฑิตวิทยาลัยไปติดต่อกับผู้บริหารโรงเรียนที่มีนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ในแต่ละโรงเรียนวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2552 โดยนัดหมายวันเวลา ที่จะมาเก็บข้อมูลด้วยตนเอง
3. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองในระหว่าง 27 มกราคม - 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2552 โดยแจกเครื่องมือวัดจำนวน 335 ชุด เมื่อเก็บเครื่องมือมาแล้วได้นำมาตรวจสอบโดยการคัดฉบับที่ผู้ตอบไม่ตั้งใจที่จะทำหรือตอบไม่ครบออกไม่นำไปวิเคราะห์ข้อมูล ได้รับเครื่องมือที่มีความสมบูรณ์สำหรับนำไปวิเคราะห์ข้อมูลจำนวน 326 ชุด จากนั้นตรวจกระดาษคำตอบของแบบวัด จัดเรียงให้เป็นระบบตามระดับชั้น ป.4 ไปหา ป.6 ในแต่ละชั้นตามลำดับโรงเรียนก่อนหลังที่เก็บข้อมูลและเขียนหมายเลขให้กับเครื่องมือตั้งแต่ชุดที่ 1-326 เพื่อสะดวกในการตรวจสอบการป้อนข้อมูล และทำการวิเคราะห์ข้อมูล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาปัจจัย ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง บรรยากาศในการเรียนการสอน และทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้แต่ละด้าน ได้แก่ ด้านทักษะการเรียนรู้ ด้านทักษะการสื่อสาร โดยวิธีการหาค่าสถิติพื้นฐาน ($\bar{X}$, SD) ของคะแนนตามเกณฑ์การตรวจให้คะแนน
2. ศึกษาความสัมพันธ์โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation Coefficient) ระหว่างปัจจัย ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง บรรยากาศในการเรียนการสอน กับทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้แต่ละด้าน ได้แก่ ด้านทักษะการเรียนรู้และด้านทักษะการสื่อสาร
3. ศึกษาความสัมพันธ์คาโนนิคอล (Canonical Correlation) ระหว่างชุดตัวแปรอิสระของปัจจัย ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง บรรยากาศในการเรียนการสอน กับชุดตัวแปรตามของทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้แต่ละด้าน ได้แก่ ด้านทักษะการเรียนรู้ ทักษะการสื่อสาร และใช้สถิติทดสอบความมีนัยสำคัญของสหพันธ์คาโนนิคอล
4. ศึกษาค่าน้ำหนักความสำคัญคาโนนิคอล (Canonical Weight) ระหว่างชุดตัวแปรอิสระของปัจจัย ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง

บรรยากาศในการเรียนการสอน กับชุดตัวแปรอิสระของทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ แต่ละด้าน ได้แก่ ด้านทักษะการเรียนรู้ ทักษะการสื่อสาร

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานหา ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ชูศรี วงศ์รัตน์ .2546 : 35)

ค่าเฉลี่ยหาได้จาก

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^N X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ คือ ค่าเฉลี่ยหรือตัวกลางเลขคณิต
 $\sum X$ คือ ผลรวมทั้งหมดของข้อมูล
 N คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^N (X - \bar{X})^2}{n - 1}}$$

เมื่อ S คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 เมื่อ $\bar{X}$ คือ ค่าเฉลี่ยหรือตัวกลางเลขคณิต
 เมื่อ n คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 วิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Index of Consistency : IOC) โดยใช้สูตรของโรวินลลีและแฮมเบิลตัน (ลัวัน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2543: 248-249; อ้างอิงจาก Rowinelli and Hambleton. 1997.)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC = ดัชนีความสอดคล้องมีค่าอยู่ระหว่าง-1 ถึง +1
 $\sum R$ = ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 วิเคราะห์แบบสอบถามเป็นรายข้อ (Item Analysis) เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก ด้วยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับคะแนนรวม (Item–Total Correlation) โดยใช้สูตรของ Pearson Product Moment (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2545: 84)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} = สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแรงจูงใจไฟ
 สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน การสนับสนุนของ
 ผู้ปกครอง บรรยากาศในการเรียนการสอน X กับ
 ตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ Y

N = จำนวนผู้ตอบ (กลุ่มตัวอย่าง)

X = คะแนนรายข้อ

Y = คะแนนรวม

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนรายข้อ (Item) ของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum Y$ = ผลรวมของคะแนนรวม (Total) ของข้อที่เหลือ

$\sum XY$ = ผลรวมของผลคูณของคะแนน X และคะแนน Y

$\sum X^2$ = ผลรวมของกำลังสองของคะแนน X

$\sum Y^2$ = ผลรวมของกำลังสองของคะแนน Y

2.3 วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538: 200)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

n แทน จำนวนข้อสอบของแบบสอบถาม

S_i^2 แทน คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ

S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment) (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2546: 314)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy}	คือ	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
เมื่อ $\sum X$	คือ	ผลรวมของคะแนนชุด X
เมื่อ $\sum Y$	คือ	ผลรวมของคะแนนชุด Y
เมื่อ $\sum X^2$	คือ	ผลรวมของคะแนน X แต่ละตัวยกกำลังสอง
เมื่อ $\sum Y^2$	คือ	ผลรวมของคะแนน Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
เมื่อ $\sum XY$	คือ	ผลรวมของผลคูณระหว่าง X กับ Y
เมื่อ N	คือ	จำนวนสิ่งที่ศึกษา

3.2 หาค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอล (Canonical Correlation) โดยมีขั้นตอนดังนี้ (Pedhazur. 1997: 927-933)

3.2.1 กำหนดส่วนย่อยของเมตริกซ์ X กับ Y ให้อยู่ในรูปของซูปเปอร์เมตริกซ์ ดังนี้

$$R = \begin{bmatrix} R_{xx} & \cdots & R_{xy} \\ R_{yx} & \cdots & R_{yy} \end{bmatrix}$$

เมื่อ R	แทน	ซูปเปอร์เมตริกซ์ระหว่างสหสัมพันธ์ของตัวแปร แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน การสนับสนุน ของผู้ปกครอง บรรยากาศการเรียน การสอนและทักษะ พื้นฐานของการเรียนรู้
R_{xx}	แทน	เมตริกซ์สหสัมพันธ์ของชุดตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง บรรยากาศการเรียนการสอน X_p
R_{yy}	แทน	เมตริกซ์สหสัมพันธ์ของชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของ

การเรียนรู้ Y_q

R_{xy} แทน เมตริกซ์สหสัมพันธ์ของชุดตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
เจตคติต่อการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง
บรรยากาศการเรียนการสอน X_p กับชุดตัวแปรทักษะ
พื้นฐานของการเรียนรู้ Y_q

R_{yx} แทน ทรานสโพสของ R_{xy}

3.2.2 หาค่าเมตริกซ์ของ $R_{yy}^{-1}, R_{yx}, R_{xx}^{-1}, R_{xy}$ แล้วนำไปสร้างสมการดีเทอร์มิแนนต์ ดังนี้

$$|R_{yy}^{-1}R_{yx}R_{xx}^{-1}R_{xy} - \lambda I| = 0$$

เมื่อ R_{yy}^{-1} แทน อินเวอร์สเมตริกซ์ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกัน
ของชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้

R_{yx} แทน เมตริกซ์ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกัน
ของชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้

R_{xx}^{-1} แทน อินเวอร์สเมตริกซ์ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกัน
ของชุดตัวแปร แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน
การสนับสนุนของ ผู้ปกครอง บรรยากาศการเรียนการสอน

R_{xy} แทน เมตริกซ์ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแรงจูงใจใฝ่
สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน การสนับสนุนของ ผู้ปกครอง
บรรยากาศการเรียน การสอน (X) แต่ละตัวกับตัวแปรทักษะ
พื้นฐานของการเรียนรู้ (Y) แต่ละตัว

λ แทน ไอแกนแวลลูส์หรือความแปรปรวนของสหสัมพันธ์คาโนนิกอล

I แทน ไอเดนติตีเมตริกซ์

3.2.3 จากสมการดีเทอร์มิแนนต์จะได้สมการ Quadratic คือ

$$a\lambda^2 + b\lambda + c = 0$$

3.2.4 คำนวณหาค่า λ จากสูตร

$$\lambda = \frac{-b \pm \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a}$$

3.2.5 หาค่าสัมพันธคาโนนิกอล (R_c) โดยการถอดรากที่สองของ λ จาก
สูตร

$$R_c = \sqrt{\lambda}$$

λ แทน ความแปรปรวนที่ซ้อนทับกันของตัวแปรทั้งสองชุดและ
ค่าเท่ากับกำลังสองของสหสัมพันธ์

R_c แทน สหสัมพันธ์คาโนนิคอล

3.3 การทดสอบนัยสำคัญของสหสัมพันธ์คาโนนิคอล ทำได้โดยใช้วิธีการแจกแจงแบบไคสแควร์ตามวิธีการของ Barlette (บุญชม ศรีสะอาด. 2538: 46–66; อ้างอิงจาก (Pedhazur. 1997: 927-933)

$$X^2 = -\left[N-1-\frac{1}{2}(p+q+1)\right]\ln\Lambda, df = pq$$

เมื่อ X^2 แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบไคสแควร์

N แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

P แทน จำนวนตัวแปรอิสระ X

q แทน จำนวนตัวแปร Y

$\ln$ แทน ลอการิทึมฐาน e (natural logarithm)

Λ แทน Wilks' Lambda โดยคำนวณจากสูตร

$$\Lambda = (1-R_{c1}^2)(1-R_{c2}^2)\dots(1-R_{cj}^2)$$

3.4 การคำนวณหาค่า β_j ของตัวแปร Y (Pedhazur. 1997: 927 – 933)

$$\beta_j = \frac{1}{\sqrt{V_j R_{yy}}} V_j$$

เมื่อ β_j แทน ค่าน้ำหนักความสำคัญคาโนนิคอลของชุดที่ j (Function j)

V_j แทน ไอเกนเวกเตอร์ที่ j

V'_j แทน ทรานสโพสของ V_j

หาค่าของ V_j โดยแก้สมการต่อไปนี้

$$(R_{yy}^{-1} R_{yx} R_{xx}^{-1} R_{xy} - \lambda I) V_j = 0$$

3.5 การคำนวณหาค่า β_j ของตัวแปร X (Pedhazur. 1997: 927–933) ได้จากสมการดิเทอร์แนนท์

$$A = R_{xx} R_{xy} B D^{-1/2}$$

เมื่อ	A	แทน	เมตริกซ์ของน้ำหนักความสำคัญคาโนนิคอลของตัวแปร X ในแต่ละชุด
	B	แทน	เมตริกซ์ของน้ำหนักความสำคัญคาโนนิคอลของตัวแปร Y
	$D^{-1/2}$	แทน	Diagonal Matrix ที่มีสมาชิกเป็นส่วนกลับของรากที่สองของ λ
	R_{xx}	แทน	เมตริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ X
	R_{xy}	แทน	เมตริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ X กับตัวแปรตาม Y

3.6 การคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์โครงสร้าง (Structure Coefficient) ของตัวแปร X (Pedhazur. 1997: 933)

$$S_x = R_{xx} A$$

เมื่อ	S_x	แทน	เมตริกซ์ของสัมประสิทธิ์โครงสร้างของตัวแปร X
	R_{xx}	แทน	เมตริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ X
	A	แทน	เมตริกซ์ของน้ำหนักความสำคัญคาโนนิคอลของตัวแปร X ในแต่ละชุด

3.7 การคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์โครงสร้าง (Structure Coefficient) ของตัวแปร Y (Pedhazur. 1997: 933-934)

$$S_y = R_{yy} B$$

เมื่อ	S_y	แทน	เมตริกซ์ของสัมประสิทธิ์โครงสร้างของตัวแปร Y
	R_{yy}	แทน	เมตริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร Y
	B	แทน	เมตริกซ์ของน้ำหนักความสำคัญคาโนนิคอลของตัวแปร Y

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันและมีความชัดเจนในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการแปลผลดังนี้

X_1	แทน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
X_2	แทน	เจตคติต่อการเรียน
X_3	แทน	การสนับสนุนของผู้ปกครอง
X_4	แทน	บรรยากาศในการเรียนการสอน
Y_1	แทน	ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้
Y_2	แทน	ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร
k	แทน	คะแนนเต็มรายข้อ
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยรายข้อ
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	ชุด (Function)
$F(1)$	แทน	ชุด (Function) ที่ 1 ในการหาค่าน้ำหนักความสำคัญ
$F(2)$	แทน	ชุด (Function) ที่ 2 ในการหาค่าน้ำหนักความสำคัญ
λ	แทน	ค่าไอเกนแวลลูส์ (Eigen value)
R_c	แทน	ค่าสหสัมพันธ์คาโนนิกอล (Canonical Correlation)
Λ	แทน	Wilks' lamda
χ^2	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบไคสแควร์ (Chi-square)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนจากแบบสอบถามชุดตัวแปรปัจจัยบางประการ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติทางการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง และบรรยากาศในการเรียนการสอน กับคะแนนจากแบบวัดชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ ได้แก่ ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้ ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร

2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนชุดตัวแปรปัจจัยบางประการ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติทางการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง และบรรยากาศในการเรียนการสอน กับชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ ได้แก่ ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้ ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร

3. ค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอลระหว่างคะแนนชุดตัวแปรปัจจัยบางประการ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติทางการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง และบรรยากาศในการเรียนการสอน กับชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ ได้แก่ ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้ ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร

4. ค่าน้ำหนักความสำคัญคาโนคอลระหว่างคะแนนชุดตัวแปรปัจจัยบางประการ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติทางการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง และบรรยากาศในการเรียนการสอน กับชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ ได้แก่ ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้ ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลครบถ้วนตามแผนการวิจัยที่ได้กำหนดไว้แล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผล ดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนจากแบบสอบถามชุดตัวแปรปัจจัยบางประการ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติทางการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง และบรรยากาศในการเรียนการสอน กับคะแนนจากแบบวัดชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ ได้แก่ ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้ ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ไปคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 2

ตาราง 2 ค่าสถิติพื้นฐานของปัจจัยบางประการ 4 ปัจจัย และทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ 2 ด้านของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

ตัวแปร	K	$\bar{X}$	SD	การแปลความหมาย
ชุดตัวแปรปัจจัยบางประการ				
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_1)	24	3.779	.599	ค่อนข้างสูง
เจตคติต่อการเรียน (X_2)	20	3.707	.566	ค่อนข้างสูง
การสนับสนุนของผู้ปกครอง (X_3)	15	3.542	.718	ค่อนข้างสูง
บรรยากาศในการเรียนการสอน (X_4)	20	3.755	.613	ค่อนข้างสูง
ชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้				
ทักษะการเรียนรู้ (Y_1)	21	10.371	3.292	ปานกลาง
ทักษะการสื่อสาร (Y_2)	18	8.169	3.413	ปานกลาง

จากตาราง 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยรายข้อของชุดตัวแปรปัจจัยบางประการได้แก่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติทางการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง และบรรยากาศในการเรียนการสอน มีค่าเท่ากับ 3.779 3.707 3.542 และ 3.755 ตามลำดับ แสดงว่า คุณลักษณะของนักเรียนตามชุดตัวแปรปัจจัยบางประการอยู่ในระดับค่อนข้างสูงในทุกด้าน เมื่อพิจารณาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานในแต่ละตัวแปรปัจจัยบางประการมีค่าอยู่ระหว่าง .566 ถึง .718 โดยที่ตัวแปรการสนับสนุนของผู้ปกครอง มีการกระจายของคะแนนมากที่สุด รองลงมา คือ บรรยากาศในการเรียนการสอน ส่วนเจตคติต่อการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีการกระจายเท่า ๆ กัน

คะแนนจากแบบวัดชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้และทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.371 และ 8.169 แสดงว่าทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้มีค่าอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานแต่ละตัวของชุดตัวแปร พบว่า ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้ มีค่า 3.292 และทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารเท่ากับ 3.413 แสดงว่าตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร มีการกระจายมากกว่า

2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างชุดตัวแปรปัจจัยบางประการกับชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้

ชุดตัวแปรปัจจัยบางประการ ได้แก่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติทางการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครองและบรรยากาศในการเรียนการสอน กับชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ ได้แก่ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้ ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร

ผู้วิจัยนำคะแนนชุดตัวแปรปัจจัยบางประการ กับชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ไปหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายโดยใช้สูตรของเพียร์สันและทดสอบนัยสำคัญทางสถิติผลการวิเคราะห์ปรากฏดัง ตาราง 3

ตาราง 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างปัจจัยบางประการ 4 ปัจจัย กับทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ทั้งสองด้าน

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	Y ₁	Y ₂
X ₁	1.000	.580**	.431**	.459**	.111*	-.203
X ₂		1.000	.588**	.659**	.068	-.027
X ₃			1.000	.654**	-.072	-.159**
X ₄				1.000	.038	-.025
Y ₁					1.000	.570**
Y ₂						1.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างชุดตัวแปรปัจจัยบางประการ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติทางการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง และบรรยากาศในการเรียนการสอน มีอยู่ค่าระหว่าง .431 ถึง .659 ซึ่งสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว และพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ที่ได้ว่ามีค่าสูงเกินไปหรือไม่ หากค่าสหสัมพันธ์ที่ได้สูงเกินกว่า 0.70 ต้องตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2537: 89) เพื่อศึกษาว่าตัวแปรนั้นเกิดภาวะความเป็นพหุสัมพันธ์ (Multicollinearity) หรือไม่โดยการตรวจสอบจากค่า VIF ไม่ควรเกิน 10 ($VIF \leq 10$) (กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2548 : 370) ซึ่งผู้วิจัยพบว่าไม่มีคู่ใดที่เกิดปัญหาพหุสัมพันธ์ (Multicollinearity) สามารถนำไปวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลได้ทุกตัว

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ ได้แก่ ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้ ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร มีค่า .570 ซึ่งพบว่ามีค่าสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังไม่เกิดภาวะความเป็นพหุสัมพันธ์ (Multicollinearity) ของตัวแปรสามารถนำไปวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลได้

ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างชุดตัวแปรปัจจัยบางประการ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติทางการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง และบรรยากาศในการเรียนการสอน

กับ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ ได้แก่ ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้ ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร มีอยู่ค่าระหว่าง -.203 ถึง .111 โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการสนับสนุนของผู้ปกครองกับตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.ค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอลระหว่างชุดตัวแปรปัจจัยบางประการ กับชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้นำชุดตัวแปรปัจจัยบางประการ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติทางการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง และบรรยากาศในการเรียนการสอนกับชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ ได้แก่ ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้ และทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารมาหาค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอลซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 4

ตาราง 4 สหสัมพันธ์คาโนนิคอลระหว่างชุดตัวแปรปัจจัยบางประการ 4 ปัจจัย และทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ 2 ด้าน

Function	Canonical Correlation	Eigen value	Wilk'S Lambda	Chi- Square	df	Sig.
F	R_c	λ	Λ	χ^2		
1	.320**	.102	.930	23.316	8	.003
2	.150	.023	.978	7.306	3	.063

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่า สหสัมพันธ์คาโนนิคอลระหว่างชุดตัวแปรปัจจัยบางประการ 4 ปัจจัย และชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ 2 ด้านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ในฟังก์ชันที่ 1 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลมีค่าเท่ากับ .320 และกำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลมีค่าเท่ากับ .102 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสถิติดังนี้ ($R_{c1} = .320$; $R^2_{c1} = .102$; $\chi^2 = 23.316$; Sig = .003) โดยที่ตัวแปรคาโนนิคอลของทั้งสองชุดในฟังก์ชันที่ 1 มีความแปรปรวนร่วมกัน (Share variance) เท่ากับร้อยละ 10.2

ในฟังก์ชันที่ 2 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลมีค่าเท่ากับ .150 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าไม่พบความแปรปรวนร่วมกัน (Share variance) ระหว่างตัวแปรคาโนนิคอลของชุดตัวแปรปัจจัยบางประการ 4 ปัจจัย และชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ 2 ด้าน

4. คำนำน้หนักความสำคัญคาโนนิคอลระหว่างค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอลระหว่างชุดตัวแปรปัจจัยบางประการ กับชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ผู้วิจัยนำชุดตัวแปรปัจจัยบางประการ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง และบรรยากาศในการเรียนการสอน กับชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ได้แก่ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารมาหาคำนำน้หนักความสำคัญคาโนนิคอล เกณฑ์ในการพิจารณาคำนำน้หนักที่จะส่งผลเมื่อมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ .30 ซึ่งมากพอที่จะแปลความหมาย (Pedhazur, 1997: 934) ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 5

ตาราง 5 คำนำน้หนักความสำคัญคาโนนิคอลของชุดตัวแปรปัจจัยบางประการ 4 ปัจจัย และทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ 2 ด้าน

ประเภทของตัวแปร	ชื่อตัวแปร	ค่านำน้หนักความสำคัญ	
		F(1)	F(2)
ชุดตัวแปรปัจจัยบางประการ	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_1)	.234	-.926 ^a
	เจตคติต่อการเรียน (X_2)	.641 ^a	.010
	การสนับสนุนของผู้ปกครอง (X_3)	.132	-.297
	บรรยากาศในการเรียนการสอน (X_4)	.348 ^a	.157
ชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้	ทักษะการเรียนรู้ (Y_1)	.523 ^a	-1.099 ^a
	ทักษะการสื่อสาร (Y_2)	.605 ^a	1.056 ^a

^a ค่าที่มากกว่าหรือเท่ากับ .30

จากตาราง 5 พบว่า คำนำน้หนักความสำคัญคาโนนิคอลของชุดตัวแปรปัจจัยบางประการ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง และบรรยากาศในการเรียนการสอน กับ ชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ ได้แก่ ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้ ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร วิเคราะห์ข้อมูลแล้วได้ 2 ฟังก์ชัน แต่จะพิจารณาเฉพาะฟังก์ชันที่มีนัยสำคัญคือฟังก์ชันที่ 1 ดังนี้

ฟังก์ชันที่ 1 พบค่าน้ำหนักความสำคัญคาโนนิคอลของชุดตัวแปรปัจจัยบางประการตามลำดับ ดังนี้ เจตคติต่อการเรียน (.641) และบรรยากาศในการเรียนการสอน (.348) สำหรับชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ ค่าน้ำหนักความสำคัญคาโนนิคอลมีตามลำดับดังนี้ ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้ (.523) ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร (.605) แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีเจตคติต่อการเรียนดี และอยู่ในบรรยากาศการเรียนการสอนที่ดีด้วย ส่งผลซึ่งกันและกันกับทักษะการเรียนรู้ และส่งผลซึ่งกันและกันกับทักษะการสื่อสาร

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สังเขปวัตถุประสงค์ สมมติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการ ซึ่งได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง บรรยากาศในการเรียนการสอน กับทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ ด้านทักษะการเรียนรู้ และด้านทักษะการสื่อสาร และน้ำหนักความสำคัญคาโนนิกอลของปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้แต่ละด้านของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยมีสมมติฐานของการวิจัยว่า ปัจจัยบางประการมีความสัมพันธ์กับทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้แต่ละด้าน และมีปัจจัยอย่างน้อย 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้แต่ละด้านของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในช่วงชั้นที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนในสำนักงานเขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร 4 โรงเรียน จำนวน 4 โรงเรียน 318 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบสองขั้นตอน (Two - Stage Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นแบบวัด ส่วนที่สองเป็นแบบสอบถาม โดยอาศัยแนวทางตามตัวแปรที่ศึกษาจากงานวิจัยต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาของข้อคำถามตรงกับนิยามศัพท์ของตัวแปรในการศึกษาครั้งนี้ ทั้งสองส่วนมีรายละเอียดดังนี้ เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นตามวิธีของลิเคิร์ท มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ เพื่อวัดคุณลักษณะของปัจจัยด้านต่าง ๆ 4 ปัจจัย คือแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียน แบบสอบถามวัดการสนับสนุนของผู้ปกครอง แบบสอบถามวัดบรรยากาศการเรียนการสอน ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.894, 0.880, 0.900 และ 0.896 ตามลำดับ ส่วนที่สองเป็นแบบวัดทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้และแบบวัดทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.71 และ 0.76 ตามลำดับ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองในเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ พ.ศ.2552 โดยแจกเครื่องมือวัดจำนวน 335 ชุด ได้รับเครื่องมือที่มีความสมบูรณ์สำหรับนำไปวิเคราะห์ข้อมูลจำนวน 326 ชุด

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรม SPSS for window version 16.01 ในการหาค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปร สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation Coefficient) สหสัมพันธ์คาโนนิกอล (Canonical Correlation) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสหพันธ์คาโนนิกอล และหาค่าน้ำหนักความสำคัญคาโนนิกอล (Canonical Weight) ระหว่างชุดตัวแปรปัจจัยบางประการกับทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้แต่ละด้าน

สรุปผลการวิจัย

1. คะแนนเฉลี่ยรายข้อของชุดตัวแปรปัจจัยบางประการได้แก่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติทางการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง และบรรยากาศในการเรียนการสอน มีค่าเท่ากับ 3.779 3.707 3.542 และ 3.755 ตามลำดับ แสดงว่า คุณลักษณะของนักเรียนตามชุดตัวแปรปัจจัยบางประการอยู่ในระดับค่อนข้างสูงในทุกด้าน เมื่อพิจารณาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานในแต่ละตัวแปรปัจจัยบางประการมีค่าอยู่ระหว่าง .566 ถึง .718 โดยตัวแปรการสนับสนุนของผู้ปกครอง มีการกระจายของคะแนนมากที่สุด รองลงมา คือ บรรยากาศในการเรียนการสอน ส่วนเจตคติต่อการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีการกระจายเท่า ๆ กัน

คะแนนจากแบบวัดชุดตัวแปร ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้ ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.371 และ 8.169 แสดงว่า ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้มีค่าอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานแต่ละตัวของชุดตัวแปร พบว่า ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้ มีค่า 3.292 และ ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารเท่ากับ 3.413 แสดงว่าตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร มีการกระจายมากกว่า

2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างชุดตัวแปรปัจจัยบางประการ ซึ่งได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติทางการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง และบรรยากาศในการเรียนการสอน มีอยู่ค่าระหว่าง .431 ถึง .659 ซึ่งสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว ซึ่งผู้วิจัยพบว่า ไม่มีคู่ใดเกิดปัญหาความเป็นพหุสัมพันธ์ (Multicollinearity) สามารถนำไปวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลได้ทุกตัว

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ ซึ่งได้แก่ ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้ ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร มีค่า .570 ซึ่งพบว่ามีค่าสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังไม่เกิดความเป็นพหุสัมพันธ์ (Multicollinearity) ของตัวแปร สามารถนำไปวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลได้

ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างชุดตัวแปรปัจจัยบางประการ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติทางการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง และบรรยากาศในการเรียนการสอน กับ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ ได้แก่ ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้ ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร มีค่าระหว่าง -.203 ถึง .111 โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการสนับสนุนของผู้ปกครองกับตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. สหสัมพันธ์คาโนนิคอลระหว่างชุดตัวแปรปัจจัยบางประการ 4 ปัจจัย ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง และบรรยากาศในการเรียนการสอน กับ ชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ ได้แก่ ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้ ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร

ในฟังก์ชันที่ 1 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลมีค่าเท่ากับ .320 และกำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลมีค่าเท่ากับ .102 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($R_{c1} = .320$; $R^2_{c1} = .102$; $\chi^2 = 23.316$; Sig = .003) โดยที่ตัวแปรคาโนนิคอลของทั้งสองชุดในฟังก์ชันที่ 1 มีค่าความแปรปรวนร่วมกัน (Share variance) เท่ากับร้อยละ 10.2

4. คำนำนั้ความสำคัญคาโนนิคอลของชุดตัวแปรปัจจัยบางประการ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง และบรรยากาศในการเรียนการสอน กับ ชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ได้แก่ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้ ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารมีดังนี้

ฟังก์ชันที่ 1 คำนำนั้ความสำคัญคาโนนิคอลของชุดตัวแปรปัจจัยบางประการตามลำดับมีดังนี้ เจตคติต่อการเรียน (.641) บรรยากาศในการเรียนการสอน (.348) สำหรับชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ คำนำนั้ความสำคัญคาโนนิคอลมีตามลำดับดังนี้ ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้ (.523) ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร (.605) แสดงว่านักเรียนที่มีเจตคติต่อการเรียนดี และอยู่ในบรรยากาศการเรียนการสอนที่ดีด้วย ส่งผลให้ทักษะการเรียนรู้และทักษะการสื่อสารดีด้วย

อภิปรายผล

ผลการศึกษาค้นคว้าอภิปรายได้ดังนี้

1. สหสัมพันธ์คาโนนิคอลระหว่างชุดตัวแปรปัจจัยบางประการ 4 ปัจจัย ได้แก่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติทางการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง และบรรยากาศในการเรียนการสอน และชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ 2 ด้าน ได้แก่ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้และทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร ในฟังก์ชันที่ 1 มีค่าเท่ากับ .320 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ว่า มีปัจจัยบางประการคือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง และบรรยากาศในการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้แต่ละด้านและส่งผลต่อทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้แต่ละด้านของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุนิสา ละวรรณวงษ์ (2544: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการเรียนของนักศึกษา กลุ่มสถาบันราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคตะวันตก พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลเชิงบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษานั้นคือ เจตคติต่อการเรียน นอกจากนี้สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (มิ่งขวัญ บุญยานันต์. 2546: 30; อ้างอิงจาก สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และ

เทคโนโลยี. 2529: 301) ได้ศึกษาการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ของประเทศไทย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วประเทศ พบว่า การสนับสนุนของบิดามืออาชีพต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปลายปีของนักเรียน และการวิจัยของสมศักดิ์ ชินพันธ์ (2523: บทคัดย่อ) กล่าวถึงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในชั้นเรียนว่านักเรียนที่มีความสัมพันธ์กับครูที่ดี มีผลการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ไม่มีความสัมพันธ์กับครู

2. คำนำหนักความสำคัญคานาโนคอลระหว่างชุดตัวแปรปัจจัยบางประการ 4 ปัจจัย และชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ 2 ด้าน

ฟังก์ชันที่ 1 ผู้วิจัยพบว่าคำนำหนักความสำคัญคานาโนคอลของชุดตัวแปรปัจจัยบางประการตามลำดับดังนี้คือ เจตคติต่อการเรียน(.641) และบรรยากาศในการเรียนการสอน(.348) สำหรับชุดตัวแปรทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ คำนำหนักความสำคัญคานาโนคอลมีตามลำดับดังนี้ ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้ (.523) ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร (.605) แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีเจตคติต่อการเรียนดี และอยู่ในบรรยากาศการเรียนการสอนที่ดี ทำให้ทักษะการเรียนรู้ และทักษะการสื่อสารดี ซึ่งสอดคล้องกับ พันธุ์ศรี สิทธิชัย (2529: 60-61) ที่ได้ศึกษาเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่างกัน และคอยโว (Koivo. 1983:2524- A) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ด้านเจตคติต่อการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีเจตคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และสอดคล้องกับ โรไมน์ (Romine. 1974: 139-143) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่า ลักษณะสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่ดีจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เนื่องจาก วิธีเรียนหรือทักษะทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพของแต่ละคนขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมประมาณร้อยละ 10-15 (Maddox. 1963: 9)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนในเขตราชเทวี สังกัดกรุงเทพมหานคร มีทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้และทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร อยู่ในระดับปานกลาง มีส่วนสำคัญทำให้ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนของผู้ปกครอง และบรรยากาศในการเรียนการสอน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 พัฒนาทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้ ของนักเรียนให้สูงขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลบอกว่ายังอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสามารถพัฒนาได้โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผู้เรียนเป็นสำคัญใช้กระบวนการแสวงหาความรู้ที่หลากหลาย ฝึกฝนให้มีความสามารถในการรวบรวมข้อมูล รู้จักแหล่งที่อยู่ของข้อมูล สร้างความเข้าใจได้ง่าย วิเคราะห์ข้อมูลเป็น และสามารถสังเคราะห์ข้อมูลเก่าให้เป็นข้อมูลใหม่ ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ และประเมินผล

การเรียนรู้ด้วยตนเองสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และมีวิธีแสวงหาความรู้โดยอาศัยสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ และพัฒนาทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารของนักเรียนให้สูงขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลบอกว่ายังอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสามารถพัฒนาได้โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝน และแสดงออกให้มากขึ้น รวมทั้งให้สนใจเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ รอบตัวนักเรียน ฝึกฝนเกี่ยวกับการส่งและรับข่าวสารข้อมูล ด้วยการวิเคราะห์ข่าวสาร สรุปความ ขยายความ และจัดระบบข้อมูล ประยุกต์ใช้ข่าวสาร โดยเน้นการเลือกใช้วิธีการหรือเครื่องมือในการสื่อสารได้เหมาะสมกับสถานการณ์ตามที่นักเรียนคุ้นเคยในสังคมปัจจุบันอยู่แล้ว และควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติต่อการเรียนรู้ให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งทำได้โดยช่วยให้นักเรียนมีความรู้วิธีการเรียนรู้ที่ถูกต้องเหมาะสม มีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนรู้ และให้นักเรียนมีแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ในทางที่ดีรวม ทั้งการสนับสนุนให้ผู้เรียนอยู่ในบรรยากาศของการเรียนการสอนที่ดีมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้เรียนกับครูผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับเพื่อนในชั้นรวมถึงสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบๆ การจัดการเรียนการสอน ได้แก่ สภาพการณ์ทางด้านการเรียนสภาพการณ์ทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สภาพอาคารเรียน ห้องเรียน ที่อาจารย์หรือโรงเรียนจัดขึ้นเพื่อให้นักเรียนสนใจที่จะเรียนรู้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์คาโนคัลระหว่างชุดตัวแปรปัจจัยที่เกี่ยวข้องด้านอื่นๆ เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละกลุ่มสาระ หรือตัวแปรที่เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์อื่น เช่น ความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลา กับตัวแปรตามในครั้งนี้ เพื่อจะได้ทราบว่าตัวแปรใดที่ส่งผลต่อตัวแปรตามบ้าง แล้วจะได้ส่งเสริมหรือพัฒนาในเรื่องนั้นๆ ต่อไป

2.2 ควรทำวิจัยในกรณีนี้กับกลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นอื่นๆ ด้วยเพื่อให้ทราบว่า หากกลุ่มตัวอย่างในอีกระดับของวัยและระดับการศึกษา ผลที่ได้รับจะเปลี่ยนแปลงไปมากน้อยเพียงไร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัลยา วาณิชย์ปัญญา. (2548). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. กรุงเทพฯ : บริษัทธรรมสาร จำกัด
- กฤษณ์ คำชาย. (2540). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : DESKTOP
- จริย์ สุวดี. (2543). กล้าคิดกล้าเผชิญ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ดาระณี พัฒนศักดิ์บุญโญ. (2538). ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจิระประวัตวิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์. ปรินิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ดุษฎี โยเหลา. (2541). เอกสารคำสอนวิชา วป 712 สถิติเพื่อการสื่อสารวิเคราะห์ข้อมูลทางพฤติกรรมศาสตร์. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทัศนีย์ เจริญเลิศ. (2538). ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาขุมวิทยา อำเภอขามเฒ่าบุรี จังหวัดกำแพงเพชร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ธำรงค์ศักดิ์ หมั่นจักร. (2522, พฤศจิกายน-ธันวาคม). บรรยากาศของห้องเรียนกับการเรียนรู้ของนักเรียน. ข่าวการวิจัยการศึกษา 6 : 10 -13
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2521, 17 สิงหาคม). นักบริหาร : ผู้สร้างบรรยากาศของการเรียนรู้. วารสารครู. (11 :8)
- นพรัตน์ เอี่ยมมอญ. (2539). การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นิตยา วิโยจนวนวงศ์. (2543). รายงานการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณี นักศึกษาชั้นปี 1 สถาบันราชภัฏสวนดุสิต. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- นิภาพร จินดาวัฒน์. (2512). ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนกับความสามารถในการปรับตัวในสังคม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 44 หน้า. อัดสำเนา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2538). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

- บุษกร เพชรวิวรรธน์. (2519). ทศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อครูในโรงเรียนภาคกลาง. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 78 หน้า. อัดสำเนา
- ประกายทิพย์ พิชัย. (2539). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประดิษฐ์ อุปรมย์. (2523). การจัดบรรยากาศในชั้นเรียน. เอกสารการสอนชุดระบบการเรียนการสอนสารมวลชนจำกัด. 273 หน้า
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). ทศนคติ : การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย . กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ปรียาภรณ์ เพ็ญสุขใจ. (2542). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน : กรณีศึกษาจากนักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรภาคพิเศษ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2529). การวิเคราะห์ข้อมูลระดับมัลติแวร์เทในทางสังคมและพฤติกรรมศาสตร์ : กรณีเทคนิค MMR และ CCA. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- พันธ์ศรี สิทธิชัย. (2529). เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อวิธีสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการสอนโดยใช้เพลงประกอบและด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- พรรณี ชูทัยเจนจิต. (2533). ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรม. ใน จิตวิทยาพื้นฐานเพื่อการแนะแนว กรุงเทพฯ : สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย. ถ่ายเอกสาร.
- เพ็ญจันทร์ สังข์แก้ว. (2545). ศักยภาพของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ. เพชรบูรณ์. สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์
- เพราพรรณ เปลี่ยนภู. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. ถ่ายเอกสาร
- ภุชงค์ เลาสีริวงศ์. (2535). การเปรียบเทียบสภาพปัญหาในด้านการปรับตัวและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มาลี ไชยเสนา. (2542). การศึกษาพฤติกรรมกรรมการแสวงหาและการใช้สารนิเทศของนักศึกษาสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี. อุบลราชธานี. สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี
- มิ่งขวัญ บุญยานันต์. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพระหฤทัยนันทบุรี อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี. สารนิพนธ์

- กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รพีพรรณ สุธาปัญญกุล. (2541). การศึกษาทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา.พิมพ์ครั้งที่ 5.กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2543). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้.พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพฯ.สุวีริยาสาส์น.
- วรรณดี แสงประทีปทอง. (2536). การวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนคัล. ใน ข่าวสารวิจัยการศึกษา. เมษายน – พฤษภาคม. 16(4) : 3-11.
- วสันต์ บันลือทรัพย์. (2546). ทัศนคติต่อโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดเพชรบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิจิตร อาวะกุล. (2542). เทคนิคมนุษย์สัมพันธ์. กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พรี้นติ้งเฮ้าส์.
- วิชา ทรวงแสง. (2541). รายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบเสริมสร้างนิสัยการอ่าน สำหรับ สถาบันราชภัฏ. พระนครศรีอยุธยา : สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- วิชาการ.กรม. กองวิจัยการศึกษา. (2523). การประเมินผลการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 ในปีการศึกษา 2522. วารสารวิจัยการศึกษา. 1 - 28 มีนาคม 2523
- วิชาการ.กรม. (2544). คู่มือหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- วิชาการ.กรม. (2542ก). ศักยภาพของเด็กไทย.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2542ข). สรุปผลการสังเคราะห์วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับศักยภาพของเด็กไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- วิภาพร มาพบสุข. (2543). มนุษย์สัมพันธ์. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ศิริรัตน์ ภูสกลเจริญศักดิ์. (2531). ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีของโรเจอร์สที่มีต่อ ทัศนคติในการเรียนของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร . ถ่ายเอกสาร.
- สมพร สุทัศนีย์. (2542). มนุษย์สัมพันธ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมยศ นาวิการ. (2543). การบริหารและพฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรุงธนพัฒนา.
- สมสรร วงษ์อยู่น้อย. (2544). แบบทดสอบสถานการณ์. ใน การวัดและประเมินทางการศึกษา (เอกสารประกอบการอบรม). สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา.กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สำราญ มีแจ้ง. (2544). สถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : นิชนแอตเวอร์ไทซ์กรุ๊ป
- สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. (2526). เทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรพหุคูณ. กรุงเทพฯ : บริษัทศึกษาพร จำกัด.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 . กรุงเทพฯ : พริกหวาน กราฟฟิก.
- ลีธม ไชยสร. (2511). ลักษณะของครูที่ดีในทัศนะของนักเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนไตรมิตร วิทยาลัย ปีการศึกษา 2510. วิทยานิพนธ์ ค.ม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : 58 หน้า. อัดสำเนา
- สุชา จันทรเอม. (2539). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชาดา ไทยแท้. (2548). การศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อศักยภาพทางการพัฒนาของนักเรียน ระดับประถมศึกษาในโครงการพัฒนาอัจฉริยภาพทางคณิตศาสตร์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2537). เทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวสำหรับการวิจัยทาง สังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : เลียงเชียง.
- สุนิสา ละวรรณวงษ์. (2544). รายงานการวิจัยเรื่องปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษากลุ่มสถาบันราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคตะวันตก. กาญจนบุรี : สถาบันราช ภัฏกาญจนบุรี.
- สุนิสา มุลผล. (2547). การศึกษาความสัมพันธ์ค่าโนนคอสระหว่างเชาว์ปัญญาทางอารมณ์กับการคิด อย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การวัดผล การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุพจน์ สิ้นสุวงศ์วัฒน์. (2527). การสร้างแบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิทย์ มุลคำ; และ อรทัย มุลคำ. (2543). เรียนรู้สู่ศรัทธาอาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : บริษัท ที.พี.ปริ้นท์ จำกัด.
- สุดถัย มุขยวงศา. (2533). ผลการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มโดยแนวความคิดแบบพิจารณา ความเป็นจริงที่มีต่อนิสัยและทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(จิตวิทยา). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- สุนิสา ละวรรณวงษ์. (2543). ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มสถาบัน ราชภัฏ เขตภูมิศาสตร์ภาคตะวันตก. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- สุพิชญา ชีระกุล; และคนอื่นๆ. (2524). การนิเทศการศึกษาวិทยากร. 320 หน้า
- โสมระวี นักรบ. (2543). ผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการเรียนรู้ด้วยตนเองจากอินเทอร์เน็ต โดยวิธีการค้นพบแบบแนะนำและไม่แนะนำ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- องอาจ นัยพัฒน์. (2544). การวัดเจตคติตามวิธีของไลเคอร์ท. ใน การวัดและประเมินทางการศึกษา (เอกสารประกอบการอบรม). สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา. กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อมรวิรัช นาคทรพ. (2542). คุณภาพและการประกันคุณภาพในวิถีทรรศน์การปฏิรูปอุดมศึกษา ไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- อรพินท์ หิรัญ. (2528). ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อ อาชีพบรรณารักษ์. วิทยานิพนธ์ กศม.(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร . อัดสำเนา.
- อำพัน ทันสม. (2535). ผลของการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบเหตุผลอารมณ์ที่มี ต่อทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองสรวงวิทยาจังหวัด ร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- อารี พันธุ์ณี. (2545). การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์สู่ความเป็นเลิศ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา
- _____. (2542). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : เลิฟแอนด์เลิฟเพรส จำกัด.
- Anastasi, A. (1990). *Psychological Testing*. 6th ed. New York : Macmillan Publishing Company.
- Anderson, Mary J. (1981). *Effects of Classroom Social Climate on Individual Aiming*. in American Educational Research. Journal 27.
- Anderson, John W. (1964). *Motive in Fantasy Action and Society*. New Delhi : Affiliated.
- Baron, Robert A. (1990). *Psychology : The Essential science*. Boston : Allyn and Baco
- Bernard, Harold W. (1960). *Mental Health for Classroom*. New York. Mcgraw Hill Book Company. 498 p.
- Bledsoe, Joseph C. (1971, November). *Factor Related to Pupil Observation Reports of Teacher5 and Attitude Toward Their Teacher*. Journal of Educational Research. 65 : 121–122.
- Bruner, Jerome S. (1961). *The Process of Education Internaitonal*. Cambridge. Harvard University Press.
- Bush, R.N. (1942). *A Study of Student–Teacher Relationship*. Journal of Educational Research. 35 : 645 – 656.

- Chramm, Wilbur. (1963). *The Science of Human Communication*. New York: Basic Books Inc.
- Cowell, M.D; & Entwistce, N.J. (1971, May). *The Relationship Between Personality Study Attude and Academic Achivement in Techinical College*. The British of Educational Psychology. 85- 89.
- Guilford, J.P. (1959), *Personallity*. New York : McGraw-Hill Book
- Hermans, H.J. (1970, August). *A Questionnaire Measure of Achievement Motivation*. Journal of Applied Psychology, 32 (5) : 54.
- Jakobovits. (1971). *Teaching Language as Communication*. Oxford : Oxford University Press.
- John, T.F. (1975, April). *The Application of The Theory of Discourse Analysis*. Singapore.
- Johnson, M. A. (May, 1977). *Study of Reference Skills Collection of papers*. Bangkok.
- Kagan J. ; segal. (1992). *Psychology and Introduction*. New York : Harcourt Jouanovich Inc.
- Kandel ; Lesser. (1962). *Child Development*. Philadelphia. W.B. Sanders Company.
- Kawano, R. (1992, January). *A Cross-Cultural Comparison of Perceptions of Success and Failure in Sport and School Areas between Japanese and Amercan Students*. Dissertation Abstracts International, 24 (4) : 593.
- Koivo, D. (1983, February). *The Relationship of Student Perception of Study Habits and Attitudes Based on Differences in Sex, and Acdemic Achievement*. Dissertation Abstracts International. Vol (43) : 262–4A.
- Koontz, H; Donnell, C; and Weibrich, H. (1986). *Essential of Management News*. Mc Graw–Hill Book Company.
- Likert.R. (1967). *The Method of Constructing Attitude Scale*. in Fishbein Martin. Reading in Attitude Theory and Measurement.pp.90-95. New York. John Wiley and Sons
- Lingren. (1969). *Modern Language Test*. New York : Harcout Brace Jovanovich.
- Maddox. (1963). *Teaching Language as Communication*. Oxford : Oxford University Press.
- Marx, Melvin H. (1970). *Learning : Interactions*. New York : Macmillan.
- McClelland, David C. and others. (1953). *The Achievement Motive*. New York : Appleton Century Crolts.
- McClelland, David C. (1961). *The Achievement Society*. New York : Prentice - Hall.

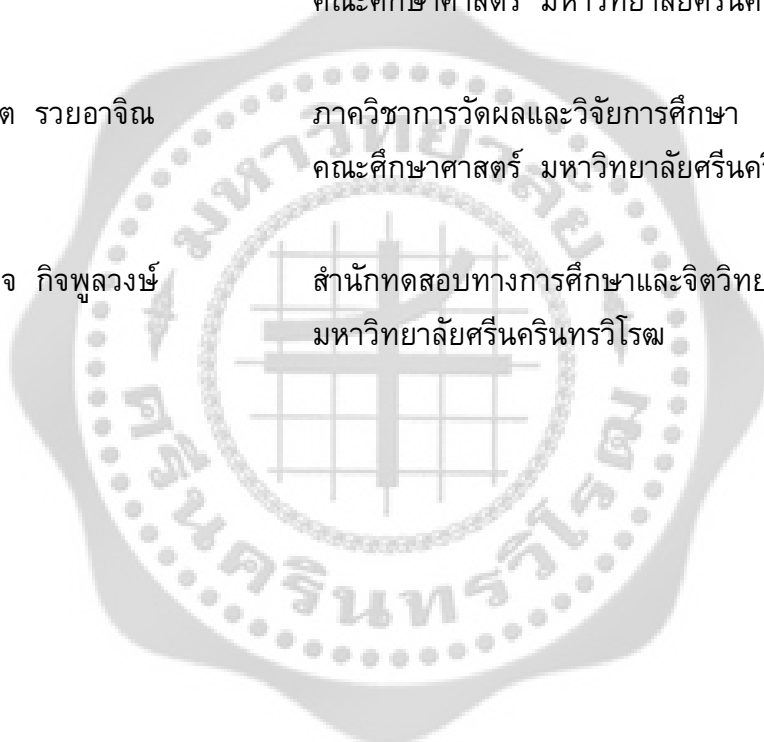
- Nawarre, Gory B. (1965, 7 March). *An Investigation of Two Elementary Environments on Measures of Creativity*. Master Abstracts : 3 .
- Obertruffer Dolbert. (1945). *School Mental Education*. New York, Harper and Brothers. 454 p.
- Pedhazur, Eliazar J. (1997). *Multiple Regression In Behavioral Research*. 3rd ed. Four Wort: Harcourt Brace College.
- Quellmalz, Edy S. (1985, October), *Needed : Better Method for Testing Higher-Order Thinking Skill*. in Educational Leadership. 43(2) : 29-35.
- Richards, Jack C. (1998). *Beyond Training : Perspectives on Language Teacher Education*. Cambridge. Cambridge University Press.
- Romine. (1974). *Speech Acts*. New York : Cambridge University Press
- Smith, Edward W; et al. (1961). *The Educational's Encyclopedis*. Prentice-Hall Inc., Englewood Clif. 914 p.
- Stiles, Lindly J and Dorsey, Mattie F. (1950). *Democratic Teaching in Secondary School*. J.B. Lippincott Company. New York. 579 p.
- Strang, Ruth M. (1958). *Group Work in Education*. New York. 322 p.
- Tiedman, S.C. (1942). *A Study of pupil – Teacher Relationships* in Journal of Education Research. 35 : 657–644.
- Thornberg, Hershel D. (1985 , January). *Attitudinal Determinants in Holding Drop Out in School*. in The Journal of Educational Research. Vol(168) :181–185.
- Thurstone, L.L. (1936). *Attitude Theory and Measurement*. New York : John Wiley and Sons.
- Wallace, Michael J. (1980). *Study Skills in English*. Cambridge. Cambridge University Press.
- Weiner Bernard. (1986). *An Attribution Theory of Achievement Motivation and Emotion*. New York : Springer-Verlag.
- Woolfolk, Anita E. (1993). *Eductional psychology*. Boston, Massachusetts. Allyn and Bacon. Inc.
- Yorkey, Richard C. (1970). *Study Skills For Students of English as a Second Language*. New York : McGrawHill Book Company.

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

- 1.รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 2.รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์ ข้าราชการบำนาญ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 3.อาจารย์ ดร.ละเอียต รัชษ์เฝ้า ข้าราชการบำนาญ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 4.อาจารย์ชวลิต รวยอาจิน ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 5.อาจารย์สมกิจ กิจพูลวงษ์ สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตาราง 6 ตารางค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้

ทักษะพื้นฐาน ของการเรียนรู้	ข้อ	IOC	ผลการ คัดเลือก	ทักษะพื้นฐาน ของการเรียนรู้	ข้อ	IOC	ผลการ คัดเลือก
ด้านทักษะการ เรียน	1	1	นำไปใช้	ด้านทักษะการ สื่อสาร	1	0.6	นำไปใช้
	2	0.8	นำไปใช้		2	0.6	นำไปใช้
	3	1	นำไปใช้		3	0.6	นำไปใช้
	4	1	นำไปใช้		4	1	นำไปใช้
	5	0.6	นำไปใช้		5	1	นำไปใช้
	6	1	นำไปใช้		6	1	นำไปใช้
	7	0.6	นำไปใช้		7	1	นำไปใช้
	8	0.6	นำไปใช้		8	0.6	นำไปใช้
	9	0.6	นำไปใช้		9	1	นำไปใช้
	10	0.6	นำไปใช้		10	0.6	นำไปใช้
	11	0.6	นำไปใช้		11	0.6	นำไปใช้
	12	1	นำไปใช้		12	1	นำไปใช้
	13	0.8	นำไปใช้		13	1	นำไปใช้
	14	0.8	นำไปใช้		14	0.8	นำไปใช้
	15	0.8	นำไปใช้		15	0.6	นำไปใช้
	16	0.8	นำไปใช้		16	0.6	นำไปใช้
	17	0.8	นำไปใช้		17	1	นำไปใช้
	18	0.8	นำไปใช้		18	1	นำไปใช้
	19	1	นำไปใช้				
	20	1	นำไปใช้				
	21	1	นำไปใช้				

ตาราง 7 ตารางค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามวัดปัจจัยบางประการ

ปัจจัยบาง ประการ	ข้อ	IOC	ผลการ คัดเลือก	ปัจจัยบาง ประการ	ข้อ	IOC	ผลการ คัดเลือก
ด้านแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์	1	1	นำไปใช้	ด้านเจตคติต่อ การเรียนรู้	1	1	นำไปใช้
	2	0.8	นำไปใช้		2	1	นำไปใช้
	3	1	นำไปใช้		3	1	นำไปใช้
	4	0.8	นำไปใช้		4	0.8	นำไปใช้
	5	0.8	นำไปใช้		5	0.8	นำไปใช้
	6	1	นำไปใช้		6	1	นำไปใช้
	7	0.8	นำไปใช้		7	1	นำไปใช้
	8	1	นำไปใช้		8	1	นำไปใช้
	9	0.8	นำไปใช้		9	1	นำไปใช้
	10	1	นำไปใช้		10	0.8	นำไปใช้
	11	1	นำไปใช้		11	1	นำไปใช้
	12	0.6	นำไปใช้		12	1	นำไปใช้
	13	1	นำไปใช้		13	0.8	นำไปใช้
	14	1	นำไปใช้		14	1	นำไปใช้
	15	1	นำไปใช้		15	1	นำไปใช้
	16	1	นำไปใช้		16	1	นำไปใช้
	17	1	นำไปใช้		17	0.6	นำไปใช้
	18	1	นำไปใช้		18	1	นำไปใช้
	19	1	นำไปใช้		19	1	นำไปใช้
	20	1	นำไปใช้		20	1	นำไปใช้
	21	1	นำไปใช้				
	22	1	นำไปใช้				
	23	1	นำไปใช้				
	24	1	นำไปใช้				

ตาราง 7 (ต่อ)

ปัจจัยบาง ประการ	ข้อ	IOC	ผลการ คัดเลือก	ปัจจัยบาง ประการ	ข้อ	IOC	ผลการ คัดเลือก
ด้านการ สนับสนุนของ ผู้ปกครอง	1	1	นำไปใช้	ด้านบรรยากาศ ในการเรียนการ สอน	1	1	นำไปใช้
	2	1	นำไปใช้		2	1	นำไปใช้
	3	1	นำไปใช้		3	1	นำไปใช้
	4	1	นำไปใช้		4	1	นำไปใช้
	5	0.8	นำไปใช้		5	1	นำไปใช้
	6	0.8	นำไปใช้		6	1	นำไปใช้
	7	1	นำไปใช้		7	1	นำไปใช้
	8	0.8	นำไปใช้		8	0.8	นำไปใช้
	9	1	นำไปใช้		9	1	นำไปใช้
	10	1	นำไปใช้		10	1	นำไปใช้
	11	1	นำไปใช้		11	1	นำไปใช้
	12	1	นำไปใช้		12	0.8	นำไปใช้
	13	1	นำไปใช้		13	1	นำไปใช้
	14	1	นำไปใช้		14	1	นำไปใช้
	15	0.8	นำไปใช้		15	1	นำไปใช้
			นำไปใช้		16	1	นำไปใช้
			นำไปใช้		17	1	นำไปใช้
			นำไปใช้		18	1	นำไปใช้
					19	1	นำไปใช้
					20	1	นำไปใช้

ตาราง 8 ตารางค่าความยาก (p)และอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้

ทักษะพื้นฐาน ของการเรียนรู้	ข้อ	(p)	(r)	ผลการ คัดเลือก	ทักษะพื้นฐาน ของการเรียนรู้	ข้อ	(p)	(r)	ผลการ คัดเลือก
ด้านทักษะการ เรียน	1	.44	.47	นำไปใช้	ด้านทักษะ การสื่อสาร	1	.83	.27	นำไปใช้
	2	.39	.63	นำไปใช้		2	.78	.47	นำไปใช้
	3	.47	-.04	ปรับปรุง		3	.42	.20	นำไปใช้
	4	.89	.23	นำไปใช้		4	.39	.54	นำไปใช้
	5	.42	.22	นำไปใช้		5	.33	-.05	ปรับปรุง
	6	.83	.36	นำไปใช้		6	.17	.08	ปรับปรุง
	7	.94	.36	นำไปใช้		7	.25	.40	นำไปใช้
	8	.11	-.02	ปรับปรุง		8	.69	.44	นำไปใช้
	9	.75	.20	นำไปใช้		9	.50	.22	นำไปใช้
	10	.67	-.03	ปรับปรุง		10	.28	.26	นำไปใช้
	11	.44	.20	นำไปใช้		11	.58	.47	นำไปใช้
	12	.28	.29	นำไปใช้		12	.86	.26	นำไปใช้
	13	.81	.53	นำไปใช้		13	.67	.28	นำไปใช้
	14	.81	.47	นำไปใช้		14	.58	.29	นำไปใช้
	15	.28	.20	นำไปใช้		15	.22	.29	นำไปใช้
	16	.33	.36	นำไปใช้		16	.58	.40	นำไปใช้
	17	.86	.63	นำไปใช้		17	.53	.49	นำไปใช้
	18	.39	.35	นำไปใช้		18	.25	.18	นำไปใช้
	19	.47	.43	นำไปใช้					
	20	.31	.42	นำไปใช้					
	21	.44	.49	นำไปใช้					

ตาราง 9 ตารางค่าอำนาจจำแนก (Item-Total) ของแบบสอบถามวัดปัจจัยบางประการ

ปัจจัยบาง ประการ	ข้อ	(Item- Total)	ผลการ คัดเลือก	ปัจจัยบาง ประการ	ข้อ	(Item- Total)	ผลการ คัดเลือก
ด้านแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์	1	.30	นำไปใช้	ด้านเจตคติต่อ การเรียนรู้	1	.61	นำไปใช้
	2	.55	นำไปใช้		2	.49	นำไปใช้
	3	.50	นำไปใช้		3	.50	นำไปใช้
	4	.61	นำไปใช้		4	.48	นำไปใช้
	5	.39	นำไปใช้		5	.40	นำไปใช้
	6	.36	นำไปใช้		6	.32	นำไปใช้
	7	.51	นำไปใช้		7	.61	นำไปใช้
	8	.48	นำไปใช้		8	.49	นำไปใช้
	9	.37	นำไปใช้		9	.52	นำไปใช้
	10	.48	นำไปใช้		10	.54	นำไปใช้
	11	.56	นำไปใช้		11	.55	นำไปใช้
	12	.54	นำไปใช้		12	.41	นำไปใช้
	13	.50	นำไปใช้		13	.40	นำไปใช้
	14	.57	นำไปใช้		14	.51	นำไปใช้
	15	.38	นำไปใช้		15	.43	นำไปใช้
	16	.42	นำไปใช้		16	.47	นำไปใช้
	17	.52	นำไปใช้		17	.30	นำไปใช้
	18	.45	นำไปใช้		18	.42	นำไปใช้
	19	.59	นำไปใช้		19	.41	นำไปใช้
	20	.51	นำไปใช้		20	.57	นำไปใช้
	21	.44	นำไปใช้				
	22	.54	นำไปใช้				
	23	.50	นำไปใช้				
	24	.47	นำไปใช้				

ตาราง 9 (ต่อ)

ปัจจัยบาง ประการ	ข้อ	(Item- Total)	ผลการ คัดเลือก	ปัจจัยบาง ประการ	ข้อ	(Item- Total)	ผลการ คัดเลือก
ด้านการ สนับสนุนของ ผู้ประกอบการ	1	.47	นำไปใช้	ด้านบรรยากาศ ในการเรียนการ สอน	1	.48	นำไปใช้
	2	.46	นำไปใช้		2	.49	นำไปใช้
	3	.41	นำไปใช้		3	.54	นำไปใช้
	4	.76	นำไปใช้		4	.50	นำไปใช้
	5	.76	นำไปใช้		5	.48	นำไปใช้
	6	.76	นำไปใช้		6	.60	นำไปใช้
	7	.56	นำไปใช้		7	.56	นำไปใช้
	8	.62	นำไปใช้		8	.37	นำไปใช้
	9	.43	นำไปใช้		9	.54	นำไปใช้
	10	.43	นำไปใช้		10	.54	นำไปใช้
	11	.50	นำไปใช้		11	.52	นำไปใช้
	12	.55	นำไปใช้		12	.68	นำไปใช้
	13	.47	นำไปใช้		13	.48	นำไปใช้
	14	.43	นำไปใช้		14	.61	นำไปใช้
	15	.40	นำไปใช้		15	.45	นำไปใช้
					16	.61	นำไปใช้
					17	.63	นำไปใช้
					18	.68	นำไปใช้
					19	.53	นำไปใช้
					20	.59	นำไปใช้

ตาราง 10 ตารางค่าความยาก อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้หลังการใช้เครื่องมือ

ทักษะพื้นฐาน ของการเรียนรู้	ข้อ	(p)	(r)	ทักษะพื้นฐาน ของการเรียนรู้	ข้อ	(p)	(r)
ด้านทักษะการ เรียน	1	.45	.33	ด้านทักษะการ สื่อสาร	1	.65	.43
	2	.40	.22		2	.76	.47
	3	.49	.37		3	.40	.50
	4	.68	.58		4	.20	.28
	5	.32	.24		5	.42	.34
	6	.73	.50		6	.37	.42
	7	.72	.49		7	.34	.44
	8	.37	.24		8	.42	.34
	9	.62	.47		9	.29	.29
	10	.78	.37		10	.36	.40
	11	.51	.48		11	.42	.49
	12	.31	.51		12	.67	.57
	13	.53	.54		13	.36	.47
	14	.58	.52		14	.41	.54
	15	.21	.26		15	.32	.45
	16	.41	.46		16	.42	.29
	17	.53	.43		17	.45	.37
	18	.35	.40		18	.42	.44
	19	.31	.35				
	20	.24	.26				
	21	.41	.24				
ความเชื่อมั่น (KR-20)		0.71		ความเชื่อมั่น (KR-20)		0.76	

ตาราง 11 ตารางค่า อำนาจจำแนก (Item-Total) และความเชื่อมั่น (α) ของแบบสอบถามปัจจัย
บางประการหลังการใช้เครื่องมือ

ปัจจัยบาง ประการ	ข้อ	ทดลองใช้ (Item-Total)	ใช้จริง (Item-Total)	ปัจจัยบาง ประการ	ข้อ	ทดลองใช้ (Item-Total)	ใช้จริง (Item-Total)
ด้าน แรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์	1	.30	.38	ด้านเจตคติ ต่อการเรียน	1	.61	.53
	2	.55	.49		2	.49	.44
	3	.50	.59		3	.50	.44
	4	.61	.53		4	.48	.45
	5	.39	.41		5	.40	.49
	6	.36	.38		6	.32	.51
	7	.51	.55		7	.61	.61
	8	.48	.54		8	.49	.47
	9	.37	.42		9	.52	.61
	10	.48	.57		10	.54	.48
	11	.56	.61		11	.55	.59
	12	.54	.54		12	.41	.47
	13	.50	.49		13	.40	.51
	14	.57	.50		14	.51	.52
	15	.38	.47		15	.43	.39
	16	.42	.43		16	.47	.49
	17	.52	.48		17	.30	.39
	18	.45	.53		18	.42	.44
	19	.59	.53		19	.41	.40
	20	.51	.53		20	.57	.55
	21	.44	.39				
	22	.54	.51				
	23	.50	.39				
	24	.47	.40				
ความเชื่อมั่น (α)		0.893	0.894	ความเชื่อมั่น (α)		0.865	0.880

ตาราง 11 (ต่อ)

ปัจจัยบาง ประการ	ข้อ	ทดลองใช้ (Item-Total)	ใช้จริง (Item-Total)	ปัจจัยบาง ประการ	ข้อ	ทดลองใช้ (Item-Total)	ใช้จริง (Item-Total)
ด้านการ สนับสนุน ของ ผู้ปกครอง	1	.47	.58	ด้าน บรรยากาศ ในการเรียน การสอน	1	.48	.45
	2	.46	.55		2	.49	.55
	3	.41	.46		3	.54	.52
	4	.76	.56		4	.50	.56
	5	.76	.59		5	.48	.49
	6	.76	.48		6	.60	.50
	7	.56	.28		7	.56	.49
	8	.62	.57		8	.37	.36
	9	.43	.56		9	.54	.44
	10	.43	.41		10	.54	.43
	11	.50	.57		11	.52	.58
	12	.55	.52		12	.68	.64
	13	.47	.51		13	.48	.54
	14	.43	.50		14	.61	.55
	15	.40	.43		15	.45	.49
					16	.61	.57
					17	.63	.55
					18	.68	.63
					19	.53	.54
					20	.59	.58
ความเชื่อมั่น (α)		0.874	0.900	ความเชื่อมั่น (α)		0.904	0.896

แบบวัดทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ (ด้านทักษะการเรียน)

คำชี้แจง ในแต่ละข้อมีสถานการณ์หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ให้นักเรียนอ่านและทำความเข้าใจสถานการณ์หรือเหตุการณ์นั้น ๆ แล้วให้นักเรียนพิจารณาตัวเลือกหรือคำตอบที่กำหนดไว้ 4 ตัวเลือก โดยเลือกตอบเพียงตัวเดียวที่นักเรียนพิจารณาแล้วว่าถูกต้องมากที่สุด แล้วทำเครื่องหมาย × ลงในช่อง ☐ ที่อยู่ใต้ตัวอักษรที่นักเรียนต้องการในกระดาษคำตอบ

ตัวอย่างคำถาม

(0) น้ำและไฟฟ้ามีจำกัด ช่วยกันประหยัดแต่วันนี้ เพื่อให้มีใช้ในวันหน้า

จากข้อความข้างต้น มีความหมายสอดคล้องกับข้อใด

- ก. น้ำและไฟฟ้ามีใช้ไม่เพียงพอ
- ข. น้ำและไฟฟ้ามีประโยชน์มาก
- ค. ใช้น้ำและไฟฟ้าเท่าที่จำเป็น
- ง. ควรปิดน้ำและไฟฟ้าทุกครั้งหลังการใช้

วิธีตอบ

ถ้านักเรียนเลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็น หรือความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด สมมติว่าเป็นตัวเลือก ค. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย × ลงในช่อง ☐ ซึ่งอยู่ใต้ตัวอักษรที่ต้องการในกระดาษคำตอบ ดังนี้

กระดาษคำตอบ

(0)

ก	ข	ค	ง
☐	☐	☒	☐

ถ้านักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย = ทับลงบนตัวเลือกเดิม แล้วทำเครื่องหมาย × ลงในช่อง ☐ ซึ่งอยู่ใต้ตัวอักษรที่ต้องการในกระดาษคำตอบ สมมตินักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบเป็นตัวเลือก ก.

กระดาษคำตอบ

(0)

ก	ข	ค	ง
☒	☐	☒	☐

- ข้อ 1 “โรงเรียนได้นำนักเรียนไปทัศนศึกษาที่สวนสยามและสั่งให้นักเรียนศึกษาประวัติความเป็นมาของสวนสยามมาส่งด้วย”

จากสถานการณ์ข้างต้น นักเรียนควรส่งข้อมูลที่ครูสั่งนี้โดยวิธีใด

- ก. จัมาเล่าให้ครูฟัง
- ข. ถ่ายภาพนิทรรศการต่าง ๆ มาให้ครูดู
- ค. เขียนใส่สมุดบันทึกการไปทัศนศึกษาส่งครู
- ง. ทำเป็นรายงานการไปทัศนศึกษามาส่งครู

- ข้อ 2 “ครูให้นักเรียนไปชมนิทรรศการเรื่อง “การต่อต้านยาเสพติด” ณ สำนักงาน ป.ป.ส”

จากสถานการณ์ข้างต้น นักเรียนควรปฏิบัติอย่างไร

- ก. จัดบันทึกสาระที่น่าสนใจลงในสมุด
- ข. จัดบันทึกสาระที่น่าสนใจและรวบรวมเอกสาร ที่แจกในงาน
- ค. เดินชมนิทรรศการที่ตนเองสนใจ
- ง. เดินชมนิทรรศการให้ครบทุกจุด

- ข้อ 3 “นักเรียนชอบแสดมปีมาก พยายามเก็บสะสมเอาไว้ และต้องการรู้ความเป็นมาของแสดมปี”

จากสถานการณ์ข้างต้น นักเรียนจะมีวิธีหาความรู้เกี่ยวกับที่มาของแสดมปีอย่างไร

- ก. อ่านหนังสือเกี่ยวกับแสดมปีในห้องสมุด
- ข. ถามบุรุษไปรษณีย์
- ค. เขียนจดหมายไปถามที่ทำการไปรษณีย์
- ง. ไปดูนิทรรศการของบริษัทไปรษณีย์ไทย

ข้อ 4 “นักเรียนจะทำการบ้านภาษาอังกฤษ แต่แปลคำศัพท์ภาษาอังกฤษบางตัวไม่ได้”

จากสถานการณ์ข้างต้น นักเรียนจะหาคำตอบได้โดยวิธีใด

- ก. ค้นหาความหมายในหนังสือเรียน
- ข. ค้นหาในนิตยสารภาษาอังกฤษ
- ค. ค้นหาในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ
- ง. ค้นหาจากพจนานุกรมภาษาอังกฤษ

ข้อ 5 “ปัจจุบันโรคอ้วนเป็นปัญหาที่สำคัญของเด็กไทย นักเรียนควรออกกำลังกาย และเคลื่อนไหวร่างกายอยู่เสมอ อย่าให้อ้วน”

จากคำกล่าวข้างต้น ถ้าอยากรู้เรื่องนี้ให้ชัดเจนนักเรียนจะอย่างไร

- ก. ถามพ่อแม่
- ข. ค้นคว้าในห้องสมุด
- ค. อ่านเอกสารที่ศูนย์บริการสาธารณสุขแจกให้
- ง. ดูรายการในโทรทัศน์

ข้อ 6 “ครูให้เพื่อนหาข้อมูลเรื่องประวัติกรุงรัตนโกสินทร์ โดยครูให้หาเนื้อเรื่องที่มีรายละเอียด มาก ๆ พร้อมกับรูปภาพประกอบ และให้ทำส่งวันรุ่งขึ้นในชั่วโมงสังคมศึกษา”

จากสถานการณ์ข้างต้น นักเรียนจะแนะนำเพื่อนในการหาข้อมูลอย่างไร
จึงจะส่งงานทันตามเวลา

- ก. หาข้อมูลจากหนังสือเรียน
- ข. หาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต
- ค. หาข้อมูลจากหนังสือพิมพ์
- ง. หาข้อมูลจากนิตยสาร

ข้อ 7

“ผลการศึกษานักวิทยาศาสตร์บอกว่าน้ำแข็งที่ขั้วโลกละลายทำให้น้ำทะเลสูงขึ้นจนท่วมกรุงเทพและเมืองที่อยู่ริมทะเลแน่นอน”

จากข้อมูลข้างต้น ถ้านักเรียนเป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจะอย่างไร

- ก. เตรียมสร้างเมืองใต้ดิน
- ข. เตรียมสร้างเมืองลอยน้ำ
- ค. เตรียมสร้างเมืองลอยฟ้า
- ง. เตรียมหาวิธีกั้นน้ำที่ริมฝั่งทะเล

ข้อ 8

“ศุภชัยเป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง ที่บ้านก็รับหนังสือพิมพ์หลายฉบับ ครูมอบหมายให้ เป็นหัวหน้ากลุ่มจัดป้ายนิเทศเสนอข่าวประจำชั้น”

จากข้อมูลข้างต้น ถ้านักเรียนเป็นศุภชัยจะอย่างไร

- ก. เลือกข่าวที่น่าสนใจจากหนังสือพิมพ์
- ข. ชักชวนให้ทุกคนช่วยจัดป้ายนิเทศ
- ค. คิดหาเพื่อนช่วยจัดป้ายนิเทศ
- ง. ปรีกษาและมอบหมายงานให้ทุกคนในกลุ่ม

ข้อ 9

“แม่ให้เงินนักเรียนมาใช้ที่โรงเรียนวันละ 50 บาท เท่า ๆ กับนักเรียนคนอื่น ๆ และที่โรงเรียนก็มีโครงการอาหารกลางวัน”

จากสถานการณ์ข้างต้น นักเรียนควรมีพฤติกรรมการใช้เงินในแต่ละวันอย่างไร

- ก. พยายามใช้เงินให้พอดีกับจำนวนเงินที่ได้รับ
- ข. ใช้เงินตามที่ได้รับและเหลือเก็บ
- ค. ใช้จ่ายเงินได้ ตามที่กำหนดไว้
- ง. เคยจ่ายเงินเกินจากที่กำหนดไว้ แต่ไม่บ่อยนัก

- ข้อ 10 “เราควรรับประทานอาหารให้มีทั้ง โปรตีน คาร์โบไฮเดรต ไขมัน วิตามิน เกลือแร่ ในแต่ละวัน สุขภาพจะได้แข็งแรง”

จากคำกล่าวข้างต้น นักเรียนจะเลือกรับประทานอาหารอะไร

- ก. ยาปลาทุ
- ข. ข้าวผัดรวมมิตร
- ค. ไก่เคเอฟซี
- ง. ข้าวเหนียวหมูปิ้ง

- ข้อ 11 “ศรรมอยากจะทำอย่างกล้าหาญที่บริหาร ขา แขน ลำตัว และอยากจะทำกิจกรรม ใช้สายตาไปพร้อม ๆ กันด้วย”

จากข้อมูลข้างต้น นักเรียนจะแนะนำศรรมให้เล่นกีฬาใด

- ก. ว่ายน้ำ
- ข. ยิงปืน
- ค. ยกน้ำหนัก
- ง. เทนนิส

- ข้อ 12 “อนันต์มีความรู้ในเรื่องไฟฟ้าไม่มากนัก แต่มีทักษะในเชิงช่าง ชอบทำงาน ที่ละเอียด ขณะเดียวกันก็ชอบศึกษาเกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ ๆ ด้วย”

จากข้อมูลข้างต้น นักเรียนคิดว่าอนันต์ควรประกอบอาชีพใด

- ก. ช่างซ่อมรถยนต์
- ข. ช่างซ่อมเครื่องปรับอากาศ
- ค. ช่างซ่อมคอมพิวเตอร์
- ง. ช่างซ่อมโทรศัพท์มือถือ

- ข้อ 13 “อุดรรู้สึกว่ในชั่วโมงที่เรียนคณิตศาสตร์โดยเฉพาะการคูณหารทศนิยมมีความสนุกสนานทุกครั้ง แต่พอเรียนลูกเสือกลับง่วงนอน”

จากข้อมูลดังกล่าวมา นักเรียนคิดว่าอุดรมีความถนัดที่จะทำหน้าที่อะไร

- ก. ประธานนักเรียน
- ข. ประธานชมรมลูกคิด
- ค. ประธานชมรมโต้วาที
- ง. ประธานชมรมยุวเทคนิค

- ข้อ 14 “ทุกครั้งที่มีกิจกรรมงานวันสำคัญภายในโรงเรียน สากลสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนพบว่าชอบคุยกันเสียงดังและเล่นกันมาก ทั้ง ๆ ที่ครูก็อยู่ในพิธีจำนวนมาก”

จากข้อมูลดังกล่าว นักเรียนคิดว่าในโรงเรียนของสากลขาดอะไร

- ก. ขาดความอดทน
- ข. ขาดจิตสำนึก
- ค. ขาดระเบียบวินัย
- ง. ขาดการออกกำลังกาย

- ข้อ 15 “เมื่อคืนขนิษฐาดูละครตอนจบ กว่าจะได้นอนก็หำท่วมแล้ว ทำให้ต้องตื่นสาย และไปโรงเรียนสาย ครูเวรจึงให้ร้องเพลงชาติที่หลังคนอื่น”

จากข้อมูลข้างต้น นักเรียนคิดว่าขนิษฐาได้เรียนรู้ในเรื่องใด

- ก. การดูละครทำให้ไปโรงเรียนสาย
- ข. การนอนดึกทำให้ไปโรงเรียนสาย
- ค. การตื่นสายทำให้ไปโรงเรียนสาย
- ง. ถึงจะตื่นสายก็ต้องไม่ไปโรงเรียนสาย

- ข้อ 16 “ในการเข้าค่ายยุวภาษาของโรงเรียน สมศรีได้รับมอบหมายจากหน่วยสีแดงให้ทำหน้าที่ล้างจาน หลังอาหารกลางวัน นิภาได้มาชวนให้ไปดูการซ้อมการแสดงรอบกองไฟของหน่วยสีอื่น โดยที่ยังล้างจานไม่เสร็จ”

จากสถานการณ์ข้างต้น ถ้านักเรียนเป็นสมศรีจะปฏิบัติอย่างไร

- ก. บอกนิภาให้ดูตอนแสดงจริงดีกว่า เพราะยังล้างจานไม่เสร็จ
- ข. บอกนิภาให้รอสักครู่จะรีบล้างจานให้เสร็จ
- ค. ตอบตกลงไปดูกับนิภาทันที
- ง. ไปดูพร้อมนิภาแล้วกลับมาล้างจานต่อ

- ข้อ 17 “วิชัย : บอกเพื่อน ๆ ว่าจะทำการบ้านให้เสร็จ แล้วจึงจะเล่นฟุตบอล
 วิชา : จะทำการบ้านเมื่อคิดว่าตนเองพร้อม
 ปราโมทย์ : เร่งทำการบ้านเมื่อจวนจะถึงเวลาส่ง
 ประกอบ : อาสาทำความสะอาดห้องเรียน ถ้าเพื่อนอธิบายการบ้านให้”

จากข้อมูลข้างต้น ถ้าเป็นนักเรียนจะทำตามแบบใคร

- ก. วิชัย
- ข. วิชา
- ค. ปราโมทย์
- ง. ประกอบ

ข้อ 18

“สมหญิง : นี่สมศรี มีคนเชื่อว่าเธอเรียนหนังสือไม่ค่อยรู้เรื่องครูถามอะไรก็ไม่ตอบ ทำการบ้านผิดเป็นประจำ
สมศรี : _____”

จากข้อความข้างต้น ถ้านักเรียนเป็นสมศรีจะตอบสมหญิงว่าอย่างไร

- ก. ฉันคงต้องขยันเรียนให้มากขึ้น
- ข. ขอบใจนะที่บอก ฉันคงต้องสำรวจตัวเอง
- ค. ฉันก็สนใจเรียนอยู่แล้วนะ
- ง. ฉันคิดว่าฉันไม่ได้เป็นคนเช่นนั้น

ข้อ 19

“ยุพาต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านสื่อโทรทัศน์ที่มีการรายงานข่าวเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด เพราะต้องการฟังการออกเสียงของเจ้าของภาษาจริงๆ”

จากเงื่อนไขข้างต้น ยุพาจะศึกษาได้จากโทรทัศน์สถานีใด

- ก. สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส
- ข. สถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ทีวี
- ค. สถานีโทรทัศน์เอ็นบีที
- ง. สถานีโทรทัศน์ซีเอ็นเอ็น

ข้อ 20

“ที่บ้านของเชดชัยไม่มีโทรทัศน์แต่ก็มีวิทยุฟัง และเชดชัยต้องการติดตามข่าวเกี่ยวกับปราสาทพระวิหารที่จังหวัดศรีสะเกษ ให้ทันกับสถานการณ์ล่าสุด”

จากข้อมูลข้างต้น เชดชัยจะต้องรับฟังข่าวในช่วงใดจึงจะทันกับเหตุการณ์

- ก. ข่าวประจำวัน
- ข. ข่าวต้นรายการ
- ค. ข่าวต้นชั่วโมง
- ง. ข่าวนรอบสัปดาห์

ข้อ 21

“ครูนำนักเรียนไปศึกษาธรรมชาติที่น้ำตกสาลิกาและกำหนดให้ต้องบันทึกภาพ
มาหลาย ๆ ภาพ เพื่อคัดเลือกไปติดบอร์ดที่โรงเรียน โดยให้สิ้นเปลืองน้อย
ที่สุด”

จากสถานการณ์ข้างต้น นักเรียนจะใช้เครื่องมือใดในการบันทึกภาพ

- ก. กล้องวิดีโอ
- ข. กล้องดิจิทัล
- ค. กล้องอินฟราเรด
- ง. กล้องส่องทางไกล

แบบวัดทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ (ด้านทักษะการสื่อสาร)

คำชี้แจง ในแต่ละข้อมีสถานการณ์หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ให้นักเรียนอ่านและทำความเข้าใจสถานการณ์หรือเหตุการณ์นั้น ๆ แล้วให้นักเรียนพิจารณาตัวเลือกหรือคำตอบที่กำหนดไว้ 4 ตัวเลือก โดยเลือกตอบเพียงตัวเดียวที่นักเรียนพิจารณาแล้วว่าถูกต้องมากที่สุด แล้วทำเครื่องหมาย × ลงในช่อง □ ที่อยู่ใต้ตัวอักษรที่นักเรียนต้องการในกระดาษคำตอบ

ตัวอย่างคำถาม

- (0) ในวันพ่อแห่งชาติ สมศักดิ์ชวนเพื่อน ๆ ไปปลูกต้นสักทองที่สวนป่าของหมู่บ้าน

จากสถานการณ์ข้างต้น นักเรียนคิดอย่างไรกับการกระทำของสมศักดิ์

- ก. เขาชอบบำเพ็ญประโยชน์ต่อชุมชน
- ข. เขาเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชน
- ค. เขาเป็นแบบอย่างของเยาวชนที่ดี
- ง. เขาทำตามนโยบายของทางราชการ

วิธีตอบ

ถ้านักเรียนเลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็น หรือความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด สมมติว่าเป็นตัวเลือก ค. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย × ลงในช่อง □ ซึ่งอยู่ใต้ตัวอักษรที่ต้องการในกระดาษคำตอบ ดังนี้

กระดาษคำตอบ

(0) ก ข ค ง

		X	
--	--	---	--

ถ้านักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย = ทับลงบนตัวเลือกเดิม แล้วทำเครื่องหมาย × ลงในช่อง □ ซึ่งอยู่ใต้ตัวอักษรที่ต้องการในกระดาษคำตอบ สมมตินักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบเป็นตัวเลือก ก.

กระดาษคำตอบ

(0) ก ข ค ง

X		=	
---	--	---	--

ข้อ 1 “ท่านเจ้าชาฉันทน์พาลูกมาบวช ช่วยเสกสวดสอนให้เป็นแก่นสาร”

คำกล่าวข้างต้นนี้ กล่าวในลักษณะใด

- ก. บอกกล่าว
- ข. ขอร้อง
- ค. นัดหมาย
- ง. ชมเชย

ข้อ 2 “ปีนี้น้ำท่วมมาก เกิดภาวะข้าวยากมากแพง ผู้คนต้องประสบกับความทุกข์ความเดือดร้อนไปตาม ๆ กัน รัฐบาลพยายามช่วยเหลืออย่างเต็มที่”

ข้อความข้างต้นนี้ จัดเป็นข้อความลักษณะใด

- ก. ข่าว
- ข. โอวาท
- ค. โฆษณา
- ง. ปาฐกถา

ข้อ 3 “ครู : พวกเธอตีหมาทำไม

นักเรียน : กลัวมันกัดครับ

ครู : ถ้าเธอคิดจะหาความสุขให้ตัวเองโดยสร้างความทุกข์ให้ผู้อื่น เธอจะไม่ได้ความสุขเลย”

จากบทสนทนาข้างต้นนี้ ให้คัดคล้ายข้อใด

- ก. ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว
- ข. มีสุขที่ไหน มีทุกข์ที่นั่น
- ค. ความพร้อมเพรียงทำให้เกิดสุข
- ง. ความสุขเกิดจากการไม่เบียดเบียนกัน

- ข้อ 4 “จากสถิติผู้เสียชีวิตทั่วประเทศ ในปี 2550 พบว่า ผู้เสียชีวิตจากโรคหัวใจมากเป็นอันดับที่ 2 รองจากผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุ โดยผู้ป่วยเสียชีวิตจากโรคหัวใจส่วนใหญ่เป็นผู้มีฐานะดี”

จากข้อความดังกล่าว ถ้านักเรียนจะสรุปให้เพื่อนฟัง จะสรุปว่าอย่างไร

- ก. ผู้เสียชีวิตจากโรคหัวใจมากเป็นอันดับที่ 2
- ข. ผู้มีฐานะดีมีโอกาสเป็นโรคหัวใจมากกว่าคนทั่วไป
- ค. อุบัติเหตุเป็นสาเหตุสำคัญในการเสียชีวิตของคนไทย
- ง. ผู้เสียชีวิตจากโรคหัวใจส่วนใหญ่เป็นผู้มีฐานะดี

- ข้อ 5 “ผู้อำนวยการโรงเรียนของเราท่านจะย้ายไปอยู่ที่โรงเรียนอื่นสิ้นเดือนกันยายนนี้หลังจากอยู่ที่นี้มากกว่า 4 ปี และโรงเรียนจะจัดงานเลี้ยงส่งให้ด้วย”

จากข้อความดังกล่าว นักเรียนจะกลับไปบอกให้พ่อแม่รู้ จะสรุปว่าอย่างไร

- ก. โรงเรียนจะจัดงานเลี้ยงส่งให้ผู้อำนวยการ
- ข. หลังจากอยู่ที่นี้มากกว่า 4 ปีผู้อำนวยการก็ย้ายโรงเรียน
- ค. ผู้อำนวยการโรงเรียนจะย้ายโรงเรียนสิ้นเดือนกันยายนนี้
- ง. โรงเรียนจะจัดงานเลี้ยงส่งให้ผู้อำนวยการในโอกาสย้ายโรงเรียน

- ข้อ 6 “เยาวชนรุ่นใหม่ต้องเก่งคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี เพราะสมัยปัจจุบันข้อมูลมีมากจำเป็นต้องมีทักษะในการสืบค้นและนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์”

จากคำกล่าวข้างต้น นักเรียนควรจะพูดใหม่ให้กระชับได้อย่างไร

- ก. เยาวชนรุ่นใหม่ต้องเก่งคอมพิวเตอร์
- ข. สมัยปัจจุบันข้อมูลที่มีประโยชน์มีมากมาย
- ค. นักเรียนต้องเก่งคอมพิวเตอร์เพื่อนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์
- ง. ปัจจุบันข้อมูลมีมากเยาวชนรุ่นใหม่ต้องรู้จักนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์

ข้อ 7

“วันพรุ่งนี้จัดถวายราชสดุดี”

จากข้อความข้างต้น นักเรียนจะขยายความให้ชัดเจนมากขึ้นได้อย่างไร

- ก. วันพรุ่งนี้จัดพิธีถวายราชสดุดีของลูกเสือที่โรงเรียนเนื่องในวันจักรี
- ข. จัดพิธีถวายราชสดุดีของลูกเสือที่โรงเรียนเนื่องในวันรัฐธรรมนูญวันพรุ่งนี้
- ค. วันพรุ่งนี้โรงเรียนจัดพิธีถวายราชสดุดีของลูกเสือเนื่องในวันมหาธีรราชเจ้า
- ง. โรงเรียนจัดพิธีถวายราชสดุดีของลูกเสือเนื่องในวันปิยมหาราชวันพรุ่งนี้

ข้อ 8

“กลุ่มพันธมิตรยึดสนามบินแล้ว”

จากข้อความข้างต้น นักเรียนควรจะขยายความให้ชัดเจนมากขึ้นได้อย่างไร

- ก. กลุ่มพันธมิตรไปปักหลักชุมนุมที่สนามบินสุวรรณภูมิเพื่อขับไล่รัฐบาล
- ข. กลุ่มพันธมิตรกระจายไปที่สนามบินภูเก็ตเพื่อต่อต้านรัฐบาล
- ค. กลุ่มพันธมิตรไปนอนที่สนามบินเชียงใหม่เพื่อประท้วงรัฐบาล
- ง. กลุ่มพันธมิตรไปปิดล้อมสนามบินดอนเมืองเพื่อต่อรองกับรัฐบาล

ข้อ 9

“ลดกระหน่ำที่ห้างช่วงปีใหม่”

จากข้อความข้างต้น นักเรียนควรจะขยายความให้ชัดเจนมากขึ้นได้อย่างไร

- ก. สินค้าลดราคาหลายอย่างที่ห้างสรรพสินค้าช่วงเทศกาลปีใหม่
- ข. สินค้าลดราคาจำนวนมากที่ห้างสรรพสินค้าช่วงเทศกาลปีใหม่
- ค. สินค้าหลายรายการลดราคาเป็นพิเศษที่ห้างสรรพสินค้าช่วงเทศกาลปีใหม่
- ง. สินค้าหลายรายการลดราคาเป็นพิเศษที่ห้างสรรพสินค้าเฉพาะช่วงเทศกาลปีใหม่

ข้อ 10

“นักเรียนต้องการโฆษณา การจัดงานลอยกระทง ประจำปีของเขตราชเทวี ในเดือนพฤศจิกายนโดยทำเป็นป้ายผ้าติดที่หน้าโรงเรียน”

- จากสถานการณ์ข้างต้น นักเรียนจะเลือกใช้ข้อความใดจึงจะชัดเจนเหมาะสม
- ก. ที่อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิระหว่างวันที่ 10 -15 พ.ย. 2551 เขตราชเทวีจัดงานลอยกระทง
- ข. ระหว่างวันที่ 10 -15 พ.ย. 2551ที่อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิจัดงานลอยกระทงโดยเขตราชเทวี
- ค. เขตราชเทวีจัดงานลอยกระทงที่อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ระหว่างวันที่ 10 -15 พ.ย. 2551
- ง. ระหว่างวันที่ 10 -15 พ.ย. 2551 จัดงานลอยกระทงโดยเขตราชเทวี ที่อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ

ข้อ 11

“นักเรียนต้องการอธิบายภาพชาวไทยแต่งชุดดำไปร่วมงานพระศพสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ที่ท้องสนามหลวง”

- จากสถานการณ์ข้างต้น นักเรียนจะเลือกใช้ข้อความใดบรรยายภาพนั้นจึงจะชัดเจนเหมาะสม
- ก. สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ แต่งชุดดำส่งเสด็จพสกนิกรชาวไทยสู่สวรรคาลัย ณ มณฑลพิธีท้องสนามหลวง
- ข. พสกนิกรชาวไทยแต่งชุดดำส่งเสด็จสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯสู่สวรรคาลัย ณ มณฑลพิธีท้องสนามหลวง
- ค. สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯแต่งชุดดำ ส่งเสด็จพสกนิกรชาวไทย ณ มณฑลพิธีท้องสนามหลวงสู่สวรรคาลัย
- ง. พสกนิกรชาวไทยส่งเสด็จสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯในชุดดำสู่สวรรคาลัย ณ มณฑลพิธีท้องสนามหลวง

ข้อ 12

- “1. ฉันตื่นนอน 6 โมงเช้าทุกวัน
 2. ฉันไปถึงโรงเรียน 7 โมงครึ่ง
 3. ฉันอาบน้ำล้างหน้าแปรงฟัน
 4. ฉันรับประทานข้าวต้มเป็นอาหารเช้า”

จากข้อความข้างต้น นักเรียนจะเรียงลำดับเหตุการณ์ให้ถูกต้องอย่างไร

- ก. 1-3-4-2
- ข. 2-3-1-4
- ค. 3-1-2-4
- ง. 4-2-1-3

ข้อ 13

“โทรทัศน์ออกข่าวว่า ได้พบไข้หวัดนกกลับมาระบาดอีกครั้งในจังหวัดทางภาคเหนือตอนล่าง”

จากข้อความข้างต้น ใครสามารถใช้ข่าวสารให้เป็นประโยชน์มากที่สุด

- ก. บุญธรรมย้ายไปอยู่ที่จังหวัดอื่นที่ไม่มีการพบไข้หวัดนก
- ข. ดิเรกแจ้งให้เจ้าหน้าที่เกษตรมาฉีดยาฆ่าเชื้อไข้หวัดนกในเล้าไก่ของตน
- ค. มานพบอกให้เจ้าหน้าที่เกษตรมาพิสูจน์ว่าไก่ในชุมชนมีเชื้อไข้หวัดนกหรือไม่
- ง. สมหมายสอบถามไปทางโรงพยาบาลว่ามีคนติดเชื้อไข้หวัดนกบ้างหรือไม่

ข้อ 14

“ในนิตยสารหมอชาวบ้านบอกว่าคนที่เป็ไข้หวัด เจ็บคอ อย่าเพิ่งกินยาแก้อักเสบ ควรรักษาร่างกายให้อบอุ่น เพราะไข้จะหายได้เอง และร่างกายจะมีภูมิต้านทานดีขึ้น”

จากข้อความข้างต้น พอเป็นไข้หวัด ใครสามารถใช้ข่าวสารให้เป็นประโยชน์มากที่สุด

- ก. วรรณวิ้งออกกำลังกายบ่อย ๆ
- ข. วรรณานอนห่มผ้าหนา ๆ ทุกคืน
- ค. มนัสเลิกกินยาแก้อักเสบ
- ง. มาโนชนำเรื่องนี้ไปปรึกษาหมอ

ข้อ 15

“เด็กไทยติดเกม ตอนเช้าแต่งตัวไปโรงเรียน แต่ไปหลบอยู่ที่ร้านเกมทั้งวัน พอโรงเรียนเลิกก็กลับบ้านพร้อมกับคนอื่น ๆ โดยที่พ่อแม่ไม่รู้”

จากข้อความข้างต้น ใครสามารถใช้ข่าวสารให้เป็นประโยชน์มากที่สุด

- ก. บอยจะเลิกเล่นเกม
- ข. บอลจะเล่นเกมเฉพาะวันหยุด
- ค. บอสจะเล่นเกมให้น้อยลง
- ง. บาสจะเล่นเกมแต่ไม่ให้เสียการเรียน

ข้อ 16

“นักเรียนต้องการทราบข่าวสารข้อมูลที่เกิดขึ้นอย่างละเอียดและเป็นปัจจุบัน”

จากเงื่อนไขข้างต้น นักเรียนจะเลือกรับข้อมูลจากสื่อใด

- ก. วิทยุ
- ข. วารสาร
- ค. หนังสือพิมพ์
- ง. หอกระจายข่าวหรือเสียงตามสาย

ข้อ 17

“สุชามีบ้านอยู่ในตำบลซึ่ง ห่างไกลจากตัวอำเภอ สุชามีความประสงค์จะส่งผลงานแต่งเรื่องจากภาพไปยังวารสารเพื่อเพื่อนรัก ความยาว 1 หน้ากระดาษให้ถึงภายในเวลา 3 วัน”

จากสถานการณ์ข้างต้น ถ้านักเรียนเป็นสุชาจะเลือกส่งโดยวิธีใด

- ก. ส่งโทรเลขในอำเภอ
- ข. ส่งจดหมายด่วนพิเศษ
- ค. ใช้โทรศัพท์ที่มีในตำบล
- ง. ส่งโทรสารที่ร้านค้าในอำเภอ

ข้อ 18

“ฝ่ายธุรการต้องส่งเอกสารคำร้องขอใช้ค่ายลูกเสือไปยังสำนักการศึกษา แต่ก็ต้องการให้ประหยัดเวลาและรวดเร็ว ถ้ามีวัชกซ้ำโรงเรียนอื่นก็ได้รับพิจารณา ก่อน”

จากสถานการณ์ข้างต้น นักเรียนจะแนะนำให้ส่งเอกสารโดยวิธีใด

- ก. ส่งทางโทรสาร
- ข. ส่งทางจดหมายลงทะเบียน
- ค. ส่งทางจดหมายธรรมดา
- ง. ส่งทางจดหมายด่วนพิเศษ

แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

คำชี้แจง

ให้นักเรียนอ่านและพิจารณาข้อความในช่องซ้ายมือทีละข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงหรือสอดคล้องกับระดับความคิดเห็น ความรู้สึก หรือการปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุด โดยที่

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความคิดเห็นความรู้สึกหรือการปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความคิดเห็นความรู้สึกหรือการปฏิบัติของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความคิดเห็นความรู้สึกหรือการปฏิบัติของนักเรียนปานกลาง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความคิดเห็นความรู้สึกหรือการปฏิบัติของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความคิดเห็นความรู้สึกหรือการปฏิบัติของนักเรียนน้อยที่สุด

นิยามศัพท์เฉพาะ

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง การกำหนดจุดหมาย และให้กำลังใจตนเองเพื่อให้ประสบความสำเร็จ มองโลกในแง่ดี เผชิญกับปัญหาอุปสรรคได้อย่างไม่ย่อท้อ ได้แก่ ความทะเยอทะยาน และกระตือรือร้นในการทำงาน กล้าเสี่ยงที่จะหาวิธีแก้ปัญหาและปรับปรุงงาน มีความรับผิดชอบตนเอง มีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ และมีเอกลักษณ์ของตนเองในการทำงาน

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านความทะเยอทะยาน					
1. ฉันมุ่งที่จะเรียนจนถึงระดับปริญญาสูงสุด					
2. ฉันเชื่อว่าการเรียนได้เกรดดีเป็นความสำเร็จ					
3. ทุกวิชาที่ฉันได้เรียนต้องสอบได้คะแนนดี					
4. ฉันมีเป้าหมายทางการเรียนที่ชัดเจน					

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านความกระตือรือร้นในการทำงาน					
5. ฉันต้องการเรียนให้ได้เกรดดี เพื่อให้ผู้อื่นยอมรับและชื่นชมในตัวข้าพเจ้า					
6. ฉันชอบเรียนในห้องที่มีเพื่อนเรียนเก่ง					
7. ฉันพยายามเรียนให้ได้เกรดดีทุกวิชา					
8. ฉันรีบทำงานให้เสร็จเรียบร้อยก่อนกำหนด					
ด้านความกล้าเสี่ยงหาวิธีแก้ปัญหาปรับปรุงงาน					
9. ฉันชอบเปรียบเทียบตนเองกับเพื่อนที่เก่งกว่าเพื่อปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น					
10. ถ้าฉันพบบทเรียนที่ยากจะพยายามทำจนเสร็จเรียบร้อย					
11. ฉันเลือกเรียนวิชาที่มีเนื้อหายาก ๆ มากกว่าวิชาที่มีเนื้อหาeasy ๆ					
12. เมื่อสอบได้คะแนนดี ฉันคิดว่าเป็นเพราะความสามารถของตนเอง					
ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง					
13. ฉันเอาใจใส่ต่อการเรียนถึงแม้เป็นวิชาที่น่าเบื่อ					
14. หากฉันมาเรียนไม่ได้จะรีบสอบถามเพื่อน					
15. ฉันเคยค้นคว้าในห้องสมุดจนโรงเรียนเลิกเพื่อให้เสร็จงานที่ครูสั่ง					
16. แม้จะมีการบ้านที่ต้องทำฉันก็ช่วยงานที่บ้านอย่างไม่บกพร่อง					
ด้านการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ					
17. ฉันชอบอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเรียน					
18. ถ้ารู้สึกว่าการเรียนไม่ดี ฉันจะใช้ความพยายามมากขึ้น					
19. ก่อนส่งงาน ฉันจะทบทวนอย่างรอบคอบ					
20. ในการทำแบบฝึกหัดของแต่ละบทเรียน จะใช้ความละเอียดถี่ถ้วนเสมอ					

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านมีเอกลักษณ์ของตนเองในการทำงาน					
21. ฉันไม่ชอบใช้วิธีการเดิม ๆ ในการแก้ปัญหา					
22. ฉันชอบคิดแก้ปัญหาทางการเรียนด้วยวิธีการคิดที่แปลกใหม่					
23. ฉันพอใจถ้าพบว่าสิ่งที่ศึกษาค้นคว้าไม่เหมือนกับของเพื่อน					
24. ฉันชอบการสอนที่ให้ผู้เรียนได้คิดเอง					

แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียน

คำชี้แจง

ให้นักเรียนอ่านและพิจารณาข้อความในช่องซ้ายมือทีละข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงหรือสอดคล้องกับระดับความคิดเห็น ความรู้สึก หรือการปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุด โดยที่

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความคิดเห็นความรู้สึกหรือการปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความคิดเห็นความรู้สึกหรือการปฏิบัติของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความคิดเห็นความรู้สึกหรือการปฏิบัติของนักเรียนปานกลาง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความคิดเห็นความรู้สึกหรือการปฏิบัติของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความคิดเห็นความรู้สึกหรือการปฏิบัติของนักเรียนน้อยที่สุด

นิยามศัพท์เฉพาะ

เจตคติต่อการเรียน หมายถึง ความคิด ความรู้สึก แนวโน้มที่จะแสดงออกต่อการเรียน ได้แก่ การรู้เกี่ยวกับการเรียนที่ถูกต้องเหมาะสม ความรู้สึกที่มีต่อการเรียน แนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมการเรียน

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านรู้เกี่ยวกับการเรียนที่ถูกต้องเหมาะสม					
1. การเรียนมีความสำคัญต่อนักเรียนทุกคน					
2. การเรียนมีประโยชน์อย่างมากต่อการประกอบอาชีพในอนาคต					
3. การเรียนทำให้คนเราพึ่งตัวเองได้					
4. เราควรกระตือรือร้นเกี่ยวกับการเรียนอยู่เสมอ					
5. การเรียนเป็นส่วนสำคัญในชีวิตของฉัน					

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านความรู้สึกที่มีต่อการเรียน					
6. ฉันมีความสุขเมื่อถึงวันโรงเรียนเปิด					
7. ฉันชอบเรียนหนังสือทุกวิชา					
8. การไปโรงเรียนทำให้ฉันได้เพื่อนใหม่					
9. ฉันสนุกกับการเรียนเสมอ					
10. ฉันรู้สึกว่่านักเรียนควรตั้งใจเรียนหนังสือให้มาก ๆ					
11. ฉันชอบค้นคว้าเรื่องราวต่าง ๆ จากห้องสมุด					
12. เมื่อมีเวลาว่างตอนพักกลางวันฉันชอบนั่งอ่านหนังสือที่สวนหย่อม					
13. ฉันชอบไปถามเรื่องการเรียนกับครูหลังจบบทเรียนเพื่อให้เข้าใจมากขึ้น					
14. ฉันพอใจที่จะทบทวนการเรียนโดยการสอนให้เพื่อนที่เรียนอ่อนกว่า					
15. ฉันไม่ชอบให้ใครมาตำหนิเรื่องการเรียน					
ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมกรเรียน					
16. ฉันทำงานส่งครูทุกครั้งไม่เคยขาด					
17. ฉันเคยได้รางวัลจากครูเพราะทำงานเรียบร้อยและถูกต้อง					
18. ฉันมักจะยกมือขอออกไปพูดหน้าชั้น					
19. ในชั่วโมงเรียนฉันไม่เคยคุยเสียงดังรบกวนใคร					
20. ฉันทบทวนเรื่องที่ครูสอนอีกครั้งที่บ้าน					

แบบสอบถามวัดการสนับสนุนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง

ให้นักเรียนอ่านและพิจารณาข้อความในช่องซ้ายมือทีละข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงหรือสอดคล้องกับระดับความคิดเห็น ความรู้สึก หรือการปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุด โดยที่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความคิดเห็นความรู้สึก หรือการปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุด
ส่วนใหญ่จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความคิดเห็นความรู้สึก หรือการปฏิบัติของนักเรียนมาก
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความคิดเห็น ความรู้สึกหรือการปฏิบัติของนักเรียนปานกลาง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความคิดเห็นความรู้สึก หรือการปฏิบัติของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความคิดเห็นความรู้สึก หรือการปฏิบัติของนักเรียนน้อยที่สุด

นิยามศัพท์เฉพาะ

การสนับสนุนจากผู้ปกครอง หมายถึง การกระทำหรือกิจกรรมของบิดามารดาหรือ ผู้ปกครองที่ส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียน มีความสนใจในการเรียนมากขึ้น ได้แก่ สนับสนุนทางด้าน วัสดุ จัดหาอุปกรณ์ในการเรียน เงินให้นักเรียนอย่างเพียงพอ สนับสนุนทางด้านวาจา ความสนใจ เอาใจใส่ สอบถามปัญหาการเรียน คอยเป็นที่ปรึกษาในเรื่องการเรียน

ข้อความ	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่ จริง	จริง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1. พ่อแม่จะสอบถามถึงสุขภาพของฉัน					
2. เมื่อฉันกลับจากโรงเรียนถึงบ้านพ่อแม่จะถามว่าหิวหรือไม่					
3. ฉันคิดว่าพ่อแม่เอาใจใส่ฉันเป็นอย่างดี					
4. ในวันหยุดทางบ้านฉันมักจะพาฉันไปเที่ยว					
5. ถ้าฉันเล่นจนเสื้อสกปรกกลับบ้าน ที่บ้านจะบอกให้รีบอาบน้ำชำระร่างกายทันที					

ข้อความ	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
6. พ่อแม่ห้ามฉันไม่ให้นอนดึก					
7. พ่อแม่จะถามว่าเรียนหนังสือทันตามที่ครูสอนหรือไม่					
8. เมื่อดูสมุดและมีข้อที่ฉันทำผิดพ่อแม่จะบอกว่าให้สนใจเรียนให้มากขึ้น					
9. เมื่อเจอหนังสือหรือแบบฝึกที่ดีพ่อแม่จะซื้อมาให้เสมอ					
10. ถ้าฉันสอบได้ที่ต่ำกว่าเดิมพ่อแม่จะถามถึงสาเหตุกับฉันและครูทันที					
11. ทุกครั้งที่มีการบ้านพ่อแม่จะคอยสอนและแนะนำอย่างใกล้ชิด					
12. หากฉันสงสัยอะไรเกี่ยวกับการเรียนสามารถถามพ่อแม่ได้					
13. ถึงแม้พ่อแม่จะทำงานหนัก ไม่ค่อยมีเวลา แต่ก็เป็นที่ปรึกษาในเรื่องการเรียนของฉันเสมอ					
14. ทางบ้านเป็นที่ฟังของฉันในเรื่องการเรียนเสมอมา					
15. พ่อแม่คอยแนะนำแกมบังคับให้ฉันตั้งใจเรียนหนังสือ					

แบบสอบถามวัดบรรยากาศในการเรียนการสอน

คำชี้แจง

ให้นักเรียนอ่านและพิจารณาข้อความในช่องซ้ายมือที่ละข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงหรือสอดคล้องกับระดับความคิดเห็น ความรู้สึก หรือการปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุด โดยที่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความคิดเห็นความรู้สึก หรือการปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความคิดเห็นความรู้สึก หรือการปฏิบัติของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความคิดเห็นความรู้สึก หรือการปฏิบัติของนักเรียนปานกลาง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความคิดเห็นความรู้สึก หรือการปฏิบัติของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความคิดเห็นความรู้สึก หรือการปฏิบัติของนักเรียนน้อยที่สุด

นิยามศัพท์เฉพาะ

บรรยากาศในการเรียนการสอน หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สภาพการณ์ทางการเรียน สภาพการณ์ทางด้าน สิ่งอำนวยความสะดวก สภาพอาคารเรียน ห้องเรียน ที่อาจารย์หรือโรงเรียนจัดขึ้นเพื่อให้นักเรียน สนใจที่จะเรียนรู้รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่าง ผู้เรียนกับวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ

ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน					
1. ครูมีความเป็นกันเองกับนักเรียนทุกคน					
2. ครูพูดจาสุภาพและประพฤติดีเป็นตัวอย่างแก่นักเรียน					
3. ครูยกย่องชมเชยนักเรียนที่มีความมานะพยายามและกระทำความดีเป็นพิเศษ					

ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน					
4. ครูให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนและมีปัญหาเป็นพิเศษ					
5. ครูไม่เคยบังคับลาโทษกับนักเรียน					
6. ในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มนักเรียนจะแสดงตนเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี					
7. นักเรียนพูดจาสุภาพกับเพื่อนนักเรียนด้วยกัน					
8. นักเรียนไม่ชอบลอกการบ้านของเพื่อนส่งครู					
9. นักเรียนไม่คุยกันระหว่างที่ครูสอน					
10. นักเรียนช่วยเหลือและแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างนักเรียนในชั้นเรียน					
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อม					
11. การเรียนในชั้นมีชีวิตชีวานักเรียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่					
12. นักเรียนส่วนใหญ่มีความรับผิดชอบต่องานที่ครูมอบหมายให้ทำหรือปฏิบัติ					
13. ครูพยายามให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกัน					
14. ครูจัดสภาพห้องเรียนให้มีบรรยากาศเหมาะสมกับบทเรียน					
15. ครูใช้วิธีการสอนหลาย ๆ วิธี เพื่อให้บทเรียนสนุกสนานไม่น่าเบื่อ					
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ					
16. ครูใช้วัสดุอุปกรณ์การสอนและสื่อการเรียนได้เหมาะสม					

ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
17. ครูจัดหาอุปกรณ์เสริมความรู้อย่างเพียงพอ					
18. ครูใช้แหล่งความรู้ในท้องถิ่นเป็นสื่อการสอน					
19. หนังสือเรียนแบบฝึกหัดในชั้นเรียนมีเพียงพอ					
20. ครูจัดหาหรือจัดทำบทเรียนสำเร็จรูปเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเอง					

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ – นามสกุล	นายระวี พิเคราะห์
วัน เดือน ปี เกิด	18 ธันวาคม 2517
สถานที่เกิด	บ้านเลขที่ 132 หมู่ที่ 5 ต.ควนหนองหงส์ อ.ชะอวด จ.นครศรีธรรมราช 80180
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู รับเงินเดือนอันดับ คศ.2
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดทัศนารุณสุนทริการาม 51 ถ.ราชปรารภ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2532	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนสามตำบลวิทยาสรรค์ อ.จุฬาภรณ์ จ.นครศรีธรรมราช
พ.ศ.2535	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนสาธิตศึกษาวิทยาลัยสงฆ์ภาคทักษิณ อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช
พ.ศ.2541	พุทธศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) เกียรตินิยมอันดับสอง จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พ.ศ.2552	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ